

893.1425

ก 122 ๘

ร. 3

ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

19 ก.ย. 2537

ปริญญาพนธ์

ของ

กษิการ ตรีศกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

ธันวาคม 2536

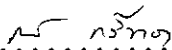
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

189931

f

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

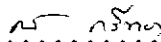
..........ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..........กรรมการ

(ผศ.ดร.ดุย ร้อยเลา)

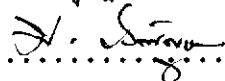
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

..........กรรมการ

(ผศ.ดร.ดุย ร้อยเลา)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ดร.เมธินันท์ ภิญโญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 30 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2536

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณฤ โยเหลา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธีรินทร์ ภิญโญ ซึ่งได้ให้ความกรุณาเอาใจใส่ ประคับประคอง กระตุ้น ติดตาม เสนอแนะ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดนิทกซ์ รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร จิตร์ศุกกุล อาจารย์ทิพย์มาศย์ นิยมศักดิ์และอาจารย์ไพรัชพันธ์ พานิช ที่กรุณาช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้ความห่วงใยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ และ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร คณะครูอาจารย์ ตลอดจนเพื่อนวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาและวิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบใจนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์และวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณวิรุณี ตรีสกุล ซึ่งให้ความรักความห่วงใยความเอื้ออาทร สนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนสามารถต่อสู้อุปสรรคได้ตลอดมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์ที่พึงได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แก่คุณแม่สมจิตร นิลพันธ์ บิดามารดา สามีนและลูกไออิ ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยให้ค้นคว้าจนปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลง

กชกากร ตรีสกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การดำเนินการทดลอง	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	55
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	55
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	55
ประชากร	55
กลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	56
การดำเนินการทดลอง	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
อภิปรายผล	58
ข้อเสนอแนะ	62
ข้อเสนอแนะทั่วไป	62
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	71
ประวัติย่อของผู้วิจัย	166

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน นาฏศิลป์ที่พัฒนาโดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มก่อนและหลัง การทดลอง	52
2 เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน นาฏศิลป์ที่พัฒนาโดยการให้ข้อเสนอแนะก่อนและหลังการทดลอง	53
3 เปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน นาฏศิลป์กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อเสนอแนะ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง.....	54
4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ด้านความรู้	171
5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ด้านความรู้สึก	172
6 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	173
7 คะแนนดิบของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	174
8 คะแนนดิบของนักเรียนที่ให้ข้อเสนอแนะ	175

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณค่าเพื่อพัฒนาประเทศ ให้เจริญยิ่งขึ้น สถาบันการศึกษาต่างๆจึงมีหน้าที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณค่าตามความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล วิทยาลัยนาฏศิลป์ก็เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ - ดนตรี เพื่อทำนุบำรุงศึกษาค้นคว้า วิจัยพัฒนาอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาลงปีที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) จนถึงแผนพัฒนาการศึกษานแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงแบ่งออกเป็น 4 สาขา ได้แก่ สาขานาฏศิลป์ไทย สาขาศุริยางค์ไทย สาขาศุริยางค์สากลและสาขานาฏศิลป์สากล การศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางมีจุดมุ่งหมายที่มุ่งให้ผู้เรียน พัฒนาคุณภาพชีวิต และให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาท และหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา ความรู้ และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและ วิธีการใหม่ๆ ตลอดจนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 1-2)

การผลิตบุคลากรออกไปสู่สังคมนั้น มิใช่จะปรับปรุงส่งเสริมแต่ทางด้านความรู้และความสามารถในวิชาชีพเท่านั้นจะต้องรวมถึงการปลูกฝังอบรม ให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย ทั้งนี้เพราะทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อ มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพ อย่างมากหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพของตน ก็จะทำให้งานที่ทําเป็นสิ่งที่ง่าย และเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนั้นยังมีความภาคภูมิใจและมีความสุขในการทำงานอีกด้วย

การศึกษาวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้นทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนับว่า

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เพราะทัศนคติต่ออาชีพย่อมจะมีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิด ที่มีต่อตนเองของนักเรียนนาฏศิลป์ ถ้านักเรียนไม่สามารถปรับความคิด ความรู้สึกให้ยอมรับและพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ คุณค่าในตนเองของนักเรียนจะลดลง เกิดความไม่มั่นคง ในความคิด ความรู้สึกและการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่เป็นปมด้อยยิ่งขึ้น ขาดความสนใจ ขาดความมั่นใจในการเรียน และเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งในที่สุดจะทำให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพประกอบกับสภาพปัจจุบัน จำนวนนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ลดลงเรื่อย ๆ และคาดว่าจะยังคงลดลงต่อไปในอนาคต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ถึงปีการศึกษา 2534 นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 สำเร็จการศึกษาจำนวน 891 คน , 845 คน , 801 คน และ 731 คน ตามลำดับ ซึ่งมีผู้ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ในปีการศึกษา 2531 ถึง 2534 จำนวน 345 คน , 453 คน , 471 คน และ 465 คน คิดเป็นร้อยละ 38.72 , 33.61 , 38.80 และ 49.93 ตามลำดับ(กองศิลปศึกษา. 2531-2534 : 18,21,21,19)นักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูงมีไม่ถึงร้อยละ 50 จึงทำให้เกิดสภาพปัญหาหลายอย่าง จนทำให้การใช้บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และอาคารสถานที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2535:28) และในปีการศึกษา2535 ผู้วิจัยจึงได้สำรวจเบื้องต้น เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผลจากการสำรวจดังกล่าวพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ในเรื่องต่างๆเช่น ลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ราชได้ในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต และโอกาสในการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 69

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยคิดว่าควรรหาหนทางในการช่วยเหลือนักเรียนนาฏศิลป์ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์การที่นักเรียนเลือกเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ย่อมไม่สอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาวิชาชีพที่จะประกอบอาชีพในอนาคตซึ่งในปัจจุบันบุคลากรทางด้านนี้ มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรของประเทศดังที่ เพทาส เจริญคุณวิทย์(2535 : 3)ได้กล่าวว่าวิชาชีพนาฏศิลป์-ดนตรีไทยยังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและยังมีหน่วยงานที่นักเรียนสามารถจะเข้ารับการฝึกฝน อบรมอาชีพในหลักสูตรระยะสั้นได้อีกเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ

ให้แก่ตัวเอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นอย่างยิ่ง ที่ควรจะพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งการพัฒนาทัศนคติสามารถทำได้หลายวิธี กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) ก็เป็นวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยให้บุคคลมีความรู้สึกที่ดี มีคุณค่ายอมรับ และเข้าใจตนเองดีขึ้นเพราะกิจกรรมกลุ่ม มีคุณค่าในด้านการพัฒนาด้านอารมณ์ และ สังคม เช่น การควบคุมการแสดงออกของอารมณ์ และที่สำคัญคือ การพัฒนาด้านทัศนคติด้วย คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2530 : 11 - 13) และ พิชนี วรกวิน (2522 : 149 - 150) กล่าวว่ากิจกรรมกลุ่มมีผลในด้านทัศนคติต่อตนเอง การได้เข้าร่วมกลุ่มเป็นการแสดงถึงการยอมรับจากกลุ่ม ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ความอบอุ่นและรู้สึกว่าตนเองนั้นมีคุณค่า ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเป็นกลุ่มของตน นอกจากนั้นกลุ่มยังมีผลต่อทัศนคติต่อผู้อื่นเมื่อรวมกลุ่มสมาชิกจะต้องพยายามทำความเข้าใจสมาชิกอื่นๆในกลุ่มด้วยซึ่งมีผลต่อการให้ความร่วมมือในการทำงานของกลุ่ม หากได้รับการยอมรับจากสมาชิก จะเกิดความรู้สึกว่าสมาชิกในกลุ่มหวังดีต่อตน เกิดความรู้สึกแห่งการยอมรับ สมาชิกแต่ละคนมีทัศนคติที่ดีต่อกันและพร้อมที่จะปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของกลุ่ม และจากการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่ม ของ ลาวัลย์ มหาทุมะรัตน์ (2529:54) สุวิน คล้ายราษณ์ (2529 : 110 - 114) และ ฤทธิรัตน์ ชรเสนา (2535:83) ต่างก็ให้ผลสอดคล้องกันว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความรู้สึกนึกคิดได้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีอื่นๆ

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ เพื่อช่วยให้นักเรียนมี ความรู้ ความรู้สึก ความนึกคิด ที่ดี ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่อสาขาที่เรียน ต่อสถาบันการศึกษา และพร้อมที่จะประกอบอาชีพนาฏศิลป์ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ✓

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนและหลังการให้

ข้อเสนอแนะ

3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า ✓

1. นักเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้น หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะ
3. นักเรียนนาฏศิลป์ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีกว่านักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

ความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้า ✓

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่อาจารย์แนะแนว ที่สามารถใช้กิจกรรมกลุ่มได้อย่างชำนาญ นำเอาวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อนำมาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ให้แก่ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถาบันให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความรู้สึกที่ดี มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ สามารถประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 59 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) จาก

ประชากรแล้วทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

3.1.2 การให้ข้อสนเทศ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่จัดให้นักเรียนนาฏศิลป์ได้ มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยสมาชิกในกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ ตามโปรแกรมที่จัดให้ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่างและการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ช่วยให้สมาชิกได้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ตลอดจนแสดงความคิดเห็นและกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนี้โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ชี้นำให้แก่ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่ เรื่องที่จะพัฒนาทัศนคติ ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละด้าน

1.2 ชี้นำในการ ผู้วิจัยชี้แจงกฎเกณฑ์ กติกา วิธีปฏิบัติกิจกรรม และให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ร่วมกัน

1.3 ชี้นำสรุป ได้แก่ นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และผู้วิจัย สรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การให้ข้อสนเทศ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยวิธีให้อ่านเอกสาร และชมวีดิทัศน์ แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนนาฏศิลป์ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย และสรุปโดยมีเนื้อหาเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. วิชาชีพนาฏศิลป์ หมายถึง วิชาชีพที่ผู้ประกอบการอาชีพต้องได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี แล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพต่างๆได้หลายอาชีพ ได้แก่ ศิลปินสาขาต่างๆ ครูอาจารย์สาขาต่างๆ ได้แก่ สาขา โขน ละคร เป่าพาทย์ เครื่องสาย คีตกศิลป์ ดนตรีสากล นาฏศิลป์สากล นักประดิษฐ์ทำการแสดง ผู้กำกับการแสดงบนเวที นักประดิษฐ์ชุดการแสดง และเป็นนักประดิษฐ์เครื่องแต่งกายละคร ผู้พากย์ ผู้ประกาศทางวิทยุและโทรทัศน์ นักร้อง เพลงไทย-สากล นักดนตรีไทย-สากล และนักแสดง

4. ทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ในด้านลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบการอาชีพ การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ รายได้ในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต และโอกาสในการศึกษาต่อ สามารถประเมิน ได้จากแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยจะขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1 ความหมายของคำว่ากลุ่ม
 - 1.2 ประโยชน์พื้นฐานของกลุ่ม
 - 1.3 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.4 คุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.5 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.6 ระยะเวลาการของกลุ่ม
 - 1.7 สาเหตุทั่วไปของการเข้ากลุ่ม
 - 1.8 ขนาดของกลุ่ม
 - 1.9 ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.10 การประเมินผลกลุ่ม
 - 1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
 - 2.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 2.2 การเกิดทัศนคติ
 - 2.3 ลักษณะของทัศนคติ
 - 2.4 องค์ประกอบของทัศนคติ
 - 2.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
 - 2.6 เทคนิคการวัดทัศนคติ
 - 2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์

2.7.1 ความหมายของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.7.2 ความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.7.3 ลักษณะของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม

1.1 ความหมายของคำว่า"กลุ่ม"

คำว่ากลุ่ม (GROUP) ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย ดังต่อไปนี้

ทองเรือน อมรัชกุล (2520 : 4) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่ากลุ่มไว้ว่า คือการที่เอากบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รวมกันอยู่ก็ถือว่าเป็นกลุ่มได้ ถ้าสมาชิกนั้นมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่ม

เชาวภา กันทรวิชัยกุล (2530 : 6) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่ากลุ่มไว้ว่า กลุ่ม หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมารวมกันโดยมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน มีการยอมรับและเข้าใจกัน ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน และมีจุดมุ่งหมายที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

พวงแก้ว เนตรโอภารักษ์ (2533 : 24) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่ากลุ่มไว้ว่าการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมารวมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน สมาชิกมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ และมีความสัมพันธ์กันทั้งด้านความคิด คำพูด และกริยาท่าทางหรือการกระทำ

ฤทธิรัตน์ ชรเสนา (2535 : 30) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่ากลุ่มไว้ว่า กลุ่ม หมายถึงการที่บุคคลมาอยู่รวมกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน ร่วมกันทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อแก้ปัญหา หรือมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันของกลุ่ม โดยที่แต่ละบุคคลจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

จากความหมายของกลุ่ม ที่มีผู้ให้คำจำกัดความแตกต่างกันออกไปดังกล่าวข้างต้นนี้พอจะสรุปได้ว่ากลุ่มหมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนมาอยู่ร่วมกันมีสัมพันธ์ภาพ มีปฏิสัมพันธ์

กัน ช่วยกันรับผิดชอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆอย่างเพื่อแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา หรือส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่ม ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม โดยที่แต่ละบุคคลจะมีบทบาทและหน้าที่ของตนโดยเฉพาะ สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อกันและกัน

1.2 ปรัชญาพื้นฐานของกลุ่ม

ศุภาวดี บุญวงศ์ (2527 : 12) ได้ศึกษาและสรุปปรัชญาพื้นฐานของกลุ่ม ท่อที่จะนำมากล่าวเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. บุคคลแต่ละคน มีความสามารถของตนเอง ซึ่งนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงานกลุ่ม แม้ว่าความสามารถเหล่านั้นจะแตกต่างกันออกไปก็ตาม แต่ก็ทำให้บุคคลทั้งหลายสามารถช่วยเหลือกลุ่ม โดยการนำเอาความสามารถเหล่านั้นมาใช้ในการทำงานกลุ่ม และส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพของการทำงาน โดยส่วนรวม ดังนั้นการรวมเป็นกลุ่ม จึงเปิดโอกาสให้บุคคลได้ใช้ความสามารถในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างเต็มที่
2. การทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ทำให้บุคคลมีโอกาสพัฒนาตนเอง เพื่อจะใช้ความสามารถในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นภายในกลุ่มได้
3. บุคคลแต่ละคนที่มารวมกันเป็นกลุ่ม จะมีอิทธิพลต่อกัน และกลุ่มก็จะมีอิทธิพลต่อบุคคลแต่ละคนเช่นเดียวกัน เพราะการทำงานภายในกลุ่ม เป็นลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่ละคนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ต่างๆร่วมกัน และแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเสรี ซึ่งบางครั้งจะส่งผลให้บุคคลอื่นๆคล้อยตาม จึงทำให้มีอิทธิพลต่อกัน นอกจากนี้ในกรณีที่กลุ่มมีอิทธิพลต่อบุคคล เช่นจากการทำงานร่วมกันภายในกลุ่มทำให้สมาชิกได้เรียนรู้กระบวนการแห่งสังคมที่มีทั้งการให้และการรับ เป็นต้น
4. กลุ่มจะช่วยเหลือบุคคลให้มีการพัฒนาทัศนคติทางสังคมไปในทางที่ดี เนื่องจากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น บุคคลได้มีโอกาสเรียนรู้ทัศนคติทางสังคมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและตนเอง ซึ่งทัศนคติดังกล่าวก็ต้องอาศัยกลุ่มที่บุคคลจะเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ต้องเป็นกลุ่มที่สมาชิกมีความเข้าใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แต่ถ้าหากเป็นกลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้ามก็จะส่งผลให้บุคคลมีทัศนคติทางสังคมไปในทางที่ไม่ดี ก็เป็นไปได้

1.3 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

คำว่า "กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)" ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมายดังต่อไปนี้

คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2522 : 14) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มหมายถึงการนำเอาประสบการณ์มาวางแผนแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคน และการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยรวม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ ประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านตัวบุคคลทุกคน

ศุภวดี บุญวงศ์ (2527 : 2) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึงการร่วมกันวางแผน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิกต่อสมาชิกภายในกลุ่ม หรือสมาชิกต่อกลุ่ม หรือกลุ่มต่อสมาชิก ซึ่งมีผู้นำกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกมีการปฏิสัมพันธ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกได้พัฒนาบุคลิกภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานกลุ่ม ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานกลุ่มและกลุ่มประสบความสำเร็จในการทำงานครั้งนั้นๆด้วย

ประนอม เดชพิช (2531 : 100 - 101) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มหมายถึงกิจกรรมต่างๆที่ดำเนินการโดยกลุ่มทำเป็นกลุ่มกิจกรรมกลุ่มประเภทนี้จะช่วยฝึกประสบการณ์ต่างๆของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้น เช่น ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ฝึกทักษะทางสังคมฝึกให้ผู้เรียนยอมรับมติของกลุ่มเพื่อพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียน

นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 20) กล่าวถึง กิจกรรมกลุ่มว่า เป็นการนำเอาประสบการณ์มาวางแผน และแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคนและการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยรวม ประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านตัวบุคคล และกลุ่มก็จะดำเนินไปด้วยความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่ากิจกรรมกลุ่มหมายถึงการจัดโปรแกรมให้สมาชิกภายในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการ ประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านตัวสมาชิกทุกคนและกลุ่มก็จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

1.4 คุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม

กิจกรรมกลุ่ม มีคุณค่าที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในเรื่องคุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม ศุภวดี บุญวงศ์ (2527 : 3) ได้ศึกษาและสรุปไว้ว่ากิจกรรมกลุ่มมีคุณค่าในด้านการพัฒนา ด้านการวินิจฉัย ด้านการบำบัด ด้านสถานศึกษาและชุมชนดังมีรายละเอียดดังนี้

1. คุณค่าด้านการพัฒนา

1.1 กิจกรรมกลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักเรียนได้ ซึ่งความต้องการเหล่านี้ได้แก่ ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ยกย่อง เคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่าของตน ต้องการความอบอุ่น มั่นคงและปลอดภัย ถ้าหากกิจกรรมกลุ่มมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ เคารพในคุณค่าของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองและให้ความร่วมมือในกิจกรรมกลุ่มอย่างเต็มที่

1.2 พัฒนาด้านสังคมและอารมณ์ของนักเรียน ช่วยให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจ ยอมรับผู้อื่น เรียนรู้กระบวนการให้และการรับ ซึ่งเป็นพื้นฐานความเข้าใจเบื้องต้นของการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักวิธีการควบคุมอารมณ์ของตนเองมีความอดทน มองโลกในแง่ดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

1.3 พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม ทศนคติและปทัสถานของสังคม จากการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มที่มีต่อตนทั้งพฤติกรรมและทัศนคติเพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด เกี่ยวกับการตั้งกฎเกณฑ์ต่างๆของกลุ่มควรเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมพิจารณาแสดงความคิดเห็นได้ด้วย

1.4 พัฒนาค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพ การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มช่วยให้ได้ทราบข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับอาชีพ มีการเตรียมการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพของตนในอนาคต ได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านความสามารถ ความสนใจ ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกอาชีพที่แตกต่างกันของบุคคล

1.5 พัฒนาความสามารถและทักษะต่างๆ ซึ่งนักเรียนได้ใช้และฝึกความสามารถ ตลอดจนทักษะต่างๆอย่างเต็มที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เช่น การพูดในที่สาธารณะ การอภิปรายกลุ่มและการวางแผนงาน

2. **คุณค่าด้านการวินิจฉัย** ผู้นำกิจกรรมกลุ่มสามารถสังเกตพฤติกรรมด้านต่างๆของนักเรียนขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้สามารถเข้าใจนักเรียนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมในกลุ่มเพื่อจะได้หาวิธีปรับปรุงแก้ไขและให้ความช่วยเหลือต่อไปสำหรับนักเรียนเองก็ได้มีโอกาสดูแลตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ทราบเกี่ยวกับขอบเขตความสามารถของคน เพื่อจะได้เข้าใจและยอมรับตนเองอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

3. **คุณค่าด้านการบำบัด** การจัดกิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการบำบัดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกรณีพิเศษ และต้องการได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ดังตัวอย่าง นักเรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ ก็เข้าร่วมกิจกรรมคำศัพท์แรมภาคฤดูร้อน มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น เผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งช่วยให้เขาเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นยิ่งขึ้นและปรับปรุงนิสัยบางอย่างของตนเองเสียใหม่

4. **คุณค่าต่อสถานศึกษาและชุมชน** เมื่อนักเรียนพัฒนาด้านต่างๆจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ย่อมส่งผลให้การทำงานกลุ่มในสถานศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดปัญหาต่างๆได้มาก นักเรียนก็จะเป็สมาชิกที่มีคุณภาพของสถานศึกษาและนั่นคือเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของชุมชนด้วยเช่นกัน

1.5 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

ประนอม เลขชัย (2521 : 101 - 102) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ คือ ความเข้าใจตนเอง และความเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลปรับตัวเองเข้ากับบุคคลในกลุ่มได้ เกิดการเรียนรู้เรื่องของตนเองได้ดียิ่งขึ้น เช่น รู้จักจุดบกพร่องของตนเอง หรือรู้ว่าตนเองเป็นคนอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลในกลุ่ม เกิดความเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้และรู้จักซึ่งกันและกันได้ดี รู้จักข้อดีข้อเสีย ข้อบกพร่องของทั้งตนเองและผู้อื่น จะเป็นแนวทางให้เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และคิดช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนการปรับตัวเข้าหากันด้วย

2. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการทำงาน หรือแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน

ประสบการณ์ที่จัดในกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันเพราะไม่มีมนุษย์คนใดที่จะอยู่คนเดียวได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ฉะนั้นการฝึกกิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนจะช่วยฝึกบุคคลให้เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานและการแก้ปัญหาด้วยกัน จะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับกระบวนการทำงานและการร่วมมือกันแก้ปัญหา

3. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกความรู้สึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรมอีกหลายๆอย่าง ขณะปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เช่น ฝึกความรู้สึกอดทน ฝึกการรับฟังความคิดเห็นของส่วนรวม เป็นต้น สิ่งที่ได้มาจากกิจกรรมกลุ่มเหล่านี้จะไปช่วยพัฒนาตัวบุคคลและสังคมต่อไป

วินิจ เกตุขำ และ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2522 : 170 - 172) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่มว่า เพื่อนำมาพัฒนาบุคคลโดยอาศัยผู้จัดกิจกรรมกลุ่มที่มีความสามารถ ตลอดจนรู้กระบวนการของการจัดกิจกรรมกลุ่มเป็นอย่างดีสาเหตุที่ใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาบุคคลนั้นก็เพราะการเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมกลุ่มต่างๆ บุคคลจะได้รับประสบการณ์ตรงนอกจากจะได้ปฏิบัติแล้วยังเกิดความรู้สึกด้านต่างๆด้วย ผลจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มจะทำให้บุคคลซาบซึ้ง ประทับใจ มากกว่าการที่จะสอนบุคคลให้มีการพัฒนาตนเองโดยให้วาจาเพียงอย่างเดียว จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่มอาจจะแบ่งได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเอง การอยู่ร่วมกันกับสมาชิกอื่นในกลุ่มจะมีส่วนช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ตนเองได้ดีขึ้น เช่น รู้ความสามารถบางประการของตนหรือความบกพร่องบางอย่างที่มีอยู่

2. เพื่อให้เกิดความเข้าใจบุคคลอื่น เมื่อสมาชิกได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันย่อมจะทำให้เกิดการเรียนรู้และรู้จักซึ่งกันและกันดีขึ้น

3. เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ดีขึ้น

เบนเนทท์ (Bennett. 1963 : 8 - 9) ได้สรุปจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ สังคม และส่วนตัว จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น การได้มีโอกาสศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นกลุ่ม ซึ่งอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้

2. ก่อให้เกิดผลของการบำบัดรักษา จากการที่ได้มีโอกาสปลดปล่อยความ

ดึงเครียดทางอารมณ์ ได้มีความเข้าใจและได้ข้อคิดในปัญหาต่างๆของบุคคลมากขึ้นรวมทั้งศึกษาปัญหาของคนที่คล้ายคลึงกันในบรรยากาศที่อ่อนโยน ผ่อนคลาย และนำมาแก้ไขปรับปรุงบุคลิกภาพและวิถีทางชีวิตของเรา กลุ่มเปิดโอกาสให้เราได้วินิจฉัยตนเองและผู้อื่น

3. ช่วยให้ผู้บุคคลบรรลุจุดหมายของการแนะนำ อย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากจุดหมายดังกล่าวเบื้องต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมกลุ่มมีจุดหมายเพื่อให้บุคคลได้เข้าใจตนเองและผู้อื่นเข้าใจกระบวนการทำงานแก้ไขปัญหาค้นหาที่เกิดขึ้นทั้งของตนเองและของกลุ่มได้ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกที่ไม่พึงปรารถนาให้เป็นที่ยอมรับปรารถนาขึ้นมาได้

1.6 ระะบวนการของกลุ่ม

ทิสเซอร์ (Tubbs. 1988 : 177 - 179 ; citing Fisher. 1980) ได้กล่าวถึงระะบวนการของกลุ่ม ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ระะดังนี้

ระะที่ 1 ระะการปรับตัวในสิ่งแวดล้อมใหม่ (Orientation) เป็นระะที่สมาชิกภายในกลุ่มได้เข้ามารวมกลุ่มกัน และเริ่มจะศึกษาถึงสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่ม โดยคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นๆในกลุ่ม ในระะนี้สัมพันธภาพในกลุ่มมีเพียงเล็กน้อย ซึ่งสมาชิกในกลุ่มยังไม่มีความรู้สึกสบายในการเข้ากลุ่ม อย่างไรก็ตามบุคคลที่อยู่ในกลุ่มขึ้นนำผู้บริหาร หรือบุคคลที่คุ้นเคยกันมาก่อนจะใช้เวลาในระะนี้เพียงเล็กน้อย

ระะที่ 2 ระะความขัดแย้ง (Conflict) เป็นระะที่ลักษณะของความขัดแย้งบางประการหรือเกิดความขัดแย้งกับบุคคลอื่นในกลุ่ม เมื่อระะการปรับตัวในสิ่งแวดล้อมใหม่ผ่านไป จะเกิดความกดดันเพื่อดำเนินการบางอย่างหรือเกิดความดึงเครียดจากการเปลี่ยนแปลง สมาชิกในกลุ่มจะต่อต้านอิทธิพลหรือการควบคุมของกลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีสมาชิกที่แสดงตัวเป็นผู้นำ โดยการพูดถึงเป้าหมาย รายละเอียดของงานในกลุ่ม แนวทางหรือวิธีการที่ควรกระทำ ซึ่งสมาชิกคนอื่นๆจะเกิดความไม่พอใจต่อต้านไม่ยอมรับและทำตามข้อเสนอแนะ เพราะสมาชิกแต่ละคนต่างคิดว่าตนก็มีข้อคิดเห็น และเป็นข้อคิดเห็นที่ดีกว่า

ระะที่ 3 ระะของการเข้าสู่การดำเนินงาน (Emergence) ในระะนี้จะรวมถึงการแก้ปัญหาความขัดแย้งในระะที่ 2 เป็นระะที่เริ่มมีความคิดเห็นร่วมกันภายใน

ในกลุ่ม และกลุ่มจะเริ่มดำเนินไปอย่างสงบราบรื่น ระยะนี้อธิบายได้ว่าอาจเกิดขึ้นจากมูลเหตุต่างๆ 3 ประการ คือ

1. จากการที่สมาชิกได้เห็นประโยชน์ของการป้องกัน พฤติกรรมที่สุภาพเป็นสิ่งสำคัญที่จะขัดหลักเล็งของความล้มเหลวของกลุ่มได้
2. จากความรู้สึกในกลุ่ม และพัฒนาการของการยึดเหนี่ยวในกลุ่ม สามารถพิจารณาต่อต้านได้เกิดแนวคิดและพัฒนาบทบาทใหม่ขึ้นมา
3. ความขัดแย้งและความไม่เห็นด้วยต่างๆจะสลายไปในระยะที่ 3 สมาชิกจะแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสมต่อข้อเสนอในกลุ่มเพียงเล็กน้อย

ระยะทั้ง 4 ระยะดำเนินการหรือระยะสัมฤทธิ์ผล(Reinforcement) เป็นระยะที่เกิดผลงานสูงสุดของกลุ่ม และภายในกลุ่มจะเกิดความสอดคล้องกัน ความไม่เห็นด้วยจะหายไป และบทบาทในขณะนั้นจะเหมาะสมกับแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้ผลงานของกลุ่มดีขึ้น สมาชิกในกลุ่มจะรู้สึกสนุกสนาน แต่ละคนจะให้แรงเสริมซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ในระยะแรกของการเข้ากลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะรู้สึกว่า เป็นการเสียเวลาเปล่าแต่ในระยะที่ 4 สมาชิกจะรู้สึกว่า ได้ทำในสิ่งที่มีความหมาย

1.7 สาเหตุทั่วไปของการเข้ากลุ่ม

วิลสัน และ แฮนนา (Wilson and Hanna. 1990 : 120 - 123) ได้เสนอข้อมูลที่เป็นเหตุจูงใจที่ชักจูงให้บุคคลเข้ากลุ่มได้ดังนี้

1. แรงดึงดูดใจจากบุคคลอื่นๆภายในกลุ่ม แรงดึงดูดใจในการเข้ากลุ่ม มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางกายภาพของบุคคลในกลุ่ม รวมทั้ง ทักษะ บุคลิกภาพ ศาสนา สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจและการรับรู้ความสามารถของบุคคลอื่นๆ ซึ่งจะพบว่าการรับรู้ความคล้ายคลึงกันของทักษะเป็นสิ่งที่มีพลังมากที่สุดและได้มีการศึกษาอยู่บ่อยครั้งมาก
2. แรงดึงดูดใจจากกิจกรรมกลุ่ม บางครั้งบุคคลจะเข้ากลุ่มเพราะความสนุกกับลักษณะงานที่สมาชิกจะได้กระทำ บุคคลไม่ได้เข้ากลุ่ม ด้วยเหตุผลของเป้าหมายของกลุ่มเสมอไป เช่นสตรีที่เข้าร่วมในทีมชอฟท์บอลอาจมีเป้าหมายอันดับแรกเพื่อเข้าสังคมมากกว่าทางด้านกีฬา ดังนั้นในการจูงใจบุคคลให้เข้าร่วมกลุ่ม ถ้าเสนอเพียงเป้าหมายของกลุ่มอาจจะทำให้กลุ่มนั้นมีสมาชิกเพียงเล็กน้อย ในทางตรงกันข้ามถ้าได้รวมเอาเป้าหมายและ

ความต้องการของสมาชิกเข้าไปด้วย จะทำให้สมาชิกมากขึ้นด้วย

3. แรงดึงดูดใจจากเป้าหมายของกลุ่ม บางทีเหตุผลที่สำคัญที่สุดของสมาชิกในการเข้ากลุ่ม คือการไปให้ถึงเป้าหมายของกลุ่ม ซึ่งเป้าหมายนั้นนับว่าเป็นจุดสิ้นสุดของพัฒนาการของกลุ่ม บางครั้งเป็นการหาที่แยกความดึงดูดใจในเป้าหมายของกลุ่มออกจากคุณค่าของกิจกรรมกลุ่ม บุคคลอาจจะผูกพันกับกลุ่มเพราะเขาชอบกิจกรรมกลุ่มและขณะเดียวกันเป้าหมายของกลุ่มก็มีคุณค่าเช่นเดียวกัน

4. แรงดึงดูดใจที่จะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มและเป็นสมาชิกของกลุ่ม บุคคลในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์กันและเต็มไปด้วยความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บุคคลหลายคนที่ไม่ได้เข้ากลุ่มด้วยความสนใจงานหรือเป้าหมายของกลุ่ม แต่เพียงสนใจเพียงการได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกของกลุ่มเท่านั้น สมาชิกเช่นนี้จะสร้างปัญหามากมายให้แก่ผู้นำกลุ่ม ซึ่งผู้นำกลุ่มต้องหาทวิวิธีที่จะดึงให้สมาชิกละความสนใจเป้าหมายของกลุ่ม ถ้าผู้นำกลุ่มไม่สามารถทำได้กลุ่มจะขาดความสำคัญลงไป

5. แรงดึงดูดใจจากผลข้างเคียงที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม ในอันดับสุดท้ายนี้เป็นที่แน่ชัดว่า บุคคลเข้าเป็นสมาชิกภายในกลุ่มด้วยเหตุผลแตกต่างกันไปอาจจะจะเป็นลักษณะงาน เป้าหมายของกลุ่ม การได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม แต่ยังพบอีกว่าบุคคลอาจจะไม่เป็นไป ด้วยเหตุผลข้างต้น เช่นบุคคลที่เข้าร่วมในศาสนิกกิจไม่ใช่ด้วยความศรัทธาในศาสนาแต่ด้วยเหตุผลว่าเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำ ลักษณะของสมาชิกกลุ่มเช่นนี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาในกลุ่มได้ เพราะสมาชิกเช่นนี้จะไม่สนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นในกลุ่มและจะไม่มี ความมั่นใจในการเข้ากลุ่ม

1.8 ขนาดของกลุ่ม

ขนาดของกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของสมาชิกภายในกลุ่ม เพราะจำนวนสมาชิกจะมีผลกระทบกระเทือนต่อสัมพันธภาพ การสื่อสาร และคุณภาพของปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ด้วยในเรื่องขนาดของกลุ่มนั้นได้มีผู้ให้ความสนใจไว้นานแตกต่างกันออกไป มีรายละเอียดดังนี้

เฮวพา เดชะคุปต์ (2517 : 34) กล่าวว่าขนาดของกลุ่มที่จะช่วยให้การทำงานหรือการเรี ยนการสอนประสพผลดี ควรเป็นกลุ่มขนาดเล็กจะมีขนาดประมาณ 5-15 คน ซึ่งทั้งนี้ครูผู้สอนควรเลือกกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา กิจกรรมด้วย อย่างไรก็ตาม

ปกติแล้ววัตถุประสงค์จะเป็นเครื่องกำหนดขนาดของกลุ่ม

จำเนียร ช่วงโชติ และคนอื่นๆ (2521 : 38) กล่าวว่านักจิตวิทยาส่วนใหญ่ นิยมศึกษากลุ่มขนาดเล็กที่มีสมาชิก 5-9 คน เพราะจะทำให้การเปลี่ยนแปลงและชบวนการของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกได้ง่ายกว่าศึกษาจากกลุ่มใหญ่ นอกจากนี้กลุ่มเล็กยังจัดได้ว่ามีขนาดพอเหมาะที่จะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่แต่ถ้ามีจำนวนมากเกินไป สมาชิกทุกคนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นรายบุคคล ก็จะทำให้เกิดบรรยากาศน่าเบื่อหน่าย สมาชิกจะเกิดความไม่สนใจ อาจจะออกจากกลุ่มไปในที่สุด

คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2522 : 23) กล่าวว่าขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน จะใหญ่เท่าใดขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือในกลุ่ม และระดับภาวะของบุคคลในกลุ่ม

วัชรีย์ ชูระคำ (2523 : 87) กล่าวว่า กลุ่มที่จะมีประสิทธิภาพได้แก่กลุ่มที่มีสมาชิกจำนวนตั้งแต่ 6-8 คน อาจอนุญาตให้ได้ถึง 10 คน ถ้าจำเป็นเพราะว่าหากมีสมาชิกจำนวนมากเกินกำหนดกลุ่มจะแยกเป็นกลุ่มย่อยขึ้นมาเป็น 2 กลุ่มทันที

จากการที่มีผู้ให้ความคิดเห็นเรื่องขนาดของกลุ่มแตกต่างกันไป ก็พอจะสรุปได้ว่า กลุ่มที่ดีและมีคุณภาพนั้นควรมีขนาดเล็ก เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะได้มีเวลา มีโอกาสศึกษาให้ความสนใจ สร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกอื่นได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งยังได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

1.9 ลำดับขั้นของกิจกรรมกลุ่ม

เฮวพา เดชะคุปต์ (2517 : 156 - 183) กล่าวถึงกระบวนการกลุ่ม สัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของกิจกรรมจะต้องมีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กิจกรรมควรเป็นประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเองได้อย่างถ่องแท้ แนวการจัดมีดังนี้

2.1 เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีส่วนร่วม

ทั้งร่างทฤษฎี อารมณ์และสติปัญญา

2.2 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย

2.3 กำหนดขั้นตอนกิจกรรม ดังนี้

2.3.1 กิจกรรมขั้นเริ่มต้น เป็นการเตรียมล่วงหน้า โดยครูเตรียมด้านสถานที่ การแบ่งกลุ่ม วิธีทำงาน กลติหาหรือกฎเกณฑ์การทำงาน ระยะเวลาในการทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยก่อนลงมือทำงาน

2.3.2 กิจกรรมขั้นปฏิบัติ ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ก. เกม

ข. บทบาทสมมติ

ค. สถานการณ์จำลอง

ง. การศึกษาเฉพาะกรณี

จ. ละคร

ฉ. กลุ่มย่อย

3. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการเรียนรู้

3.1 การวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม (Learning Process Analysis) โดยการอธิบายถึงวิธีการทำงาน ความรู้ลักษณะที่ทำงานร่วมกัน พฤติกรรมและการมีปฏิสัมพันธ์

3.1.1 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง สามารถประเมินผลการเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงบุคลิกภาพและพฤติกรรม

3.1.2 ช่วยให้ผู้เรียนโดยผู้เรียนสามารถพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ และความเป็นผู้นำของเด็กในกลุ่ม

3.1.3 ช่วยให้เห็นปัญหาและวิธีการทำงานที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น

3.2 การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสิ่งที่ได้รับรู้ร่วมกัน เพื่อเป็นการขยายประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนมาก

4. การสรุปและการนำหลักการไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง (Application)

in Real Life) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปแนวความคิดเหล่านั้นเป็นหมวดหมู่และเป็น
กฎเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล และนำไปใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่
ต่อไปในอนาคต

5. การประเมินผล จะช่วยให้ทราบว่าการสอนตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด
ไว้มากน้อยเพียงใด และช่วยให้ทราบถึงพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความรู้ความเข้าใจใน
เนื้อหาและวิธีการเรียนรู้

1.10 การประเมินผลกลุ่ม

โทรทซ์เซอร์ (ชูชัย สมิตธิกร. 2527 : 94 - 100 ; อ้างอิงจาก
Trozer.1977) ได้แบ่งการประเมินผลประสบการณ์กลุ่มเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. การประเมินกระบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่ม (Process Evaluation) กระบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่ม หมายถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นและดำเนินไปในกลุ่ม
ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการคือ ผู้นำ สมาชิก และปฏิสัมพันธ์ภายใน
กลุ่มจุดประสงค์ของการประเมินกระบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่ม ก็เพื่อจะเพิ่มพูนความเข้าใจ
ในความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของกลุ่ม และเป็นข้อมูลช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพ
การทำหน้าที่ของผู้นำกลุ่ม การประเมินประเภทนี้ประกอบด้วยวิธีต่างๆดังนี้

1.1 การประเมินของสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากสมาชิกกลุ่มเป็นผู้ได้รับ
ประสบการณ์โดยตรงจากการเข้ากลุ่ม ดังนั้นการให้สมาชิกกลุ่มเป็นผู้ประเมินจึงมีความจำ
เป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก สำหรับวิธีการประเมินอาจทำได้ดังนี้

1.1.1 การบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็น ที่มีต่อประสบ-
การณ์กลุ่ม (Self-Report) การประเมินแบบนี้ผู้นำกลุ่มจะเปิดโอกาสให้สมาชิกบรรยาย
ความรู้สึกนึกคิดของตนอย่างเสรี

1.1.2 แบบสำรวจความรู้สึกนึกคิดของสมาชิก การประเมินใน
รูปแบบนี้ทำได้โดยการที่ผู้นำกลุ่มจะต้องสร้างแบบสำรวจขึ้นมา เพื่อประเมินความรู้สึกนึกคิด
ของสมาชิกกลุ่ม

1.2 การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิธีการนี้ประเมินโดยการเชิญ
ผู้เชี่ยวชาญในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มาเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะมีการประชุมกลุ่ม

การสังเกตการณ์ควรจะทำโดยมิให้สมาชิกรู้ตัว การประเมินของผู้เชี่ยวชาญนี้จะทำให้ผู้นำกลุ่มได้รับความรู้และข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการกลุ่มต่อไป

1.3 การประเมินโดยการฟังจากเครื่องบันทึกเสียง วิธีนี้กระทำโดยการนำเอาเทปบันทึกเสียงการสนทนาในกลุ่มมาเปิดฟังอีกครั้งวิธีนี้จะทำให้รับรู้ความเคลื่อนไหวในกลุ่มได้สมบูรณ์มาก

1.4 การประเมินของผู้นำกลุ่มการประเมินด้วยวิธีนี้ ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ประเมินด้วยตนเองโดยการสังเกตจากการเข้าร่วมพูดคุยของสมาชิกกลุ่ม เนื้อหาที่พูดคุยในกลุ่มและท่าทีของสมาชิกกลุ่ม

2. การประเมินผลของประสบการณ์กลุ่ม ผลของประสบการณ์กลุ่มคือสิ่งที่เกิดขึ้นในตัวของสมาชิกกลุ่ม อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่มซึ่งได้แก่ความเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มวิธีการในการประเมินผลสามารถจำแนกได้เป็นวิธีการต่างๆดังนี้

2.1 การประเมินของสมาชิกกลุ่ม สามารถกระทำดังต่อไปนี้

2.1.1 การบรรยายความคิด ความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์กลุ่ม

2.1.2 การทดสอบก่อนและหลังเข้ากลุ่ม

2.1.3 การสำรวจความรู้สึกนึกคิดภายหลังการเข้ากลุ่ม

2.2 การประเมินบุคคลที่แวดล้อมสมาชิก เป็นการประเมินจากบุคคลอื่นๆที่แวดล้อมตัวสมาชิก เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อนๆ บุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวสมาชิกได้ลักษณะของการประเมินวิธีนี้คือ

2.2.1 การตอบแบบสำรวจ ซึ่งผู้นำกลุ่มได้สร้างขึ้น สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกกลุ่ม

2.2.2 การพบปะสนทนาระหว่างผู้นำกลุ่ม และ บุคคลที่ใกล้ชิดสมาชิก เช่นผู้ปกครองหรือครูเป็นต้น เพื่อขอรับทราบข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับตัวสมาชิกภายหลังการเข้ากลุ่ม

2.2.3 การบรรยายอย่างอิสระ รูปแบบนี้ผู้นำกลุ่มจะของความร่วมมือนอกจากบุคคลที่ใกล้ชิดกับสมาชิกกลุ่มให้ช่วยเขียนข้อความ บรรยายสิ่งที่ตนสังเกตเห็นในตัวสมาชิกว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่ ภายหลังการเข้ากลุ่ม

2.3 การติดตามผล การติดตามผลถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ สำหรับการประเมินผลของประสบการณ์กลุ่ม เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลว่าสมาชิกได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากกลุ่มไปใช้ให้เกิดต่อชีวิตของคนหรือไม่

1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มส่วนมาก จะเป็นการนำกิจกรรมกลุ่มมาเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนา ดังนี้

กรองแก้ว สำนวนธ์ (2529 : 44) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสื่อสละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนวมุขวิทยาสังคหวัดสระบุรี ผลการศึกษพบว่าหลังการฝึกกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเสื่อสละสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หลังจากได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเสื่อสละ นักเรียนในกลุ่มควบคุมมีความเสื่อสละสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบความเสื่อสละของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม มีความเสื่อสละสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลาวินธ์ มหาทุมรัตน์ (2529 : 52) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนานุขสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีศักดิ์สุวรรณวิทยา จังหวัดสิงห์บุรีผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มมีนุขสัมพันธ์สูงขึ้นกว่าก่อนที่จะได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะมีนุขสัมพันธ์สูงขึ้น กว่าก่อนการได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มมีนุขสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เฮวภา กันทรวิษณุกุล (2530 : 39) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมวิทยาสังคม จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการฝึก โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนลดลงกว่าการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.019

จริยา วิไลวรรณ (2532 : 90) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาผลึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาผลึกษาจังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาผลึกษาค่อนข้างดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาผลึกษาดีกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พวงแก้ว เนตรโอภารักษ์ (2533 : 65) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลานแหลมจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่าการฝึกกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มเพิ่มขึ้นมากกว่าการให้ข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ฤทธิรัตน์ ชรเสนา (2535 : 108 - 109) ได้ศึกษาการนิเทศอัตโนมัติในทัศนคติของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาต่อวิชาชีพแตกต่างกันโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาลที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพ มีทัศนคติในมิติที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ สูงกว่านักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาลที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพ มีทัศนคติในมิติทางด้านวิชาการ สูงกว่านักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในกลุ่มที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพระดับต่ำ นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาล ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธภาพ มีทัศนคติในมิติทางด้านวิชาการแตกต่างจากกับนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มสัมพันธภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากผลการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่มพบว่ากิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการหนึ่งที่น่ามาใช้ในการพัฒนาบุคคลในด้านต่างๆ เช่น ด้านทัศนคติ ความรู้ ทัศนคติ มนุษยสัมพันธ์ จริยธรรม ทักษะในการทำงานกลุ่ม ทักษะในการพูดและฟัง ทักษะทางสังคม เป็นต้น ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพนั้นก็เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการเรียน การเลือกแผนการเรียน การประกอบอาชีพของนักเรียนหลังจบหลักสูตรการศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มแล้วพบว่า ยังไม่มีผู้ใดนำกิจกรรมกลุ่มมาพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะนำกิจกรรมกลุ่มมาทดลองใช้ในการพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.1 ความหมายของทัศนคติ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยา ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้อย่างสอดคล้องกันดังนี้

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 479) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจ และจะแสดงออกให้เห็นโดยการแสดงออกทางพฤติกรรม และนอกจากนั้นเทอร์สโตนได้ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ทัศนคติเป็นตัวแปรทางด้านจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย ดังนั้นการวัดทัศนคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้ แต่สามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็นหรือการแสดงออกทางภาษาและการวัดนี้อาจจะเกิดความไม่แน่นอนได้ หากผู้ตอบบิดเบือนหรือตอบไม่ตรงตามความเป็นจริง

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 : 479 - 480) ให้ความคิดเห็นว่าทัศนคติหมายถึงความโน้มเอียงที่จะแสดงออกทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา นิยมประเพณี หรือสถาบันต่างๆ ทัศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปจาก (Infer) จากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมาทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

เดโซ ส่วนานนท์ (2512 : 28) ให้ความคิดเห็นว่า ทัศนคติเป็นลักษณะของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในหน้าที่การงาน หรืออาชีพของตน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 1) ให้ความคิดเห็นว่าทัศนคติเป็นความรู้สึก ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์และอื่นๆ รวมทั้งท่าทีบ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์ (2528 : 230 - 231) ให้ความคิดเห็นว่า ทัศนคติหมายถึงความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้านการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป ทัศนคติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดี หมายถึงแนวโน้มที่อิทธิพลจะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นเนื่องจากความชอบหรือความพอใจ

2. ทัศนคติทางลบหรือทัศนคติที่ไม่ดี หมายถึงแนวโน้มที่อิทธิพลจะถอย

หนึ่งจากสิ่งเข้าหรือสถานการณ์นั้นๆเนื่องจากความไม่ชอบหรือไม่พอใจ

จากความหมายของทัศนคติดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้

ทัศนคติหมายถึงความรู้ ความรู้สึกนึกคิด และแนวโน้มที่จะกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะแสดงออกทางที่ชอบหรือไม่ชอบ หากชอบจะเข้าหาแสดงว่ามีทัศนคติที่ดี หากไม่ชอบจะถอยหนี แสดงว่าเป็นทัศนคติที่ไม่ดี ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ จึงสามารถสร้างหรือเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่เหมาะสม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีให้เป็นทัศนคติที่ดีนั้น มีส่วนสำคัญในการจะดำเนินการกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์

2.2 การเกิดทัศนคติ

ธีระพร อารมณ์ (2521 : 1 - 17) ได้ศึกษาและสรุปเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

1. จากอิทธิพลของพ่อแม่ อาจเรียกได้ว่าเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะเด็กก่อนวัยเรียน เด็กจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆในโรงเรียน ครูและเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็ก โรงเรียนที่วางระเบียบกฎเกณฑ์ให้นักเรียนปฏิบัติหรือหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน จะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กไม่น้อย นักเรียนที่มีครูเป็นแบบอย่างที่ดี การพัฒนาทัศนคติก็จะเป็นไปในทางที่ดี
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวประสบการณ์ที่รุนแรง หรือกระทบกระเทือนจิตใจหรือประสบการณ์ของความสำเร็ จะทำให้คนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป
4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

2.3 ลักษณะของทัศนคติ

ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของทัศนคติไว้มากมาย อาทิเช่น

ส.วาสนา ประวาลพฤษ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้

ดังนี้

1. ทศนคติเป็นการเตรียม หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเข้า ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่องั้นๆ ซึ่งการตระเตรียมนี้เป็นการตระเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่องั้นๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายได้ยาก และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. ทศนคติไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสภาวะของจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกทางพฤติกรรม

4. ทศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือเพื่อวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนุหรือใช้อธิบายทศนคติได้

5. ทศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันออกไปได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชื้อชาติปัญหา เป็นต้น

6. ทศนคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นได้เปลี่ยนไป ทศนคติก็น่าจะเปลี่ยนแปลงได้

สำหรับ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 231) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทศนคติไว้ดังนี้

1. ทศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. ทศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แจงแนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทศนคติไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เช่น เด็กชอบครูสอนทำให้อยากเรียนวิชาที่ครูสอน ถ้าเด็กไม่ชอบวิชานั้นๆ หรือไม่ชอบครูคนนั้น ก็พยายามหลีกเลี่ยง ไม่เรียนวิชานั้น เป็นต้น

3. ทศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ เช่น

บิดามารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย

4. ทศณคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทศณคติเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทศณคดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่น เดิมฉันคิดว่าเข้ามาเรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา อาจไม่ชอบวิชานี้เลยเรียกว่าเกิดทศณคติทางลบ แต่เมื่อเรียนไปได้สักครึ่งหนึ่งของบทเรียน มีความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ จึงเปลี่ยนแนวความคิดจากความไม่ชอบเป็นความชอบ คือเปลี่ยนเป็นทศณคติทางบวกแทน

2.4 องค์ประกอบของทศณคติ

ดวงเดือน พันชนวนิน (2529 : 5) ได้กล่าวว่า ทศณคตินี้มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางการรู้ (Cognitive Component) ทศณคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้ในสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ทางด้านที่เรียกว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อที่ใช้ประเมินค่าสิ่งนั้นได้

2. องค์ประกอบทางการรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบนี้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของทศณคติ จึงสำคัญมากในการวัดทศณคติ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับทศณคติหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หมายถึงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น ความรู้สึกจะเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว บุคคลจะต้องรู้ว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ก่อนที่เขาจะมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น นอกจากนี้องค์ประกอบทางการรู้สึกยังสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการรู้ด้วย กล่าวคือ ถ้าบุคคลรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีก็ย่อมจะชอบสิ่งนั้น แต่ถ้ารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในทางที่ไม่ดีก็ย่อมจะไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งทั้งสองสิ่งนี้ก็จะสัมพันธ์กัน ซึ่งติดตามมาคือ ความพร้อมที่จะกระทำการให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน ต่อสิ่งนั้นด้วย จะเห็นว่าการแบ่งทศณคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ดังที่กล่าวมา และองค์ประกอบทั้งสามของทัศนคติมีลักษณะสำคัญหลายประการต่าง ๆ กัน แต่ลักษณะที่เป็นสามัญขององค์ประกอบทั้งสามคือ ทิศทางและปริมาณขององค์ประกอบนั้นๆ

ทิศทาง หมายถึง การประเมินค่าการรู้ การรู้สึก และการพร้อมกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือลบซึ่งหมายถึงดีหรือเลว เช่นองค์ประกอบทางการรู้ก็จะประเมินว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว องค์ประกอบทางการรู้สึกก็จะประเมินว่าชอบหรือไม่ชอบ องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำก็จะประเมินว่าพร้อมที่จะให้การช่วยเหลือสนับสนุนหรือทำร้ายขัดขวาง

ปริมาณ หมายถึงความเข้มข้นหรือปริมาณความรุนแรงของทัศนคติ ไปในทิศทางบวกหรือลบ นั่นคือบุคคลอาจมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงมากและต่ออีกสิ่งหนึ่งเพียงเบาบาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้นหรือขึ้นอยู่กับความชำนาญของบุคคลกับเรื่องนั้น แต่ถ้าบุคคลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเลยทัศนคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นก็จะไม่มี ไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือลบ

2.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 5 - 6) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และสรุปได้ว่า ทั้งการปฏิบัติ หรือพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตได้กับทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล และขณะเดียวกันการแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย ในการที่จะบอกว่าบุคคลหนึ่งมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรนั้น เราได้จากการพูดที่พูดถึงสิ่งนั้นจากความรู้ที่มีต่อสิ่งนั้นและจากสิ่งที่เขาพูดว่าเขาจะปฏิบัติอย่างไรต่อสิ่งนั้น แต่สิ่งที่เขาจะปฏิบัติจริงๆจะตรงกับสิ่งที่เขารู้ เข้าใจ รู้สึกและคิดว่าจะปฏิบัติหรือไม่นั้นเป็นปัญหาของความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติและการปฏิบัติ จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น พอจะสรุปได้ว่าพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์ ไม่ได้เป็นผลมาจากทัศนคติแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลมาจากองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ นิยัย และผลที่คาดว่าจะได้รับ หลังจากทำพฤติกรรมนั้นๆแล้ว

เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทัศนคติมันจะเป็นสภาพทางจิตที่มีความคงที่พอสมควร แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ว่าในบางกรณีก็มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากหรือเปลี่ยนแปลงได้อย่างมาก ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน ถ้าปรากฏว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนา ก็จำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องคิดอ่านแก้

ไซเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีเหล่านั้น วิธีการที่ครูอาจจะใช้ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเด็กนั้น

ไพบูลย์ อินทวิชา (2527 : 49) ได้กล่าวว่า มีเกณฑ์ที่ควรพิจารณา 4 ประการคือ

1. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยการอาศัยแรงจูงใจ
2. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยเทคนิคอันเหมาะสม
3. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยการกระทำหรือการปฏิบัติ
4. บุคคลเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้โดยอาศัยหลักการแห่งเหตุผล

ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคมและทางการศึกษา เพราะเหตุว่ามีทัศนคติบางประเภทที่ไม่พึงปรารถนาของสังคมจำเป็นต้องขจัดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนานั้น โดยการจัดสภาพการณ์ใหม่ สร้างแรงจูงใจหรือโดยการพยายามให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องเหล่านั้นใหม่ด้วยเหตุผล การกระทำหรือการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม จัดให้มีการร่วมกิจกรรมกับบุคคลที่มีทัศนคติที่พึงปรารถนาอาจจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนได้

2.6 เทคนิคการวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติ ส่วนใหญ่เป็นการวัดพฤติกรรมประเภทมาตราจัดอันดับ เพื่อประเมินคุณสมบัติบางอย่าง (ลัดดา กิติวิภาค. 2532 : 98) วิธีการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติสามารถทำได้มีหลายวิธี ได้แก่

1. วิธี Equal Appearing Interfals เทอร์สโตน(Thurstone)
ใช้วัดทัศนคติของบุคคลโดยอาศัยกฎแห่งการเปรียบเทียบ เพื่อตัดสินใจ (Law of Comparative Judgement) คือ ให้ผู้ตอบตัดสินข้อความที่แสดงถึงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มผู้ตัดสิน พิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อความที่เสนอมานั้น ควรจะอยู่ระดับไหนเมื่อแบ่งความคิดเห็นจาก เห็นด้วยมากที่สุดถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด 11 ระดับเท่าๆกัน เมื่อกลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาตัดสินหมดทุกข้อความแล้ว นำแต่ละค่ามาหาค่าสเกล (Scale Value) คือหาค่าตำแหน่งมัธยฐานของแต่ละสเกลสำหรับวัดทัศนคติต่อไป

2. วิธี Summated Ratings หรือ Likert Method ซึ่งสร้างขึ้นโดย ลิเคอร์ท (Likert. 1970 : 150 - 151) เป็นวิธีการวัดทัศนคติโดยการนำเอาข้อความที่จะใช้วัดทัศนคติไปให้ผู้ตอบลงความเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไรบ้างเห็นด้วยอย่างถึง เห็นด้วย ไม่นั่งใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างถึง แล้วกำหนดคะแนนให้ในแต่ละความคิดเห็น ซึ่งอาจจะเป็น 5 4 3 2 หรือ 1 ตามลำดับ หากข้อความทางบวก (Positive Statement) และอาจเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ (Negative Statement) จากนั้นนำข้อความทั้งหมดไปวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก (Item Analysis) โดยเลือกข้อความที่สามารถจำแนกกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดี และกลุ่มที่มีทัศนคติที่ไม่ดีได้ เพื่อนำไปใช้วัดทัศนคติต่อไป

3. วิธี Semantic Differential (Osgood. 1957 : 189) ซึ่งใช้วัดความหมายของมโนทัศน์ ในรูปความหมายของคำคุณศัพท์ โดยให้บุคคลทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นลงในสเกล ซึ่งอยู่ระหว่างคำคุณศัพท์ ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคู่หนึ่งๆ เช่น ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ ฯลฯ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาว่ามโนทัศน์ที่ตนเห็นว่ามี ความหมายสอดคล้องกับคำคุณศัพท์ในแต่ละสเกลอย่างไร มากน้อยแค่ไหน แล้วรอกความเห็นลงไปในสเกล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดทัศนคติของลิเคอร์ท โดยมีเหตุผลในการเลือกก็คือ เนื่องจากแบบของลิเคอร์ทนั้นเป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป และในการให้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับนั้น ช่วยทำให้สามารถหาระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกกว่าแบบอื่นๆ

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนาฏศิลป์

2.7.1 ความหมายของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ในการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ มีผู้ให้ความหมายของวิชาชีพนาฏศิลป์ ดังนี้

ปราณี สำราญวงศ์ (เพทาส เจริญคุณวิภู. 2535 : 28 - 29 ; อ้างอิงมาจาก ปราณี สำราญวงศ์. 2533) ได้ให้ความหมาย อาชีพศิลป์ และ ครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทยไว้ดังนี้ ศิลปิน หมายถึง นักแสดงศิลปะต่างๆ ในที่นี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ศิลปินตามระบบราชการ หมายถึง นักแสดงที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการ ในการอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านนาฏศิลป์-ดนตรีไทย ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งภายในประเทศและนานาชาติ ได้แก่ ศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินเป่าพาทย์และศิลปินด้านคีตศิลป์

2. ศิลปินอิสระ หมายถึง นักแสดงที่นำความรู้ทางด้าน ศิลป์-ดนตรีไทยไปประกอบอาชีพทางด้านศิลปะ โดยสามารถที่จะดำเนินการด้วยตัวเอง หรืออาจจะดำเนินการรวมตัวเป็นกลุ่มและหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง ได้แก่ ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง คาราและนักร้อง

ครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทย หมายถึง ผู้ให้การอบรมและถ่ายทอดความรู้ด้านเครื่องสายแก่นักเรียน ได้แก่ครูด้านนาฏศิลป์ไทย ครูด้านนาฏศิลป์ละคร ครูด้านเครื่องสาย ครูด้านเป่าพาทย์ และครูด้านคีตศิลป์

พោช เจริญคุณวิทย์ (2535 : 6) ได้กล่าวว่าวิชานาฏศิลป์ละครไทย หมายถึง ความรู้ที่ศึกษาแล้วเรียนแล้วนำไปประกอบเป็นอาชีพศิลปินได้แก่ศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านเป่าพาทย์ ศิลปินด้านคีตศิลป์ การรวมตัวตั้งเป็นกลุ่มนักแสดง คาราและนักร้อง นอกจากนี้นำไปประกอบเป็นอาชีพครูสอนนาฏศิลป์ดนตรีไทยได้แก่ครูด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ศิลปินด้านเครื่องสาย ศิลปินด้านเป่าพาทย์ ศิลปินด้านคีตศิลป์

จากความหมายดังกล่าว อาจจะสรุปได้ว่า วิชาชีพนาฏศิลป์ หมายถึงวิชาชีพที่ผู้จะประกอบอาชีพนี้จะต้องได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี แล้วนำไปประกอบอาชีพได้หลายอาชีพเช่นศิลปินในสาขาต่างๆ ครูอาจารย์สาขาต่างๆเช่นไทย ละคร เป่าพาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ นักประดิษฐ์ท่าแสดง ผู้กำกับการแสดงบนเวทีเป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถประกอบอาชีพ ผู้พากย์ ผู้ประกาศ อ่านข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์ นักร้องเพลงไทย-สากล นักดนตรีไทย-สากล และนักแสดง ทั้งในระบบราชการและงานเอกชน

2.7.2 ความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

ในการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ปรากฏว่ายังไม่มีผู้ใดให้ความหมายไว้โดยตรง มีแต่ทัศนคติต่ออาชีพ ทัศนคติ

ต่ออาชีพครู ที่สนใจต่ออาชีพพยาบาล และที่สนใจต่อการประกอบอาชีพอิสระ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

รสรินทร์ คำใส (2534 : 4) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อวิชาชีพว่า เป็นความคิดเห็นและแนวโน้มที่จะปฏิบัติของนักเรียน ที่มีต่อเรื่องอาชีพ หลังจากได้รับการแนะนำอาชีพ จากชุดการสอนด้านอาชีพ โดยมีองค์ประกอบของเจตคติต่ออาชีพดังนี้

1. ด้านการรู้จักตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ กระทำ และเข้าใจตนเองในเรื่อง ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ สภาพทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของตนเอง

2. ด้านบทบาทลักษณะและเหตุการณ์ต่างๆของชีวิต หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ กระทำและเข้าใจในเรื่องข้อสังเกตทางอาชีพและกิจกรรมอาชีพ

3. ด้านรู้จักวางแผนชีวิต หมายถึงการที่นักเรียนรับรู้ กระทำและจัดเตรียมตัวเองในด้านการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับ ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ สภาพทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

นิยมา เลปอาจารย์ (2534 : 4) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่ออาชีพครูว่าเป็นความรู้สึคนึกคิด ความพอใจ ความศรัทธา ความเชื่อ ความสนใจ ความต้องการ การเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบ ค่านิยม หรืออารมณ์ในทางที่ดีหรือไม่ดีต่อวิชาชีพครู

ฤทัยรัตน์ ชรเสนา (2535 : 9) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลว่า เป็นความรู้สึคนึกคิดของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อวิชาชีพพยาบาลในทิศทางที่ชอบหรือไม่ชอบพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคตที่นักศึกษาพยาบาลมีต่อวิชาชีพพยาบาล

สุพิน อองคานนท์ (2533 : 10) ได้ให้ความหมาย ของทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระว่า เป็นการแสดงออกทางใดทางหนึ่งที่แสดงออกมาพร้อมกับความรู้สึกรมณ์และความตั้งใจ จะกระทำในงานอาชีพ ที่แต่ละบุคคลสามารถนำไปใช้ในการทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองและเป็นอาชีพที่ผู้ประกอบอาชีพสร้างขึ้นมาจาก ลงทุนและดำเนินการเองโดยไม่เป็นลูกจ้างหรือนายจ้าง และอาศัยเทคนิค ทักษะ ในการจัดการให้เกิดรายได้และกำไร รวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบอาชีพอิสระว่า ควรจะมี

สากล และ นาฏศิลป์สากล และทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง ด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไปนอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชนเช่นได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิต และให้การอบรม เป็นงานที่พบกับผู้คน

ลักษณะเช่นไร จึงจะมีความเหมาะสมในการประกอบอาชีพอิสระ

จากความหมายของทัศนคติต่ออาชีพต่างๆดังกล่าวแล้ว อาจสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ได้ว่า หมายถึง ความรู้ ความรู้สึกลึกคิดและแนวโน้มที่จะกระทำต่ออาชีพตามอารมณ์ ความตั้งใจ ความศรัทธา ความเชื่อ ความสนใจ ความต้องการ การเห็นคุณค่า ค่านิยม ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต ที่นักเรียนนาฏศิลป์มีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.7.3 ลักษณะของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

เพทาส เจริญคุณวิโรธ (2535 : 29) ได้สัมภาษณ์ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ เช่น ครู-อาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ศิลปินสังกัดกองการสังคีต คารานักร้อง-นักแสดง นักดนตรี ที่สำเร็จจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ ลักษณะของงานอาชีพเป็นนักแสดงประจำของกองสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ และได้มีโอกาสสอนรำกฤษ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นงานที่จะต้องมีการสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เช่น ผู้ร่วมงาน และประชาชน นอกจากจะแสดงประจำในโรงละครแห่งชาติ ยังต้องไปแสดงตามสถานที่ต่างๆด้วย เช่น งานของรัฐบาลต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศหรือหน่วยงานของราชการ

2. อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ ลักษณะของงานอาชีพเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียนโดยทำหน้าที่ในการสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านนาฏศิลป์วัฒนธรรม นาฏศิลป์ด้านต่างๆเช่น โขน ละคร เป่าพาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ ดนตรีสากล และ นาฏศิลป์สากล และทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง ด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไปนอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชนเช่นได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิต และให้การอบรม เป็นงานที่พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่องมีเกียรติ และเป็นอาชีพที่มั่นคง

3. อาชีพศิลปินอิสระ ลักษณะของงานอาชีพเป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชน ในแขนงต่างๆ เช่นนักร้อง นักแสดง นักดนตรี ฯลฯ เป็นงานที่ต้องสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ในสังคม เป็นงานที่สนุกสนาน ท้าทายความสามารถ เป็นงานไม่อยู่กับที่ ต้องออกเดินทางอยู่บ่อยๆ มีเกียรติเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ในการประกอบอาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว และใจกว้าง
3. มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. ควรมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษพอสมควร
7. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน อย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
8. เป็นแบบอย่างที่ดี มีความหนักแน่น สุติธรรม มีคุณธรรม
9. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

ในช่วงที่เรียนในวิชาชั้นนาฏศิลป์ ควรต้องตั้งใจเรียนและพยายามออกงานการแสดงบ่อยๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุด ในขณะที่เรียนต้องหมั่นฝึกฝนตนเองตลอดเวลา จะทำให้มีความชำนาญ มีความกล้าและมั่นใจในการประกอบอาชีพ ต้องสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย ตลอดจนความต้องการของสังคม

การทำงาน

หน่วยงานราชการ ก็โดยการสอบคัดเลือกทางด้านวิชาการข้อเขียน ภาคปฏิบัติ และการสอบสัมภาษณ์

หน่วยงานเอกชน ก็โดยการชักชวนจากเพื่อนๆ มารวมกลุ่มหรือมีหัวหน้ากลุ่ม
ติดต่อกับเจ้าของกิจการ

รายได้ในการทำงาน

หน่วยงานราชการ ได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้ในเวลา
ว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้แสดงหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

หน่วยงานเอกชน ได้จากเงินค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน หรือได้ค่าเหมา
จ้างเป็นครั้งๆไปนอกจากนี้จะมีรายได้พิเศษจากการดำรงอาชีพกับชาวต่างชาติที่มาชมการแสดง

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ในหน่วยงานรัฐบาล ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้า
พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็จะเลื่อนสถาน
ภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับ และผู้มีกษัตริย์ เป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตาม
ระเบียบข้าราชการ

ในหน่วยงานเอกชน ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลถ้ามีประสบการณ์
มากอัตราค่าจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้น

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ในหน่วยงานรัฐบาล ความต้องการของอาชีพในประเทศยังมีความต้องการ
มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน อาชีพศิลปินในหน่วยงานรัฐบาล จำนวน
อัตราที่รองรับมีจำกัด

ในหน่วยงานเอกชน อาชีพทางด้านนี้ต้องการโดยเฉพาะตามห้องอาหารและ
สถานที่ใหญ่ๆ เพื่อให้ความบันเทิงและดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ มีความพอใจในคุณภาพของนักศึกษาที่ผลิตออกมารับใช้
สังคมเพราะสามารถทำงานได้หลายด้าน โดยมีความรู้ทั้งทางด้านนาฏศิลป์ละคร เบ็ดเตล็ด
ต่างๆ และรู้จักปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสม อีกทั้งในต่างประเทศยังต้องการบุคคลที่มี
อาชีพทางด้านนี้มาก

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้นำนักรัก্ষ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคล
ต่างๆ ได้รู้จัก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นจุดดึงดูดให้ชาวต่างประเทศเข้า

มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นด้วย และวิชานี้ทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่ง ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทยและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

ข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบของอาชีพ

ข้อได้เปรียบ ได้รับการยกย่องจากสังคม ได้มีโอกาสแสดงในงานพิเศษ เช่น งานต้อนรับผู้ปกครองและผู้บริหารระดับสูงของประเทศต่างๆ และเดินทางไปแสดงงานในต่างประเทศอยู่บ่อยๆ อีกทั้งเป็นงานที่สนุกสนานไม่เครียด นอกจากจะมีรายได้จากงานประจำแล้วยังสามารถหารายได้พิเศษได้อีกด้วย

ข้อเสียเปรียบ หากเป็นศิลปินอิสระก็จะเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงและในช่วงเทศกาลจะไม่ได้หยุดพัก เพราะอยู่ในช่วงรายได้ดี

หากเป็น ครู-อาจารย์ ก็จะเป็นงานที่ต้องรับผิดชอบสูง ไม่จำกัดเฉพาะในเวลาราชการเท่านั้น นอกเวลาราชการก็ต้องปฏิบัติด้วย

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการประกอบอาชีพ

ขาดงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล ต้องพยายามรักษาสุขภาพให้ดี ถ้าเจ็บป่วยจะทำให้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพ และการที่ผู้ปกครองบังคับบีบบังคับให้เด็กมาเรียนโดยที่เด็กไม่มีใจรัก จะทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน ต่อการประกอบอาชีพด้านนี้

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์โดยตรงนั้น ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษามาก่อนแต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในด้านต่างๆ และงานวิจัย ที่เกี่ยวกับอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ดังนี้

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : 42) ได้ศึกษาผลการทดลองให้ข้อมูลด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยจัดกิจกรรมตามโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังการทดลองมีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพอิสระสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และนักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพ โดยจัดกิจกรรมตามกิจกรรมแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนทัศนคติต่ออาชีพอิสระ แตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับข้อมูลด้านอาชีพโดยวิธีบรรยาย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทองเหลา ฤทธิรุ่ง (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่ออาชีพครู ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ข้าราชการครูเห็นว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ช่วยแนะแนวทางที่ดีแก่นักเรียนได้ เป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อชุมชนและสังคม อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีความรับผิดชอบและอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีคุณค่า

จริยา วิไลวรรณ (2532 : 90) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับข้อเสนอแนะมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดีกว่านักศึกษาที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุพิน อองคานนท์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ประกอบอาชีพอิสระควรมีคุณลักษณะ 2 ประการ คือ คุณลักษณะด้านจิตลักษณะ และคุณลักษณะพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ ซึ่งอาชีพอิสระ เป็นอาชีพที่บางคนประกอบอาชีพแล้วประสบความสำเร็จ บางคนก็ไม่ประสบความสำเร็จทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นมีความตั้งใจ อดทน ขยัน เติบโตฉลาด มีความคิดริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีไหวพริบ และรู้จักหาโอกาส ช่องทางในการประกอบกิจการให้ก้าวหน้า ได้มากน้อยเพียงใด ผู้ประกอบการที่รู้จักตลาดการเลือกทำเลที่เหมาะสม การจัดสถานที่และรู้จักหาแหล่งเงินทุน ตลอดจนแนวโน้มความต้องการของสินค้า ย่อมทำให้ผู้ประกอบการนั้นสามารถมองเห็นรายได้ และผลกำไรที่สามารถทำกิจการการค้าเจริญเติบโตขึ้นได้ ในอนาคต อันเป็นความสำเร็จในธุรกิจการประกอบอาชีพ ที่ผู้ประกอบการทุกคนต้องการ

สาริณี หงษ์เจริญไทย (2534 : 105) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีคะแนนทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ด้านความรู้ ด้านความตั้งใจที่จะกระทำและรวมทุกด้าน ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิจัยที่กล่าวมาแล้วดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงและสร้างทัศนคติที่ดีขึ้นมาใหม่ได้ การมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็จะทำให้เราสามารถทำนาขออนาคตเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆได้ เช่นหากมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้นๆได้ เพราะบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีก็จะตั้งใจทำงานยิ่งขึ้น อดทน ให้ความสนใจ ทำงานเต็มความสามารถ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรักความศรัทธา ความภาคภูมิใจ จะทำให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์

ทิพย์มาศ นิมลศักดิ์ (2530 : 52) ได้ทดลองใช้ชุดการแนะนำอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการทดลองสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการแนะนำอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพทาส เจริญคุณวิทย์ (2535 : 78) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะนำอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์-ดนตรีไทยของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะนำอาชีพ มีคะแนนความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 59 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาจำนวน 24 คนโดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ให้นักเรียน จำนวน 86 คน ทำแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.2 ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 เรียงลำดับคะแนนของนักเรียนที่ทำได้ จากแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์จากมากไปหาน้อยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาได้จำนวน 59 คน แล้วขอความร่วมมือในการทดลอง ซึ่งทุกคนให้ความร่วมมือจึงทำการสุ่มอย่างง่ายมา 24 คน

2.4 สุ่มนักเรียนอย่างง่ายจากนักเรียน 24 คน อีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน เป็นนักเรียนชายกลุ่มละ 3 คน และ นักเรียนหญิงกลุ่มละ 9 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับข้อสนเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอ

3. แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพ และแนวทางในการพัฒนาทัศนคติจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา ในการสร้างโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

1.2 ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และหลักการของการจัดกิจกรรมกลุ่มจากหนังสือ วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

1.3 สร้างโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์

1.4 นำโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน ตรวจสอบได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล อาจารย์ทิพย์มาศย์ นิยมศักดิ์ และอาจารย์โพธิพันธ์ พานิช เพื่อหาความบกพร่องของเนื้อหาของกิจกรรม ในเรื่องความสอดคล้องของกิจกรรมกับชุดมุ่งหมาย แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ไปทดลองใช้กับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน ที่เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านเนื้อหาของกิจกรรม วิธีการ อุปกรณ์รวมทั้งเวลาที่ใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ในการทดลอง ผู้วิจัยใช้โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มโดยทดลอง 12 ครั้งๆ ละ 90 นาทีเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.30 น. - 17.00 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพ และแนวทางในการพัฒนาทัศนคติ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาในการสร้างโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

2.2 ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและหลักการ ของการให้ข้อเสนอแนะ จากหนังสือ วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

2.3 สร้างโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์

2.4 นำโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 คน ตรวจสอบ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.พ้องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล อาจารย์ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ และอาจารย์โณธินันท์ พานิช เพื่อหาความบกพร่องของเนื้อหา ของกิจกรรม ในเรื่องความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดมุ่งหมาย แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ ไปทดลองใช้กับนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านเนื้อหา วิธีการ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับภาษาและเวลาที่ใช้ ให้เหมาะสม ก่อนการนำไปใช้จริง

ในการให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี ครั้งละ 90 นาที เวลา 15.30 น. - 17.00 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี คำรา เอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ห้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ เช่น แบบสำรวจความสนใจในวิชาชีพนาฏศิลป์-ดนตรีไทย ของเพทาส เจริญคุณวิวัฒน์ (2535 : 143 - 148)

3.2 ศึกษาสำรวจปัญหาและปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยการสอบถามจากนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2535

3.3 รวบรวมข้อมูลที่ได้ นำไปสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ตรวจสอบ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกกุล อาจารย์ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ และอาจารย์ไพฑิณธ์ พานิช เพื่อพิจารณาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจหาค่าคะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อของทั้งสองกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t -test. เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการทดลอง ได้ค่า t ระหว่าง 1.76 - 15.65 จำนวน 86 ข้อ

3.6 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยการนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 3.5 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แคลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ด้านความรู้เท่ากับ .9209 ด้านความรู้สึก เท่ากับ .8860 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เท่ากับ .9215 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9586

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ สาขาวิชาเอก

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ มีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก
และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มี 2 ตอนขอให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจแล้วตอบ
แบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงทุกข้อ (โปรดอย่าเว้นข้อใดข้อหนึ่ง) กรุณาอ่านข้อความอย่าง
รอบคอบแล้วจึงตอบ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน [] หรือเติมข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยว
ตัวของนักเรียนเองลงในช่องว่าง

1. เพศ [] ชาย [] หญิง
2. สาขาวิชาเอก

[] โขน	[] เครื่องสาย
[] ละคร	[] คีตศิลป์
[] ปี่พาทย์	[] ดุริยางค์สากล
[] คีตศิลป์สากล	[] นาฏศิลป์สากล

ตอนที่ 2 ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก
และ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

1. ด้านความรู้

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านโดยพิจารณา
ว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นของท่านในลักษณะเห็นด้วยมาก
ที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นของท่านในลักษณะเห็นด้วยมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นของท่านในลักษณะเห็นด้วยบ้าง

พอสัมควร

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นของท่านในลักษณะไม่เห็นด้วย

มาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ตรงกับความคิดเห็นของท่านในลักษณะไม่เห็นด้วย

มากที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความรู้

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	อาชีพทางด้านนาฏศิลป์เป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
00	อาชีพทางด้านนาฏศิลป์เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					
000	ท่านเลือกเรียนนาฏศิลป์เพราะเป็นอาชีพที่หางานง่าย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนดังนี้

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านโดย

พิจารณาว่า

มากที่สุด หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

มาก หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

ปานกลาง หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่านบางพอสมควร

น้อย หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านความรู้สึก

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	อาชีพทางด้านนาฏศิลป์เป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนัก					
00	อาชีพทางด้านนาฏศิลป์เป็นอาชีพที่ทำงานด้วยความสนุกสนาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มาก ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อย ให้ 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องตรงกับพฤติกรรมที่แท้จริงของท่าน

โดยพิจารณาว่า

บ่อยที่สุด หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่ทำเป็นประจำ

บ่อย หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่ทำเกือบเป็นประจำ

นานๆ ครั้ง หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านที่ทำบ้างไม่บ่อยนัก

ไม่บ่อย หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านเกือบจะไม่ทำเลย

ไม่บ่อยที่สุด หมายถึง ตรงกับพฤติกรรมของท่านเกือบจะไม่ทำเลยจนนับครั้งได้

ตัวอย่างแบบสอบถามด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ข้อความ	บ่อยที่สุด	บ่อย	นานๆ ครั้ง	ไม่บ่อย	ไม่บ่อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางด้าน					
00	นาฏศิลป์					
	ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้ทางด้าน					
	นาฏศิลป์					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

บ่อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

บ่อย ให้ 4 คะแนน

นานๆ ครั้ง ให้ 3 คะแนน

ไม่บ่อย ให้ 2 คะแนน

ไม่บ่อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงการทดลองโดยใช้การวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์วัตะนะ 2528 : 11)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
(R)E ₁	T ₁ E ₁	X	T ₂ E ₁
(R)E ₂	T ₁ E ₂	~X	T ₂ E ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

E₁ แทน กลุ่มทดลอง

E₂ แทน กลุ่มควบคุม

T₁E₁ แทน การทดสอบก่อนการใช้โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม

T₁E₂ แทน การทดสอบก่อนการใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

X แทน โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม

~X แทน โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

T₂E₁ แทน การทดสอบหลังการใช้โปรแกรมการใช้กิจกรรมกลุ่ม

T₂E₂ แทน การทดสอบหลังการใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

2. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลอง ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยวัดทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ก่อนดำเนินการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบสอบถาม ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ แล้วเก็บไว้ เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 ระยะเวลาทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มทดลอง ทดลองโดยใช้โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ครั้งละ 90 นาที คือ วันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.30 น. - 17.00 น. ระหว่างวันที่ 16 สิงหาคม ถึงวันที่ 22 กันยายน 2536

กลุ่มควบคุม ทดลองโดยใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี ครั้งละ 90 นาที เวลา 15.30 น. - 17.00 น. ระหว่างวันที่ 17 สิงหาคม ถึง วันที่ 23 กันยายน 2536

2.3 ภายหลังการทดลอง ผู้วิจัยวัดทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ชุดเดียวกับฉบับที่สอบก่อนการทดลอง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนน Posttest

2.4 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1. และข้อ 3. ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน ก่อนและหลังการให้ข้อเสนอแนะ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (ด้วย สูตรและอังกฤษ สูตร. 2524 : 71) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

Σx แทน คะแนนรวมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน ศาสยศและอังคณา ศาสยศ. 2524 :

75) โดยสูตร

$$S^2 = \frac{N \Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

Σx แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถาม ทศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

โดยใช้สูตร t -test แบบเทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน ศาสยศและอังคณา ศาสยศ. 2531 : 18)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

n_H, n_L แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

2.2 การหาความค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่สอดคล้องวิชาชีพนาฏศิลป์ โดย
การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์
ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{\sum S_j^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนรายข้อ

S_j^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ภายในกลุ่ม ก่อนและหลัง
การพัฒนาโดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและการให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้สูตร t-test แบบไม่
เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample) (ฉ้วน สาธิต และ อังคณา สาธิต. 2536 :
87)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้ง
แรกและครั้งหลัง

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างของคะแนน
ในแต่ละคู่

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนในแต่ละกลุ่ม

ทั้งหมดยกกำลังสอง

น แทน จำนวนคู่ของคะแนนจากการสอบครั้งแรกและครั้ง
หลัง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ระหว่าง
กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t -test แบบ Difference
Score (Scott. 1966 : 264) จากสูตร

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{(D_1 - MD_1)^2 + (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}}$$

เมื่อ t แทนค่า ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

MD_1 แทนค่า คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลัง
การทดลองของทุกคนในกลุ่มทดลอง

MD_2 แทนค่า ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการ
ทดลองของทุกคนในกลุ่มควบคุม

$S_{MD_1 - MD_2}$ แทนค่า คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของค่า
เฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ก่อนและหลังการให้ข้อเสนอแนะ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนนาฏศิลป์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับการให้ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้ t-test ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนน ทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ที่พัฒนา
โดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะคิดต่อวิชาชีพ นาฏศิลป์	หลังการทดลอง			ก่อนการทดลอง			$\bar{X}_{diff}$	SD_{diff}	t
	n	$\bar{X}$	SD	n	$\bar{X}$	SD			
ด้านความรู้	12	3.7786	.197	12	2.5391	.218	1.2396	.332	12.95**
ด้านความรู้สึก	12	3.9568	.255	12	2.7253	.184	1.2315	.342	12.46**
ด้านแนวโน้มที่ แสดงพฤติกรรม	12	3.5432	.383	12	2.7348	.418	0.8086	.582	4.82**
รวม	12	3.7607	.188	12	2.6589	.129	1.1017	.233	16.39**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีคะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพ
นาฏศิลป์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้าน
รวมและเฉพาะด้าน นั่นคือ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีการพัฒนาทักษะคิดต่อ
วิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นกว่าเดิม

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนน ทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ ที่พัฒนา
โดยการให้ข้อเสนอแนะ ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะคิดต่อวิชาชีพ นาฏศิลป์	หลังการทดลอง			ก่อนการทดลอง			$\bar{X}_{\text{after}}$	SD_{after}	t
	n	$\bar{X}$	SD	n	$\bar{X}$	SD			
ด้านความรู้	12	3.3724	.191	12	2.5182	.205	.8542	.242	12.24 ^{**}
ด้านความรู้สึก	12	3.2377	.384	12	2.7068	.157	.5309	.426	4.31 ^{**}
ด้านแนวโน้มที่ แสดงพฤติกรรม	12	3.0154	.240	12	2.6883	.366	.3272	.445	2.55 ^{**}
รวม	12	3.2180	.179	12	2.6308	.149	.5872	.254	8.02 ^{**}

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ มีคะแนนทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านรวมและเฉพาะด้าน นั่นคือ หลังการได้รับการให้ข้อเสนอแนะ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นกว่าเดิม

ตาราง 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน ทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน
นาฏศิลป์กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มที่ให้ข้อสนเทศ ก่อนและหลังการทดลอง

ทักษะคิดต่อวิชาชีพ นาฏศิลป์	กลุ่มร่วมกิจกรรมกลุ่ม			กลุ่มได้รับข้อสนเทศ			t
	n	MD	S _D	n	MD	S _D	
ด้านความรู้	12	1.2370	.331	12	.8594	.252	3.14**
ด้านความรู้สึก	12	1.3889	.374	12	.6049	.612	3.79**
ด้านแนวโน้มที่ แสดงพฤติกรรม	12	.7932	.584	12	.3117	.243	2.64*
รวม	12	1.1453	.277	12	.6076	.229	5.19**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนนาฏศิลป์ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีผลต่างของคะแนน
ก่อนและหลังการทดลองของทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อสนเทศ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้านรวมและเฉพาะด้าน ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะ
แสดงพฤติกรรมซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
มีการพัฒนาทักษะคิดต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อสนเทศ

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เรื่องนี้ เป็นการศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อเสนอแนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนที่ไม่ให้ข้อเสนอแนะ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักเรียนนาฏศิลป์มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้น หลังจากให้ข้อเสนอแนะ
3. นักเรียนนาฏศิลป์ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ดีกว่านักเรียนนาฏศิลป์ที่ไม่ให้ข้อเสนอแนะ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่า

เปอร์เซ็นต์ไถ่ที่ 25 ลงมา จำนวน 59 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2536 จำนวน 24 คน ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่า เปอร์เซ็นต์ไถ่ที่ 25 ลงมาจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

3.1.2 การให้ข้อเสนอแนะ

3.2 ตัวแปรตาม คือทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
2. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
3. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

ผู้วิจัยทำการทดลองที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์โดยมีรายละเอียด คือ

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยวัดทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ก่อนดำเนินการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ แล้วเก็บไว้ เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ขณะทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มทดลอง ทดลองโดยใช้โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มจำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน ครั้งละ 90 นาที คือ วันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.30 น. - 17.00 น. ระหว่างวันที่ 16 สิงหาคม ถึงวันที่ 22 กันยายน 2536

กลุ่มควบคุม ทดลองโดยใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ จำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี ครั้งละ 90 นาที เวลา 15.30 น. - 17.00 น. ระหว่างวันที่ 17 สิงหาคม ถึง วันที่ 23 กันยายน 2536

3. ภายหลังการทดลอง ผู้วิจัยวัดทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ชุดเดียวกับฉบับที่สอบก่อนการทดลอง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนน Posttest

4. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1. และข้อ 3. ไปวิเคราะห์ทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Sample

2. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ก่อนและหลังการให้ข้อเสนอแนะโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Sample

3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และได้รับการให้ข้อเสนอแนะ โดยใช้สูตร t-test แบบ Independent Sample

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้น

กว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษา ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลปรากฏดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้านรวมและเฉพาะด้านซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าในการใช้โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนั้น ผู้วิจัยมีวิธีให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การอภิปรายกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นสถานการณ์จำลอง การแสดงบทบาทสมมุติและกรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ ภาพอาชีพ จุลลารอาชีพ เอกสารเกี่ยวกับอาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ พนม ลัมอารี (ม.ป.ป. : 56) ที่กล่าวว่า กลุ่มเป็นที่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทัศนคติ ความคิดเห็นและช่วยปรับปรุง ทัศนคติและนิสัยใจคอของสมาชิก รวมทั้งให้สมาชิกได้เป็นกำลังใจให้แก่กันและกันและคมเพชร ฉัตรสุกกุล (2530 : 15 - 16) ได้กล่าวว่า นอกเหนือจากความสำเร็จของกิจกรรมที่ทำแล้ว กิจกรรมกลุ่มยังมีคุณค่าด้านอื่นๆอีก ได้แก่ คุณค่าในการพัฒนาการ เช่น การสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล การสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม การพัฒนาด้านทัศนคติความสนใจ ความสามารถและปฏิกิริยาทางสังคม คุณค่าด้านอาชีพตลอดจนความเจริญงอกงามด้านความรู้และทักษะนอก

จากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ นิภา วิจิตรศิริ (2525 : 20) ที่ว่า กิจกรรมกลุ่มเป็น การนำเอาประสบการณ์มาวางแผนและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่สมาชิกต้องการในแต่ละคนและในกลุ่มโดยส่วนรวมประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้ เกิดการพัฒนาในตัวบุคคลและกลุ่มก็จะดำเนินไปด้วยความสำเร็จตามจุดหมาย ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ ชัมบาร์โด (เกรองแก้ว สำนักส. 2529 : 46) อ้างอิงมาจาก Simbad. 1969 : 20) ได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มเป็นเครื่องมือที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้ง ในด้านทัศนคติและพฤติกรรม

เนื่องจากวิธีการของกิจกรรมกลุ่มนั้น สอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เชื่อว่าทัศนคติองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบทางการรู้ (Cognitive Component) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบทาง การพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) ดังนั้นถ้ามีการเปลี่ยนแปลงองค์ ประกอบด้านใดด้านหนึ่ง ทัศนคติของบุคคลก็จะเปลี่ยนไปด้วย (Shaver. 1977 : 168 - 170) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 5 - 6) ได้กล่าวว่า ทัศนคตินั้นจะเป็นสภาพทางจิตที่มีความคงที่พอสมควร ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ซึ่งการ เปลี่ยนแปลงในบางกรณีก็น้อยมาก บางกรณีก็เปลี่ยนแปลงได้มาก ในเรื่องของการเรียน การสอนถ้าปรากฏว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนา ก็จำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องคิดอ่านแก้ไข กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีเหล่านั้น วิธีการที่ครูจะใช้ ในการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติของเด็กนั้น ไพบูลย์ อิศรวิช (2517 : 49) ได้กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ นั้นมีเกณฑ์ที่ควรพิจารณา 4 ประการ คือการได้รับแรงจูงใจใหม่โดยอาศัยเทคนิคอันเหมาะสม ซึ่งจะก่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและอาศัยหลักการแห่งเหตุผล เมื่อบุคคลได้รับความรู้ ใหม่เพิ่มเติมและยอมรับในคุณสมบัติ หรือสถานการณ์ของสิ่งนั้นๆเมื่อมีการกระทำหรือมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติจริงซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้คือ เมื่อนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องในเรื่องของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ก็จะทำให้เด็กเรียนมีความรู้ลึกที่คืบคลานทาง ด้านนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นผลทำให้เด็กเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนาฏศิลป์ และสอดคล้องกับการ วิจัยของ จริยา วิไลวรรณ (2532 : 90) ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติ ต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง โดยจัด กิจกรรมกลุ่มทั้งหมด 12 ครั้ง ผลปรากฏว่า หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแล้วกลุ่ม

ทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิจัยของ สาริณี พงษ์เจริญไทย (2534 : 102) ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มทั้งหมด 14 ครั้ง ผลปรากฏว่าหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก ด้านความตั้งใจที่จะกระทำและรวมทุกด้าน ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยครั้งนี้ และผลการวิจัยที่สอดคล้องกันดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเรียนรู้โดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทุกคนภายในกลุ่มและสมาชิกกลุ่มเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงทำให้ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น คือมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์มากขึ้น

2. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นกว่าก่อนการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านรวมและเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลของการให้ข้อเสนอแนะทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าในการให้โปรแกรมข้อเสนอแนะทางด้านนาฏศิลป์ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการให้ข้อเสนอแนะด้วยการจัดทำจุลสาร แนะนำอาชีพ ภาพอาชีพ จัดฉายวิดีโอ โดยมุ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งมีขั้นตอนคือ ชี้แจงจุดมุ่งหมายการเสนอข้อมูล เปิดโอกาสให้ซักถาม และสรุปซึ่งการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ คำกล่าวของ ทริอันดิส (Triandis, 1971 : 143) ได้กล่าวว่า การที่ทัศนคติจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้นั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย อาภา ถนัดช่าง (2529 : 20) กล่าวว่า การพัฒนาการแนะแนวอาชีพให้ได้ผลควรมีระบบข้อมูลการให้ข่าวสารในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ วีดีโอเทป นิทรรศการ การ

สัมภาษณ์ผู้ประกอบอาชีพเหล่านี้ล้วนเป็นการกระตุ้นความสนใจในรูปทัศนคติที่ดี ซึ่งจะได้เห็น
 ได้ว่าการให้ข้อเสนอแนะเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลต่างๆ ที่ผู้เรียนยังไม่รู้หรือ
 ยังไม่เข้าใจชัดเจน ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และยังเปิดโอกาสให้มีการซักถามปัญหา
 ต่างๆ อันจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความรู้ ความเข้าใจ พร้อมทั้งจะปฏิบัติ เมื่อรับข้อมูลต่างๆ ที่
 ถูกต้องแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ซาสเซ(Sasse. 1975 : 136 - 137) ที่ว่า
 การให้ข้อเสนอแนะจะทำให้บุคคลเกิดความคิด ความรู้มากขึ้น และยังช่วยให้เกิดการเรี
 ญ์ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นและจากการวิจัยของ จริสา วิไลวรรณ (2532
 : 93) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุป การให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษา
 สามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ และ สาริณี
 พงษ์เจริญไทย (2534 : 94) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียน
 ชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุป
 ได้ว่า การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ของนักเรียน
 ให้ลดลงได้

จากการวิจัยครั้งนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถนำมาใช้เปลี่ยน
 แปลงทัศนคติต่ออาชีพนาฏศิลป์ให้เพิ่มขึ้นได้ด้วย

3. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุม ปรากฏว่านักเรียนนาฏศิลป์กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อ
 วิชาชีพนาฏศิลป์ สูงขึ้นกว่านักเรียนนาฏศิลป์กลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้านรวมและเฉพาะด้านซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 แสดง
 ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ได้ดีกว่าการได้รับข้อเสนอแนะ ถึงแม้
 ว่ากลุ่มควบคุมจะมี ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ดีขึ้นก่อนได้รับข้อเสนอแนะแต่เมื่อเปรียบเทียบ
 ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูง
 กว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของวินิจ เกตุขำ และคณะพร ฉัตรสุกุล (2522
 : 170 - 172) ที่ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาได้ดีกว่าการให้ข้อเสนอแนะ เพราะ
 การเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมต่างๆ บุคคลจะได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากจะได้ปฏิบัติ
 แล้วยังเกิดความรู้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วย ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มจะทำให้บุคคลบาง

ประทับใจมากกว่าการที่จะให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง โดยการให้ความรู้เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ศุภวดี บุญวงศ์ (2527 : 3) ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมทัศนคติและปทัสถานของสังคมจากการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มที่มีต่อตนทั้งพฤติกรรมและทัศนคติ เพื่อเป็นแนวทางการประกอบการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด ส่วนข้อสังเกตนั้นเป็นการให้ข้อมูลตามขั้นตอนโดยอ่านจุลสาร แนะนำอาชีพ ดูภาพอาชีพ ดูวีดีโอ และซักถามข้อสงสัยต่างๆ ไม่สามารถสร้างความสนใจ และเข้าใจให้เปลี่ยนทัศนคติ ได้มากเท่าการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด และจากงานวิจัยของ จริยา วิไลวรรณ (2532 : 90 - 94) ซึ่งได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปางพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อสังเกต

ดังนั้นจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถนำไปใช้ เปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ได้ดีกว่าการให้ข้อสังเกต

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และการให้ข้อสังเกต สามารถพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ได้ทั้งสองวิธี ดังนั้นจึงขอเสนอแนะให้ใช้ตามความเหมาะสมของกลุ่มที่ใช้ เวลาและสถานที่ดังนี้

1. กลุ่มที่ใช้ ถ้าเป็นกลุ่มที่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว อาจเลือกใช้ การให้ข้อสังเกตก็เพียงพอแล้ว

2. เวลา ถ้าไม่มีเวลาที่จะให้กลุ่มตัวอย่างพบกันเป็นกลุ่มและผู้ใช้ไม่มีความชำนาญในการทำกิจกรรมกลุ่ม ควรใช้วิธีการให้ข้อสังเกต

3. สถานที่ ถ้าไม่มีสถานที่ที่กว้างขวางและมืดชิด เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มอาจทำให้เกิดเสียงดังรบกวนการเรียนการสอนของห้องเรียนอื่นได้ ควรใช้การให้ข้อสังเกต

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลในช่วง 3 เดือน 6 เดือนและ 1 ปี ว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทัศนคติต่ออาชีพนาฏศิลป์ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนและการประกอบอาชีพเป็นอย่างไร
2. ควรมีการทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อ พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
3. ควรทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อ พัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนในระดับอื่นๆ เช่นระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญหรืออื่นๆ
4. ควรทดลองการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนนาฏศิลป์โดยจำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้แก่ จำแนกตามวิชาเอก จำแนกตามเพศ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่า กิจกรรมกลุ่มเหมาะสมที่จะใช้กับกลุ่มใดมากกว่ากัน

מדגמורדנו

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หน้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเคษา, 2528.

กรองแก้ว สาณสนธิ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสียผลของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนวมุขวิทยวิทยา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

คมเพชร ฉัตรสกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2530.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7

(พ.ศ.2535-2539). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานกฤษฎีกา, 2535.

จริยา วิไลวรรณ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาผลศึกษาของ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยผลศึกษา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

จำเนียร ช่างโชติ และคนอื่นๆ. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

ชูชัย สมิตธิไกร. การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. เอกสารประกอบการฝึกอบรม การวิจัยชั้นสูงของ

พฤติกรรมศาสตร์. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2529.

ทองเรือน อมรัชกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. นิสิตโลก : แผนกเอกสารการพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตโลก, 2521.

- ทองเหลา ฤทธิรุ่ง. ทัศนคติที่มีต่ออาชีพครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานประถมศึกษา
จังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินุญานันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตมหาสารคาม, 2531. อัดสำเนา.
- ธีระพร อูวรรณไพ. จิตวิทยาสังคมขั้นนำ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2521.
- นภาศรี ไพบรณ. สถิตินอนพารามิเตอร์. มหาสารคาม : ภาคนิพนธ์ทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.
- นิภา วิจิตรศิริ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนหนองแคว"สรกิจนิเทศา" จังหวัดสระบุรี. ปรินุญานันท์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- นิยมา เลปอาจารย์. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการฝึกสอนกับ
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.
- ประนอม เดชชัย. แนวทางการเรียนการสอนและแนวทางปฏิบัติสังคมศึกษา. เชียงใหม่ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2531.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- พนม ลิมอารีย์ กลุ่มสัมพันธ์. กาฬสินธุ์ : จินตลักษณ์การพิมพ์ ม.ป.ป.
- พวงแก้ว เนตรโอภารัตน์. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปราย
กลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลาดแหลม จังหวัดนครปฐม.
กรุงเทพฯ : ปรินุญานันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

เพทาส เจริญคุณวิภู. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพ
นาฏศิลป์-ดนตรีไทยของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ไพบุลย์ อิทริวิชา. หลักและวิธีการวัดเจตนาคติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ-
การการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

พิชัย วารกวิน. จิตวิทยาสังคม. โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์ปากเกร็ด, 2522.

สุพิน อองคานนท์. ทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรที่มีต่อการ
ประกอบอาชีพอิสระ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

เฮวภา กันทรวิสาอากุล. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้อง
เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมวิทยาคม จังหวัดอ่างทอง.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530. อัดสำเนา.

เฮวภา เดชะคุปต์. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับสอนในระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

รสรินทร์ ลำไธ. ผลการใช้ชุดการสอนด้านอาชีพที่มีต่อเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร,
2534. อัดสำเนา.

ลัดดา กิติวิภาค. ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น. ภาควิชาจิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.

ลาวีณห์ มหาทนะรัตน. ผลของการใช้กิจกรรมในการพัฒนานิสัยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

ล้วน สาธิต และอังคณา สาธิต. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพรจำกัด, 2531.

ล้วน สาสยศ และอังคณา สาสยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วินิจ เกตุขำ และ คมเพชร ฉัตรสุกฤษ. กระบวนการกลุ่ม. โอเรียนสโตร์, 2522.

วัชรีย์ ธวัชคำ. จิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู,
2523.

ศรีสมร คุณากรบดินทร์. เปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพบรรณารักษ์ห้องสมุด มหาวิทยาลัยและ
วิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

ศิลปศึกษา, กอง กรมศิลปากร. สถิติการศึกษา. ปีการศึกษา 2531-2531.
อัดสำเนา.

ศิลปศึกษา, กอง กรมศิลปากร. สถิติการศึกษา. ปีการศึกษา 2532-2532.
อัดสำเนา.

ศิลปศึกษา, กอง กรมศิลปากร. สถิติการศึกษา. ปีการศึกษา 2533-2533.
อัดสำเนา.

ศิลปศึกษา, กอง กรมศิลปากร. สถิติการศึกษา. ปีการศึกษา 2534-2534.
อัดสำเนา.

ศุภาวดี บุญวงศ์. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2527.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
เอกศิลป์การพิมพ์, 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2528.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นต้น พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
เอกศิลป์การพิมพ์, 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 ฉบับปรับปรุง
ใหม่ พ.ศ. 2524. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว, 2528.

สำราญ พงษ์เจริญไทย. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการสับหรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ส.วาสนา ประวาลนฤกษ์. "ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา", วัดผลการศึกษา.

2(2) : 1-6. กันยายน-ธันวาคม, 2524.

สุรินทร์ คล้ายธรรมาภัย. การพัฒนาโน้ตภาพแห่งตนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

อรพินธ์ หิรัญ. ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ออาชีพบรรณารักษ์. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

อาภา ถนัดช่าง. "แนวทางการพัฒนางานแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา",

ว.แนะแนว. 20,104 ; 20-27 เมษายน - พฤษภาคม 2529.

ฤทธิรัตน์ ชรเสนา. การพัฒนาศักยภาพในทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพแตกต่างกันโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

Anne Anastasi. Psychological testing. 3d ed. p.479-480. New york : Macmillan Publishing Co., 1968.

Bennett, Margaret E. Guidance and Counseling in Groups. 2nd ed. New york : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1963. and Profiles. New york : Wiley, 1963. 419p .

Likert, Renie. A Technique for the Measurement of Attitude Chicags. Rand Mc Nally Company, 1970.

Sasse, Connine R. Person to Person. Chas A. Bennett Co., Inc., 1975.

Scott, William., and Wertheimer Michael. Introduction to Psychological Research. 3rd ed., New york : John Wiley and sons. Inc., 1973.

Thurstone, L.L. "Attitude Theory and Measurement", in Reading in Attitude Theory and Measurement. New York : Martin fishblin. John Wiley and Sons, 1967.

Traindis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Willy and Sons, 1975.

Tubbs, Stewart H. A System Approach to Small Group Interaction. 3rd ed. New York : Rander House, 1988.

Wilson Qerald L., Michael S. Hanna. Groupes in Context. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ
3. แบบสอบถาม

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม สำหรับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและให้นักเรียนได้คุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดวิธีการและจุดมุ่งหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม"ล่าลายเซ็น" ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1.1 ผู้วิจัยแจกแบบล่าลายเซ็นให้นักเรียนทุกคนและให้นักเรียนเขียนชื่อตัวเองกำกับไว้ 1.2 ผู้วิจัยบอกนักเรียนทุกคนว่า"ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นเวลา 2 นาทีคือหลังจากให้สัญญาณแล้วให้นักเรียนทุกคนนำแบบล่าลายเซ็นออกไปล่าลายเซ็นจากเพื่อนสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชื่อที่กำหนดไว้โดยให้สมาชิกผู้นั้นเซ็นชื่อลงในช่องว่างข้างหน้าข้อความนั้นๆขอให้สมาชิกหาผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับความ เป็นจริงโดยมีเวลาในการล่าลายเซ็น 2 นาทีทั้งหมดเวลา ผู้ที่ได้ลายเซ็นมากที่สุดและน้อยที่สุดให้มานั่งกลางวง สำหรับคนอื่นๆให้กลับไปนั่งที่เดิม" 1.3 ผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มล่าลายเซ็น 1.4 เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยให้สัญญาณและแนะนำผู้ที่ล่าลายเซ็นได้มากที่สุดให้กลุ่มทราบและให้แจ้งสมาชิกภายในกลุ่มว่า	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
			คนได้ล่าชายเห็นของสมาชิกคนใดบ้าง และสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร 1.5 ผู้วิจัยให้สมาชิกซึ่งล่าชายเห็นได้น้อยที่สุด แข่งให้สมาชิกในกลุ่มทราบว่าตนได้ ล่าชายเห็นของสมาชิกคนใดบ้างและ สมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร 1.6 ผู้วิจัยสรุปผลจากกิจกรรม 2. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติ ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์โดยมีรายละเอียดดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายของทัศนคติต่อ วิชาชีพนาฏศิลป์ 2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการเข้า ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพ นาฏศิลป์ 2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อ ข้องใจและปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเข้า ร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความ หมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์และ จุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม 2.5 ผู้วิจัยแจกตารางเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2.6 ผู้วิจัยนัดหมายนักเรียนเกี่ยวกับการเข้า ร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งต่อไป	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
2-3	ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และการประกอบเป็นอาชีพอิสระ 2. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์แต่ละอาชีพได้ 3. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์ได้	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - ครั้งที่ 11 ผู้วิจัยดำเนินการใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นขั้นตอนเช่นเดียวกันดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่องที่จะพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ในแต่ละด้าน 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> ผู้วิจัยชี้แจงกฎเกณฑ์ กติกา วิธีปฏิบัติกิจกรรมและการที่นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มมีส่วนร่วมในการอภิปรายและกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน 3. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 4. ผู้วิจัยนัดหมายนักเรียนถึงกิจกรรมกลุ่มในครั้งต่อไป	การอภิปรายกลุ่ม
4	คุณสมบัติของผู้ประกอบ	1. เพื่อให้นักเรียนบอกคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ		กรณีตัวอย่าง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
	อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	ต่างๆทางด้าน นาฏศิลป์ ได้แก่ บุคลิกภาพ ความ รับผิดชอบ ความ ซื่อสัตย์ ความอดทน ความกล้าแสดง ออก การทำงาน ร่วมกับผู้อื่นความ เชื่อมั่นในตนเอง 2. เพื่อให้ นักเรียนมี ความรู้ลึกที่ต้นละ เห็นคุณค่าของ การประกอบ อาชีพทางด้าน นาฏศิลป์		
5-6	การเตรียม ตัวเข้าสู่ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	1. เพื่อให้ นักเรียน ได้ทราบแนวทาง การเตรียมตัว เข้าสู่อาชีพและ เห็นคุณค่าของ การเตรียมตัว เข้าสู่อาชีพ 2. เพื่อให้ นักเรียน		สถานการณ์ จำลอง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
		ได้มีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ 3. เพื่อให้ให้นักเรียนได้สำรวจตนเองและเตรียมตัวที่จะประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์		
7	ราชได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์	เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและทราบข้อมูลเกี่ยวกับราชได้จากการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์		กรณีตัวอย่าง
8-9	ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์	เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี รู้และเข้าใจในเรื่องของความก้าวหน้าในการทำงานของการทำงานองอาชีพทางด้าน		บทบาทสมมติ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
10	ความต้องการ การของ ตลาดแรงงานใน ปัจจุบันและ อนาคตของ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	นาฏศิลป์ในหน่วย งานรัฐบาล หน่วย งานเอกชนและ การประกอบ อาชีพอิสระ เพื่อให้เด็กเรียนเกิด ความรู้รักที่ดีเกี่ยว กับความต้องการ ของตลาดแรงงาน ทั้งในปัจจุบันและใน อนาคตของอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์		การอภิปราย กลุ่ม
11	โอกาสในการ ศึกษา ต่อของผู้ ประกอบ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	1. เพื่อให้เด็กเรียน เกิดความรู้รักที่ดี และเห็นคุณค่า ของการศึกษาต่อ 2. เพื่อให้เด็กเรียน ได้รู้ถึงสาขาและ สถานศึกษาที่ผู้ ประกอบอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์		กรณีตัวอย่าง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	เทคนิคที่ใช้
12	ปัจฉิมนิเทศ	จะศึกษาต่อได้ 1. เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ 2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงผลดีของการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์	1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ว่าหมายถึง ความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ในด้านลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ รายได้ในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต โอกาสในการศึกษาต่อและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้ 3.1 ความรู้ที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียนมากน้อยเพียงใด 3.2 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้มีอะไรบ้าง 4. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง	

2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ สำหรับกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและให้นักเรียนได้คุ้นเคยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดวิธีการและจุดมุ่งหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม"ล่าลาซเซ็น" ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1.1 ผู้วิจัยแจกแบบล่าลาซเซ็นให้นักเรียนทุกคนและให้นักเรียนเขียนชื่อตัวเองกำกับไว้ 1.2 ผู้วิจัยบอกนักเรียนทุกคนว่า"ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นประมาณ 2 นาทีคือหลังจากให้สัญญาณแล้วให้นักเรียนทุกคนนำแบบล่าลาซเซ็นออกไปล่าลาซเซ็นจากเพื่อนสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชื่อที่กำหนดไว้โดยให้สมาชิกผู้นั้นเซ็นชื่อลงในช่องว่างข้างหน้าข้อความนั้นๆขอให้สมาชิกหาผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับความเป็นจริงโดยมีเวลาในการล่าลาซเซ็น 2 นาทีหลังหมดเวลา ผู้ที่ได้ล่าลาซเซ็นมากที่สุดและน้อยที่สุดให้มานั่งกลางวง สำหรับคนอื่นๆให้กลับไปนั่งที่เดิม" 1.3 ผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มล่าลาซเซ็น 1.4 เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยให้สัญญาณและแนะนำผู้ที่ล่าลาซเซ็นได้มากที่สุดให้กลุ่มทราบและให้แจ้งสมาชิกภายในกลุ่มว่า	ตารางล่าลาซเซ็น ตารางให้ข้อค้นพบ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
			คนได้ล่าลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้าง และสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร 1.5 ผู้วิจัยให้สมาชิกซึ่งล่าลายเซ็นได้น้อยที่สุดแจ้งให้สมาชิกในกลุ่มทราบว่าตนได้ล่าลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้างและสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร 1.6 ผู้วิจัยสรุปผลจากกิจกรรม 2. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์โดยมีรายละเอียดดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ 2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ 2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจและปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์และจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม 2.5 ผู้วิจัยแจกตารางการให้ข้อเสนอแนะ 2.6 ผู้วิจัยนัดหมายนักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งต่อไป	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
2-3	ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพต่างๆทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล หน่วยงานเอกชน และการประกอบอาชีพอิสระ 2. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพแต่ละอาชีพได้ 3. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของวิชาชีพนาฏศิลป์	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 - ครั้งที่ 11 ผู้วิจัยดำเนินการใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นขั้นตอนเช่นเดียวกันดังนี้ 1. ผู้วิจัยแจกเอกสารหรือให้ชมวีดิทัศน์ 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย 3. นักเรียนสรุปและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม	วีดิทัศน์
4	คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้าน	1. เพื่อให้นักเรียนบอกคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพต่างๆทางด้านนาฏศิลป์ ได้แก่		เอกสาร

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
	นาฏศิลป์	บุคลิกภาพ ความ รับผิดชอบ ความ ซื่อสัตย์ ความอดทน ความกล้าแสดง ออก การทำงาน ร่วมกับผู้อื่นความ เชื่อมั่นในตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนมี ความรู้รักที่ดีและ เห็นคุณค่าของ การประกอบ อาชีพทางด้าน นาฏศิลป์		
5-6	การเตรียม ตัวเข้าสู่ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	1. เพื่อให้นักเรียน ได้ทราบแนวทาง การเตรียมตัว เข้าสู่อาชีพและ เห็นคุณค่าของ การเตรียมตัว เข้าสู่อาชีพ 2. เพื่อให้นักเรียน ได้มีความรู้ความ เข้าใจและความ		เอก- สาร

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
7	รายชื่อใน การ ประกอบ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	รู้สึกดีเกี่ยวกับ การเตรียมตัว เข้าสู่อาชีพทาง ด้านนาฏศิลป์ 3. เพื่อให้นักเรียน ได้สำรวจตนเอง และเตรียมตัวที่ จะประกอบอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อให้ นักเรียนเกิด ความรู้สึกดีและ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ รายชื่อจากการ ประกอบอาชีพทาง ด้านนาฏศิลป์		วีดิทัศน์
8-9	ความก้าว หน้าในการ ประกอบ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	เพื่อให้ นักเรียนเกิด ความรู้สึกดี รู้และ เข้าใจในเรื่องของ ความก้าวหน้าใน การทำงานของ อาชีพทางด้าน นาฏศิลป์ในหน่วย งานรัฐบาล หน่วย		เอก- สาร

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
10	ความต้องการ การของ ตลาดแรงงาน ในปัจจุบันและ อนาคต ของอาชีพ ทางด้าน นาฏศิลป์	งานเอกชนและ การประกอบ อาชีพอิสระ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกที่ดีเกี่ยว กับความต้องการ ของตลาดแรงงาน ทั้งในปัจจุบันและใน อนาคตของอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์		เอก- สาร
11	โอกาสใน การศึกษา ของผู้ ประกอบ อาชีพทาง ด้าน นาฏศิลป์	1. เพื่อให้ให้นักเรียน เกิดความรู้สึกที่ดี และเห็นคุณค่า ของการศึกษาต่อ 2. เพื่อให้ให้นักเรียน ได้รู้ถึงสาขาและ สถานศึกษาที่ผู้ ประกอบอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์ จะศึกษาต่อได้		วัดทัศน
12	ปัจจัยนิเทศ	เพื่อให้ให้นักเรียนได้	1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้า	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	สื่อ
		ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการรับข้อสนเทศเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์	หากัน 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ว่าหมายถึง ความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ในด้านลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ รายได้ในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต โอกาสในการศึกษาต่อและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้ 3.1 ความรู้ที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียนมากน้อยเพียงใด 3.2 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้มีอะไรบ้าง 4. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้เกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ การให้ข้อสนเทศแต่ละครั้ง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและให้นักเรียนได้รู้จักกันเสียก่อน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียด วิธีการ และจุดมุ่งหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง โดยใช้กิจกรรม "ล่าลายเซ็น" ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.1 ผู้วิจัยแจกแบบล่าลายเซ็นแก่นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเขียนชื่อตนเองกำกับไว้

- 1.2 ผู้วิจัยบอกนักเรียนทุกคนว่า "ช่วงเวลาต่อไปนี้ประมาณ 5 นาที คือหลังจากให้สัญญาณแล้ว ให้นักเรียนทุกคนนำแบบล่าลายเซ็น ออกไปล่าลายเซ็น จากเพื่อนสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับชื่อที่กำหนดไว้ โดยให้สมาชิกผู้นั้นเซ็นชื่อลงในช่องว่างข้างหน้าข้อความนั้นๆ ขอให้สมาชิกหาผู้ที่ซึ่งมีคุณสมบัติ เหมาะสมกับความเป็นจริง โดยมีเวลาในการล่าลายเซ็น 2 นาที หลัง หมดเวลา ผู้ที่ล่าลายเซ็นมากที่สุดให้มานั่งกลางวงสำหรับคนอื่นๆ ให้กลับไปนั่งที่เดิม

- 1.3 ผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มล่าลายเซ็น

- 1.4 เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยให้สัญญาณ และแนะนำผู้ที่ล่าลายเซ็นได้มากที่สุด ให้กลุ่มทราบและให้แจ้งกลุ่มว่า คนได้ล่าลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้าง และสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

- 1.5 ผู้วิจัยหาสมาชิกที่ล่าลายเซ็นได้น้อยที่สุด ให้แจ้งให้กลุ่มทราบว่าคนได้ล่าลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้าง และสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

- 1.6 นักเรียนและผู้วิจัยสรุปผลจากกิจกรรม

2. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับเรื่อง ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายของ "ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์" ว่าหมายถึง ความรู้สึก และแนวโน้มที่แสดงพฤติกรรมของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นปีที่ 3 ต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ในด้านลักษณะของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ รายได้ในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความต้องการของตลาดแรงงาน ในปัจจุบันและอนาคต และโอกาสในการศึกษาต่อสามารถประเมิน ได้จากแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ผู้วิจัยแจ้งจุดมุ่งหมาย และวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ จุดมุ่งหมายในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ เพื่อให้นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ก็คือ ครูจะจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ให้กับนักเรียน 12 ครั้ง ละคร 90 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ละคร 2 วันคือ วันจันทร์และ วันพุธ เวลา 15.30 - 17.00 น

2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ และปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ และจุดมุ่งหมายของการเข้ารับข้อสนเทศ ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.5 ผู้วิจัยนัดหมายนักเรียนเกี่ยวกับการเข้ารับข้อสนเทศในครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. ตารางเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. แบบล่ำลาชเช็น

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

ตัวอย่างแบบจำลองเป็น

----- 1. ผู้ที่มีอายุน้อยที่สุด	----- 2. ผู้ที่สวยที่สุด
----- 3. ผู้ที่มีส่วนสูงที่สุด	----- 4. ผู้ที่สูงที่สุด
----- 5. ผู้ที่ผอมมากที่สุด	

ครั้งที่ 2

การอภิปรายกลุ่มเรื่อง ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงาน รัฐบาลและเอกชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน
2. เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพแต่ละอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ได้

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวิดีโอเรื่องลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน

- 2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

- 2.3 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่มๆละ 6 คน

- 2.4 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

ก. อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานของรัฐบาล และหน่วยงานเอกชนมีอาชีพอะไรบ้าง

ข. ให้นักเรียนบอกรายชื่ออาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ และลักษณะการทำงานของแต่ละอาชีพที่นักเรียนรู้จัก และเข้าใจ เกี่ยวกับอาชีพนั้นๆ อย่างไร

ค. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

- 2.5 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับอาชีพแต่ละอาชีพว่า มีลักษณะอย่างไร มีความแตกต่างกันอย่างไรและเกี่ยวข้องกันอย่างไร

- 2.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้ลึก เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวโน้ม เกี่ยวกับลักษณะงานของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ที่นักเรียนคาดว่าจะปฏิบัติหรือแสดงออก

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับลักษณะอาชีพของแต่ละอาชีพ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง ลักษณะงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

แนวสรุป ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาลที่รับทำปฏิบัติหน้าที่ตรงตามสาขา จะมี 2 อาชีพ คือ

1. อาชีพครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษาฝึกอบรมแก่นักเรียนและผู้สนใจทั่วไป โดยทำหน้าที่ในการสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้และประสบการณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดง การแสดงด้วยตนเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไป นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติและเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง

2. อาชีพศิลปินนาฏศิลป์-ดนตรี เป็นนักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ มีโอกาสได้ร่วมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ครั้งที่ 3

การอภิปรายกลุ่มเรื่อง ลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์แต่ละอาชีพได้
3. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของลักษณะงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่ เรื่องลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยนำภาพลักษณะของงานอาชีพต่างๆมาคิดให้นักเรียนดู เพื่อให้ นักเรียนร่วมกันศึกษาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพที่นำมาคิดให้ดู
 - 2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
 - 2.3 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน
 - 2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - ก. ลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์มีอาชีพอะไรบ้าง
 - ข. ลักษณะงานอาชีพอิสระแต่ละอาชีพมีลักษณะการทำงานอย่างไร
 - ค. ให้นักเรียนบอกข้อดีของการประกอบอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์
 - ง. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลของการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์และข้อดีข้อเสียของ อาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์
 - จ. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์แต่ละอาชีพว่ามีลักษณะงานอย่างไร มีความแตกต่างกัน อย่างไรและเกี่ยวข้องกับอย่างไร
3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุป เกี่ยวกับลักษณะอาชีพของแต่ละอาชีพ และผู้วิจัยสรุป

เพิ่มเติม

อุปกรณ์ ภาพลักษณะงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

แนวสรุป

อาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์ที่สามารถประกอบเป็นอาชีพตรงตามสาขาที่เปิดสอน

3 อาชีพ คือ

1. ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงเป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนโดยทั่วไปที่เข้ามาพักผ่อนรับประทานอาหาร โดยประกอบไปด้วยเพื่อนร่วมแสดงหลายคน ที่ร่วมกันคิด หรือประดิษฐ์รูปแบบของการแสดงใหม่ๆ พร้อมทั้งมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมไว้เป็นงานที่สนุกสนาน มีเกียรติ เป็นอาชีพที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มนักแสดงที่จบมาจากต่างสถาบันผู้ที่เข้าสู่อาชีพทางด้านนี้ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ มีบุคลิกภาพดี ทนสมัย ใจกว้าง ไม่ถือตัว มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษพอสมควร มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พัฒนาตนเองอยู่เสมอในการเฝ้าหาความรู้ใหม่ๆ ด้านการแสดง มีความอดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

2. ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพคารา เป็นงานที่สนุกสนาน ทำตามความสามารถ ไม่อยู่กับที่ต้องออกเดินทางอยู่บ่อยๆ ต้องทำงานได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง มีเวลาในการทำงานไม่แน่นอนไม่เป็นเวลา เป็นงานที่มีเกียรติ แต่ไม่มั่นคง ต้องรู้จักการวางแผนชีวิตที่ดี เป็นที่รู้จักของประชาชนโดยทั่วไป ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้ มีความรู้ความสามารถด้านการแสดง สามารถแสดงได้ทุกบทบาท มีความขยันหมั่นเพียรอดทนตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทนสมัย ไม่ถือตัว รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมในโอกาสต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3. ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง เป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงต้องอาศัยทักษะมาก มีเกียรติ มั่นคง และสนุกสนาน มีโอกาสในการอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยแก่ประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ ควรมีคุณสมบัติดังนี้ มีใจรัก ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม อดทน มั่นมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดี นั่งตัวตรงในท่าทางที่สวยงามและควรมีสมาธิที่ดีในขณะที่ขับร้อง มีการแสดงเสียงไพเราะ จะต้องรู้จักรักษาและบำรุงเสียง ในการขับร้องจะต้องมีความรู้ในช่วงรับและช่วง

สิ่งของคนดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีจินตนาการ และความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์

ครั้งที่ 4

กรณีตัวอย่างเรื่อง คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความสามารถพิเศษ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความขยัน ความอดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และเห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่ เรื่อง คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่องคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีตัวอย่างที่แจกให้

2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

2.3 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ 2 กลุ่มๆละ 6 คน

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในการมีตัวอย่างมีอาชีพอะไรบ้าง

ข. อาชีพแต่ละอาชีพต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างไร อีกทั้งลักษณะเด่นของผู้ประกอบอาชีพนั้นๆควรมีลักษณะอย่างไร

ค. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

2.5 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับอาชีพแต่ละอาชีพว่า มีลักษณะอย่างไร มีความแตกต่างกันอย่างไรและเกี่ยวข้องกับกันอย่างไร

2.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึก เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวโน้มเกี่ยวกับลักษณะคุณสมบัติของผู้ประกอบ

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ที่นักเรียนคาดว่าจะปฏิบัติหรือการแสดงออก

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ กรณีตัวอย่างเรื่อง คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

กรณีตัวอย่าง เรื่องคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ที่บ้าน

อาริษา เพื่อนรัก

นานแล้วที่ฉันไม่ได้เขียนจดหมายถึงเธอ หลังจากที่เรสำเร็จการศึกษาและต้องแยกย้ายกันทำงาน ฉันหวังว่าเธอคงสนุกกับการเป็นนักร้องนะเพราะเธอเป็นคนขยันมีความกระตือรือร้นและเธอก็มีความรู้ทางด้านภาษาไทย มีมนุษยสัมพันธ์ดี บุคลิกภาพดีและน้ำเสียงเธอก็เพราะ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ของเธอ คงทำให้เธอประสบความสำเร็จในอาชีพนี้ อย่างแน่นอน

เธอคงจำ คงพรได้คนที่คุยเก่งๆ เสียงหล่อๆ ใจ เธอยังเคยชวนเธอบ่อยๆ ตอนนั้นเราตั้งกลุ่มการแสดงรับงานแสดงทั่วไป คงพรเป็นคนที่คล่องแคล่ว บุคลิกดีทันสมัยใจกว้างไม่ถือตัว ขยันอดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีจินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และอีกหลายๆอย่างที่เขาถืออยู่ในตัว ฉันอธิบายไม่ไหว เธอเยอะ (ส่งสื่อก็ลองถามครูแนะแนวดู) คิดว่าเธอคงนึกออกนะว่า อาชีพอย่างคงพรควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง ยังมีเพื่อนอีกหลายคนที่คุณทราบข่าวและได้เจอกันบ้างเป็นครั้งเป็นคราวอย่างเช่นศิริวรรณ คนที่จบศิลปศิลป์ อัญชลีที่จบละคร เกษมที่จบปัทมศาสตร์ เขาทั้ง 3 คน ไปเป็นครูสอนอยู่โรงเรียนใกล้ๆที่ทำงานของฉัน เห็นเขาบอกว่าเขาต้องสอนนักเรียนทุกวัน ต้องรับผิดชอบทั้งเรื่องส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับการเรียน หากว่างจากเวลาสอนเกษมก็จะสอนพิเศษให้กับผู้ที่สนใจ ในดนตรีไทย ศิริวรรณก็ไปร้องเพลงไทยตามสถานที่ท่องเที่ยวเช่นห้องอาหารต่างๆ อัญชลีก็จะฝึกเครื่อง

แต่งตัวชาวหรือไม่ก็รับแต่งหน้า ดูๆไปชีวิตของเขาทั้ง 3 คงมีความสุขกับการทำงานนะ ส่วนนายต๋อศักดิ์คนที่ชอบคิดทำร้ายและเป็นคนที่อาจารย์หลายๆท่านชมว่า แสดงได้สมบทบาท ต๋อศักดิ์เห็นคนอื่นรับราชการก็แก้ทำตามคนอื่นบ้าง โดยสอบเข้าทำงานเป็นครูสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นโรงเรียนใหม่ เขาไปไม่รอด เพราะว่าต๋อศักดิ์ไม่ชอบงานที่เข้าเป็นเวลาและในช่วงนั้นงานการแสดงของต๋อศักดิ์มีมาก ในคืนหนึ่งเขาแสดงตั้งหลายแห่งและจีราภรณ์ก็ชวนต๋อศักดิ์ไปแสดงต่างประเทศ ไปแสดงครั้งหนึ่งก็ประมาณ 1-2 เดือน เห็นบอกว่ารายได้ดีเขามีความสุขในการแสดง และในที่สุดก็ต้องลาออกจากโรงเรียนมาประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์เต็มตัวที่เขาชอบ

แล้วเธอจำสุรัตน์ คนที่ชอบประดิษฐ์ชุดตุ๊กตาไทยและเครื่องแต่งกายละครได้หรือเปล่าว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาเขาก็ไปเรียนตัดเสื้อผ้าต่อกอีก 4-5 เดือน ตอนที่เขาเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้า รับผิดชอบเครื่องแต่งกายละคร ในร้านของเขาเพื่อนๆหลายคนยังได้ฝากเครื่องดนตรีวางขายด้วย ทั้งเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีพื้นเมือง

สำหรับนายสนธยาเป็นคนที่ฉันทั้งมากที่สุด ตอนที่เขาเรียนเอกเครื่องสายใช้มือ แต่เขารู้หรือป่าวว่าปัจจุบันนี้มีอาชีพอะไร เจอก็ได้เขาเป็นผู้ประกาศและอ่านข่าวของไทยทีวีสีช่อง 4 ที่ จ.ขอนแก่นนอกจากจะเป็นผู้ประกาศและอ่านข่าวแล้วยังไปเล่นดนตรีที่ห้องอาหารภูเวียงของโรงแรมชั้นหนึ่งของจังหวัดอีกด้วย เก๋หะไม่มีละ

พูดเรื่องคนอื่นมามากขอวกกลับมาพูดเรื่องตนเองดีกว่า หากเธอสงสัยอยู่ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไรอีก 2 อาทิตย์เราก็จะเจอกันอยู่นานแล้วค่อยถามฉันก็แล้วกันนะ เขียนมากชักง่วงแล้ว เรื่องของฉันทอนนั้นกำลังสนุกอยู่กับงานเขียนแหละตั้งแต่ได้เป็นศิลปินของหน่วยงานรัฐบาลนี้ ฉันต้องรับผิดชอบสูงขึ้นไปมาก ต้องอดทน ต้องขยัน ผิดข้อต้องทำงานร่วมกับคนอื่น แล้วก็ต้องอะไรอีกหลายๆต้อง แต่ฉันก็ตั้งใจที่ฉันทำงานกับคนอื่นและเข้ากันได้กับทุกคน แล้วเจอกันนะ

รักเพื่อน

มาหาสามี

ครั้งที่ 5

สถานการณ์จำลองเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพและเห็นคุณค่าของการเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
3. เพื่อให้นักเรียนได้หาแนวทางในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัยขออาสาสมัครให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติ

- 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาท ให้กับผู้แสดงเพื่อศึกษาซัก

ข้อก่อนการแสดง

- 2.3 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

- 2.4 ให้ผู้แสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

- 2.5 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวน และวิเคราะห์ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้จากสถานการณ์นั้น โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมตัวอย่างไรบ้างในการเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

- 2.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่ม

- 2.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

- 2.8 ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวโน้มเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์และ

ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. แผ่นกำหนดบทบาทและสถานการณ์
2. เอกสารเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่องการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

๗ วิทยาลัยนาฏศิลป์แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนทางด้านศิลปะวัฒนธรรม การแสดงต่างๆ โดยการจัดให้มีชมรมศิลปการแสดงขึ้น ภายในชมรมนี้มีนักเรียนที่มีความสามารถทางการแสดงอยู่ 2 คน คือ สาธุสนธิ์ และสุดาวดี สาธุสนธิ์เป็นเด็กที่ตั้งใจเรียนขยันหมั่นเพียร อดทน มีน้ำใจ เชื่อมมั่นในตนเองกล้าแสดงออก มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหา มีจินตนาการและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สุดาวดีเป็นเด็กหน้าตาสวย มีพรสวรรค์ทางการแสดงเชื่อมั่นในตนเอง ชี้แจงเรียน ชอบคุยในห้องเรียน ถือตัว กล้าแสดงออก

ฉากที่ 1 ในห้องเรียน

ครูสุวรรณ สำหรับวันนี้เอาไว้แค่นี้ละคะ วันนี้เวลานี้ ในสัปดาห์หน้าเราเจอกันที่ห้องละคร เพราะเราจะมีภารกิจเลือกผู้แสดงตัวเอกในเรื่อง นางนพมาศ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถกันอย่างเต็มที่เลย อ้อเกือบลืมไป ให้นักเรียนไปซ้อมรำชุด พ็อนเล็บ พ็อนเทียน พ็อนเงี้ยว มาด้วยนะคะเพราะการแสดงละครในครั้งนี้จะต้องรำทั้ง 3 ชุดนี้ด้วย

โมรา คุณครูคะงานนี้จะมีเด็กเส้นหรือเปล่าคะ

ครูสุวรรณ ไม่มีหรอกค่ะ เพราะการคัดเลือกครั้งนี้ เราจะใช้กรรมการจากหน่วยงานอื่น

ใครไม่มีความสามารถก็จะไม่ได้แสดง

สาธสนีย์ (หันไปยิ้มให้กับโมรา และพูดว่า) เราอยากแสดงเป็นนางนพมาศจังเลย ตั้งแต่วันนี้ไปเราจะตั้งใจซ้อมอย่างเต็มที่

สุดาวดี แหม ! แม่คุณ มีเชือกผูกแสดงเป็นตัวเด่นหรือจ๊ะ ผ่านฉันไปก่อนคนอย่างฉันไม่ต้องซ้อมหรอกเพราะฝีมือเรามีอยู่แล้ว และทุกครั้งที่ทีมงานอาจารย์ก็จะเลือกเราอยู่แล้ว

ฉากที่ 2 ในห้องชมรมศิลปการแสดง

สาธสนีย์ อรทัย ฉันวานเธอช่วยดูแลท่าทางของฉันบ้างสิ ว่ามันชัดเห็นตรงไหนหรือเปล่า ฉันกลัวจะแสดงไม่เป็นธรรมชาตินะ

(พูดพร้อมกับแสดงท่าทางตามบทละครและท่วงท่าไปพร้อมๆกัน)

จินสุดา ฉันว่า ท่าทางของเธอยังมีข้อเสียอีกนิดหนึ่งนะ ตรงบทไหว้เธอทำยังไม่นุ่มนวลเท่าไร และเสียงของเธอค่อนข้างเบาไปสักนิด

สาธสนีย์ อ้อ! เหนอ ชอบใจจ๊ะ ต่อไปนี้ถ้าเธอเห็นว่าฉันทำท่ายังไม่ดีตรงไหนเธอบอกฉันได้เลยนะ ฉันจะได้รู้ข้อบกพร่องของตัวเองและจะได้ปรับปรุงให้ตัวเองดีขึ้น

จินสุดา เธอนี่คือนะ ฉันเองยังกลัวว่าเธอจะเหมือน สุดาวดีเพราะเมื่อวานฉันเห็นว่าเค้าไม่ซ้อมการแสดงเลย มีว่แค่หนึ่งคุยเล่นกันเพื่อนๆ ฉันเตือนเขา เค้ากลับพูดว่าเค้ามั่นใจว่าตัวเค้าเก่ง ไม่ต้องซ้อมก็ได้

สาธสนีย์ ก็ฉันไม่ใช่สุดาวดีนี่จ๊ะ สำหรับฉัน ตักเตือนได้เสมอเลยนะ

จินสุดา จันทกลง ฉันจะคอยตักเตือนเธอเองจ๊ะ

สาธสนีย์ ชอบใจมาก

ฉากที่ 3 ในห้องละคร

บรรณาส วันนี้เป็นวันคัดเลือกนักแสดงเป็นตัวเอกในเรื่อง นางนพมาศ นักเรียนทุกคนมาพร้อมกันต่อหน้าคณะกรรมการคัดเลือก

ครูสุวรรณา ต่อไปนี้จะเป็นการคัดเลือกนักแสดงเป็นนางนพมาศรอบสุดท้าย รอบนี้มีผู้ผ่านการคัดเลือกสองคนเท่านั้น คือ สุดาวดีและสาธสนีย์ คณะกรรมการมีมติให้สาธสนีย์และสุดาวดีร่ายรำสุโขทัย พร้อมๆกัน เพื่อที่จะให้กรรมการได้ชมอย่างชัดเจนว่าใครเหมาะที่จะได้เป็นนางนพมาศ

ครั้งที่ 6

สถานการณ์จำลองเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทาง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ และเห็นคุณค่าของการเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
3. เพื่อให้นักเรียนได้หาแนวทางในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัยขออาสาสมัครออกมาแสดงบทบาทสมมติ
- 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์ และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อศึกษาและฝึกซ้อมก่อนการแสดง
- 2.3 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง
- 2.4 แสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที
- 2.5 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน ทบทวนและวิเคราะห์ ประสิทธิภาพต่างๆที่ได้จากสถานการณ์นั้น โดยให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

ก. นักเรียนควรสำรวจตัวเองในด้านไหนบ้างก่อนที่จะเข้าประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ข. ให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

- 2.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการสำรวจตัวเองว่ามีความสำคัญในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพนาน้อยเพียงใด

- 2.7 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดง ความรู้สึก ความสนใจ และพิจารณาความสามารถของตนเองว่าเหมาะสมกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ที่ตนเองสนใจ หรือไม่

และนักเรียนเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพอย่างไร

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. แผ่นกำหนดบทบาทและสถานการณ์
2. เอกสารเรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการเข้าร่วมอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

๗. สถานศึกษาทางด้านศิลปะแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคอีสานสถานศึกษาแห่งนี้เปิดสอนทางด้านศิลปะการแสดงและเผยแพร่ อนุรักษ์ ส่งเสริม ค้นคว้า วิจัยทางด้านศิลปะการแสดงของไทย สถานศึกษาแห่งนี้เปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับอุดมศึกษา การแบ่งงานของวิทยาลัยจะแบ่งเป็นฝ่ายๆ และฝ่ายที่รับผิดชอบการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ด้านการแสดงก็ได้แก่ฝ่ายกิจกรรมการแสดงซึ่งฝ่ายนี้ อาจารย์สุวรรณารับผิดชอบเป็นหัวหน้าฝ่าย ในวันลอยกระทงปี 2536 นี้ทางจังหวัดได้มอบหมายให้ทางวิทยาลัยฯ รับผิดชอบ ท่านผู้อำนวยการได้มอบหมายงานครั้งนี้ให้กับอาจารย์สุวรรณาเป็นผู้รับผิดชอบ และอาจารย์สุวรรณาได้มอบหมายงานให้กับนักเรียนชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยโดยให้กลุ่มรามมา รับผิดชอบการแสดงที่จะมีขึ้นในงานวันลอยกระทง สมาชิกกลุ่มรามมา ได้แก่ โมรา กากิ วันทอง เมรี สีดา และรจนา

ฉากที่ 1 ในห้องเรียน

บรรดา หลังจากที่คุณสุวรรณาได้มอบหมายงานให้นักเรียนกลุ่มรามมา มีหน้าที่จัดการแสดงเรื่อง นางนพมาศ ปี 2536 พร้อมทั้งส่งรายชื่อคณะทำงานส่งครู ก่อนลงมือทำงาน สมาชิกกลุ่มรามามีทั้งหมด 6 คน ได้แก่ โมรา กากิ วันทอง เมรี

ลีดาและรจนา เมื่อได้รับมอบหมายงานจึงเรียกกันมาประชุมเพื่อปรึกษาและ
แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ

โมรา ก่อนอื่น ฉันว่าเรามาแต่งตั้งกรรมการกลุ่มกันเถอะว่า ใครจะรับผิดชอบงาน
อะไร

กาภิ แล้วเราจะต้องมีหน้าที่ทำอะไรบ้างละ จะได้แบ่งงานกันได้ถูก

โมรา ก็มีหัวหน้ากลุ่ม ผู้กำกับและเขียนบท เจ้าหน้าที่เครื่อง เจ้าหน้าที่เวทีและฉาก
ฝ่ายการแสดงเบ็ดเตล็ด คนตรีและแสงเสียง

วันทอง ฉันว่าหัวหน้ากลุ่มน่าจะมอบหมายให้โมรานะ เพราะโมรามีประสบการณ์ดี รู้จัก
คนเยอะ บางทีเราอาจจะต้องขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น

ลีดา เห็นด้วยและฉันขอเป็นเจ้าหน้าที่เครื่องนะ เพราะฉันเคยช่วยครูจัดชุดการ
แสดงของทางภาคเหนือ

กาภิ ก็ดีนะ สำหรับฉันนะ ฉันเรียนศิลปะและฉันยังเล่นดนตรีได้ ฉันขอรับหน้าที่
ฝ่ายคนตรีและแสงเสียงได้ไหม

เมรี ฉันเห็นว่ารับผิดชอบการแสดงเบ็ดเตล็ดฉันของรับก็แล้วกัน ฉันมั่นใจว่าฉันทำได้

รจนา นี่ แบ่งหน้าที่กันชัดเจนเลยนะ ฉันขอเป็นผู้กำกับและเขียนบท ใครห้ามแตะ

ลีดา ได้ใจจะ เธอไม่เหมาะกับผู้กำกับหรือเขียนบทหรอก เพราะเธอเป็นคนชอบ
ของสวยงามๆชอบตกแต่ง

วันทอง จริงด้วย ขอให้ฉันเป็นผู้กำกับและเขียนบทดีกว่านะฉันเคยช่วยอาจารย์ทำงาน
ด้านนี้หลายครั้งแล้วด้วย

โมรา ฉันเห็นด้วยนะ หากจะให้วันทองเป็นผู้กำกับและให้รจนารับหน้าที่เวทีและฉาก
เพราะแต่ละคนมีประสบการณ์ทางด้านเหล่านี้กันมาแล้ว

กาภิ ใช่ ถ้าหากงานนี้วันทองเป็นผู้กำกับ รจนาจัดเวทีฉาก ฉันว่างานของกลุ่ม
เราคงต้องต้องสมบูรณ์แบบมากที่สุดเลย

ฉากที่ 2 ห้องแนะแนว

บรรยาย ภายในห้องแนะแนวภายหลังการแสดงละคร เรื่อง นางนพมาศปี 2536 ผ่าน
ไป คณะกรรมการทำงาน และครูสุวรรณา ได้ประชุมเพื่อสรุปผลการทำงาน

ครูสุวรรณา ในที่สุดงานของเราก็ผ่านไปอย่างเรียบร้อย ครูดีใจที่นักเรียนช่วยกันทำงาน

อย่างเต็มที่ และยังวางตัวบุคคลได้เหมาะกับงานมาก เรื่องนี้อาจารย์หลายท่านฝากชมมา

โมรา อาจารย์คะ หนูได้ประสบการณ์จากการทำงานครั้งนี้มากเลยคะ

วันทอง อาจารย์คะ ตอนนั้นหนูแน่ใจแล้วว่า หนูทำหน้าที่เป็นผู้กำกับและเขียนบทได้

รจนา หนูก็เหมือนกันคะอาจารย์ งานนี้ผ่านไปหนูก็ทราบว่าหนูพอจะมีความสามารถทางด้านการจัดการและเวที

ลีดา อาจารย์คะ หนูมีหน้าที่จัดเครื่อง หนูก็ยิ่งมีความมั่นใจขึ้น และยิ่งหนูรู้จักประยุกต์ใช้นั้นไปใส่ชุดนี้ ทำให้หนูสามารถจัดชุดใหม่ๆขึ้นมาได้

เมรี หนูนะคะอาจารย์ หนูมีหน้าที่รับผิดชอบการแสดงเบ็ดเตล็ด หนูรู้เลยว่าหนูทำงานด้านนี้ไม่ได้ถ้าหากว่าไม่ได้เพื่อนๆมาช่วย หนูว่างานล้นแน่ๆ ทั้งๆที่หนูมั่นใจว่าทำได้ การจัดงานครั้งนี้ทำให้หนูได้สำรวจความสามารถของตัวเองด้วย

กาก็ หนูก็เหมือนกับเมรีคะอาจารย์ ถ้าหนูไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อนๆไม่ให้ความร่วมมือ งานหนูคงเรียบร้อยเขาแน่ๆ คือทั้งเรียบทั้งเรียบร้อยคะอาจารย์

ครั้งที่ 7

กรณีตัวอย่างเรื่อง ราชได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี และทราบข้อมูลเกี่ยวกับราชได้จากการ
 ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง ราชได้ในการประกอบ
 อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง ราชได้ในการประกอบอาชีพทาง
 ด้านนาฏศิลป์ให้นักเรียนร่วมกันศึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนี้ ตัวอย่างที่แจกให้

2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

2.3 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า ถ้านักเรียนจะประกอบอาชีพทาง
 ด้านนาฏศิลป์ให้มีราชได้ดี นักเรียนจะต้องคำนึงถึงเรื่องใดบ้าง และจะทำอย่างไร

2.5 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องราชได้ในการประกอบ
 อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.6 ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวทางในการเพิ่มราชได้ จากการประกอบ
 อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับราชได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
อุปกรณ์ กรณีตัวอย่างเรื่อง ราชได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกต จากการร่วมอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

กรณีตัวอย่างเรื่อง รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ที่บ้าน

เอกจิตร เพื่อนรัก

ฉันจำได้ว่า เมื่อฉบับที่แล้วเธอเขียนจดหมายมาถามฉันถึงเรื่อง รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ สำหรับเรื่องของการประกอบอาชีพทางด้านนี้ คงจะต้องแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ รายได้จากการประกอบอาชีพอิสระ รายได้จากงานประจำและรายได้จากงานอดิเรก สำหรับอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้าน เช่น ความมีชื่อเสียง ความสามารถและประเภทของงาน เป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้ามากถ้าได้รับการยอมรับและความศรัทธาจากคนดู นอกจากนี้อาจจะใช้ความมีชื่อเสียงไปประกอบอาชีพอื่นได้อีกมากมาย ส่วนรายได้จากงานประจำก็คือรายได้จากเงินเดือนของการทำงานประจำเช่นการเป็นครูที่สถานศึกษาต่างๆหรือการเป็นเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานต่างๆทั้งของรัฐบาลและเอกชน รายได้ก็จะได้ตามระเบียบของทางราชการหรือหน่วยงานนั้นๆ สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง แรกเข้าทำงานก็จะได้ 5,150 บาทรายได้จากงานอดิเรกรายได้นี้จะเริ่มหาได้ตั้งแต่สมัยเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วและมีงานประจำทำ ก็สามารถหารายได้นี้ได้อีก โดยการไปรับงานแสดงตามโรงแรม ส่วนอาหาร แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยมีรายได้เป็นชั่วโมงหรือ ต่อชุดการแสดงหากเป็นชั่วโมงก็ชั่วโมงละ 120 บาทขึ้นไป เริ่มทำงานในเวลา 19.00 น.- 21.00 น. หรือแล้วแต่การตกลงกับเจ้าของสถานที่ เท่าที่เล่ามาคิดว่าคงพอจะเป็นแนวทางให้เธอได้แนะแนวหลักสูตรที่สนใจที่จะประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ได้บ้างนะ ถ้ามีข้อสงสัยหรือติดใจก็ติดต่อกลับไปได้ทุกเวลาเลยละ

รัก

ทจจจิรา

ครั้งที่ 8

การแสดงบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี รู้และเข้าใจในเรื่องความก้าวหน้าในการ
 ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง ความก้าวหน้าในการ
 ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ขออาสาสมัครให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติ

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติ เรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ
 ทางด้านนาฏศิลป์

2.3 จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.4 ให้นักเรียนที่ไม่ได้แสดงบทบาทสมมติเป็นผู้สังเกตการณ์

2.5 เมื่อผู้แสดงพร้อม เริ่มการแสดงตามบทบาทสมมติของแต่ละคน

2.6 ให้สมาชิกวิเคราะห์เรื่องที่แสดงจบไป

2.7 ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ มีความก้าวหน้าในการทำงานอย่างไร

ข. หากนักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในอาชีพ นักเรียนจะต้อง
 ทำอย่างไรบ้าง

2.8 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการทำงาน
 ว่ามีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพอย่างไร

2.9 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการประกอบ
 อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2.10 ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกแนวโน้มที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการ
 ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้าน
 นาฏศิลป์

อุปกรณ์ เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

นางสาวสมใจเป็นคนที่ชอบพ็อนรำจึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นสูงก็ได้สอบเข้าทำงานในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาวสินธุ์ในตำแหน่งครู 2 ระดับ 2 หลังจากทำงานได้ 2 ปีก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 1 ระดับ 3 และในอนาคตก็คงจะได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปเรื่อยๆตามระเบียบของทางราชการ นางสาวอัญชลี ก็เช่นกัน หลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ก็ได้สอบบรรจุเข้าทำงานที่ กองการสังคีต ในตำแหน่งศิลปินระดับ 2 ปัจจุบันได้เลื่อนตำแหน่งเป็นศิลปินระดับ 3 ภายในเวลา 2 ปี และในอนาคตก็คงจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรื่อยๆตามลำดับชั้น นางสาวศิริวรรณ คนที่มีเสียงไพเราะ ร้องเพลงเก่ง เลือกเรียนสาขาคีตศิลป์ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับสูง 2 ก็ได้สอบเข้าศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศน์ เมื่อสำเร็จการศึกษาก็สอบบรรจุเข้าทำงานของกรมสามัญได้ ในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 ปัจจุบันตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 และตำแหน่งก็คงปรับขึ้นไปเช่นเดียวกับสมใจและอัญชลี

ในวันไหว้ครูประจำปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทางวิทยาลัยได้จัดพิธีไหว้ครู ทั้งครูสาธิตสามัญและสาธิตศิลป์ และในวันไหว้ครูของทุกปี ทางวิทยาลัยจะจัดงานพบปะสังสรรค์ของศิษย์เก่านาฏศิลป์ทุกรุ่น ในปีนี้ก็เช่นเดียวกันกับทุกๆปีที่ผ่านมา สำหรับงานพบปะสังสรรค์ในปีนี้ ทางวิทยาลัยได้จัดให้ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จและมีความก้าวหน้าในการทำงาน ทั่วไปเล่าประสบการณ์ในการทำงานให้เพื่อนๆศิษย์เก่าและครูอาจารย์ได้ฟังกัน ในคืนวันนั้น นางสาวสมใจ นางสาวอัญชลีและนางสาวศิริวรรณ ต่างก็ถูกเชิญให้ขึ้นไปเล่าประสบการณ์ในการทำงาน

บทบาทของผู้แสดง

บทบาทของสมใจ

สมมติว่าดิฉันชื่อสมใจ ดิฉันสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในระดับชั้นสูง ปัจจุบันทำงานอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ เริ่มทำงานในตำแหน่ง ครู 2 ระดับ 2 และหลังจากทำงานได้ 2 ปี ดิฉันก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น อาจารย์ 1 ระดับ 3 ในอนาคตดิฉันก็คงจะได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 2 ระดับ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา ดิฉันมีโอกาสนักการลาเพื่อศึกษาต่อทั้งในและนอกประเทศในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ปัจจุบันดิฉันก็กำลังศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏ วิทยาเขตมหาสารคาม ดิฉันได้มีโอกาสไปเผยแพร่การแสดงศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อยๆ ตอนนี้ดิฉันมีความสุขในการทำงานมากค่ะ

บทบาทของอัญชลี

สมมติให้ดิฉันชื่ออัญชลี สำเร็จการศึกษารุ่นเดียวกับ สมใจ แต่เมื่อดิฉันจบมาแล้ว ดิฉันได้ทำงานที่กองการสังคีตในตำแหน่งศิลปิน 2 ปัจจุบันตำแหน่งดิฉันได้เลื่อนเป็น ศิลปินระดับ 3 ตำแหน่งของดิฉันสามารถเลื่อนได้ถึงศิลปินระดับ 9 ดิฉันมีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อได้ทั้งในและนอกประเทศ แต่ดิฉันยังไม่มี ความสนใจในการศึกษาต่อ เพราะขณะนี้ดิฉันกำลังมีความสุขกับการทำงาน รายได้พิเศษของดิฉันมีมากพอสมควร ทั้งจากงานแสดงนอกเวลา และการสอนพิเศษให้กับหน่วยงานต่างๆหรือกับคนที่มีความสนใจติดตามมา ดิฉันมีความภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทย

บทบาทของศิริวรรณ

สมมติว่าดิฉันชื่อ ศิริวรรณดิฉันเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับสมใจและอัญชลี ดิฉันทำงานที่โรงเรียนของกรมสามัญ อัตราเงินเดือน สวัสดิการ ทุกอย่างก็เป็นไปตามระบบราชการเหมือนเพื่อนดิฉันทั้งสองคน แต่มีอยู่อย่างหนึ่งที่ดิฉันภาคภูมิใจและรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จในการทำงาน ก็คือ ทางโรงเรียนจะมอบหมายงานเกี่ยวกับการแสดงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ดิฉันเป็นคนรับผิดชอบเสมอ ดิฉันมีความสุขกับงานที่ทำมาก ดิฉันมีความสุขที่ได้ทำงานที่ดิฉันรักและชอบ

ครั้งที่ 9

การแสดงบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี และเข้าใจในเรื่องความก้าวหน้าในการ
ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานเอกชน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เพื่อนำเข้าสู่เรื่องความก้าวหน้าในการ
ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 เลือกตัวผู้แสดงโดยวิธีขออาสาสมัคร

2.2 แจกเอกสารบทบาทสมมติ เรื่องความก้าวหน้าในการประกอบ
อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานเอกชนและอาชีพอิสระ ให้ผู้แสดงแต่ละคนอ่านและ
เตรียมตัวแสดง

2.3 จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

2.4 ให้นักเรียนที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการณ์

2.5 เมื่อผู้แสดงพร้อม เริ่มแสดงบทบาทสมมติของแต่ละคน

2.6 ให้สมาชิกวิเคราะห์เรื่องที่แสดงจบไปแล้ว

2.7 ให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชนและการประกอบ
อาชีพอิสระ มีความก้าวหน้าในการทำงานอย่างไร

ข. หากนักเรียนต้องการประสบความสำเร็จทางด้านอาชีพ
นาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชนและอิสระ นักเรียนจะต้องทำอย่างไรบ้าง

2.8 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าใน
การประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ว่ามีความสำคัญอย่างไรต่อ การประกอบอาชีพและ
มีความสำคัญต่อตัวเราอย่างไร

2.9 ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงถึงความรู้สึกเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการ
ประกอบอาชีพ ทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชน และการประกอบอาชีพอิสระ

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทาง

ด้านนาฏศิลป์ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ใน

หน่วยงานเอกชน และการประกอบอาชีพอิสระ

การประเมินผล

1. สืบเนื่องจาก ความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สืบเนื่องจากการร่วมอภิปรายและสรุป ของนักเรียน

เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ในหน่วยงานเอกชนและการประกอบอาชีพอิสระ

ราม, ลักษณะและแผน ทั้งสามคนสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทุกคนได้แยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามที่ตนเองถนัดและชอบ ทั้ง 3 คนเป็นคนชอบอิสระไม่ชอบทำงานเป็นเวลา จึงพร้อมใจกันประกอบอาชีพอิสระ รามนั้นสำเร็จการศึกษาในสาขานาฏศิลป์ไทย(ไทย) ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยรามเป็นคนที่เก่งภาษาอังกฤษในรุ่นและมีบุคลิกของความเป็นผู้นำสูงเป็นคนที่กล้าได้กล้าเสีย ชยัน ปัจจุบันรามเป็นหัวหน้ากลุ่มนักแสดง ลักษณะสำเร็จการศึกษาในสาขานาฏศิลป์ไทย(ไทย)ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ลักษณะเป็นคนที่หล่อมีบุคลิกดีและเด่น กล้าแสดงออก ปัจจุบันลักษณะเป็นนักแสดงภาพยนตร์และละคร แผนสำเร็จการศึกษาในสาขาคีตศิลป์ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เป็นคนที่มีเสียงไพเราะ ร้องเพลงเก่ง ชยัน มีความมั่นใจในตนเอง ปัจจุบันเป็นนักร้องเพลงไทยและเพลงสากลตามโรงแรมใหญ่และห้องอาหารต่างๆหลายแห่ง ทั้งสามได้เคยสัญญากันว่าหากวันใดครบ 3 ปีที่จากกัน ให้ทุกคนมาเจอกันที่หน้าโรงละครแห่งชาติเพื่อที่จะได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และแล้ว ในวันที่ครบ 3 ปีของคนทั้งสามก็มาถึง ทั้งสามคนมาตามสัญญา

บทบาทของผู้แสดง

บทบาทของราม

สมมติว่าฉันชื่อ ราม สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เมื่อ 3 ปีที่แล้ว ฉันได้สัญญากับเพื่อนไว้ 2 คนว่าจะมาเจอกันที่นี่ จะมาเล่าประสบการณ์การทำงานให้กับเพื่อน 2 คนฟังปัจจุบันฉันเป็นหัวหน้ากลุ่มนักแสดงมینگานแสดงทั้งในและนอกประเทศ หากเป็นเวลาปกติที่ไม่ได้ไปต่างประเทศ ฉันก็จะทำงานตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มีรายได้พิเศษจากการถ่ายรูปกับชาวต่างชาติด้วย อัตราค่าจ้างกลุ่มนักแสดงของฉันสูงมาก เพราะเพื่อน ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มล้วนแต่มีความสามารถมีการศึกษาค้นคว้า มิกซ์แอนด์รู้จักประยุกต์ของเก่ากับของใหม่ให้ผสมผสานกลมกลืนกัน ฉันมีความสุขและภูมิใจในตนเองมากที่ได้ทำงานที่ฉันรัก

บทบาทของลักษณะ

สมมติว่าฉันชื่อลักษณะ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ในระดับชั้นสูงในสาขาโขน มีเพื่อนสนิท 2 คน ปัจจุบันฉันมีอาชีพเป็นดารา ฉันเป็นคนที่บุคลิกภาพดีและเด่น เข้าสู่วงการโดยการไปสมัครกับบริษัท อาชีพของฉันเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน แต่มีความก้าวหน้ามากหากได้รับการยอมรับจากคนดู นอกจากนี้ฉันยังได้ใช้ความมีชื่อเสียง ทำอาชีพอื่นๆได้อีกหลายอาชีพ เช่นเป็นนักร้อง เป็นพิธีกร เป็นเจ้าของร้านอาหาร ฯลฯ

บทบาทของแผน

สมมติว่าฉันชื่อแผนฉันจบสาขาศิลปศึกษา ปัจจุบันก็เป็นนักร้องร้องทั้งเพลงไทยและเพลงสากล ฉันเป็นคนที่มีความใฝ่ฝันมากมีชื่อเสียงในวงการเพลง ฉันแต่งเพลงได้ด้วยงานของฉันถ้าหากจะให้ความมั่นใจในอาชีพก็จะต้องหมั่นฝึกซ้อมและต่อเพลงบ่อยๆ อาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีความต้องการมากในปัจจุบัน ผู้เรียนทางด้านนี้ยังมีน้อย เป็นสาขาวิชาที่ต้องการทักษะมากความจำดี ปัจจุบันชาวต่างประเทศให้ความสนใจและนิยมฟังเพลงไทยมากขึ้น และในอนาคตก็ยังเป็นที่ต้องการ เพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญ พัฒนาส่งเสริมงานด้านการท่องเที่ยวให้ชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ฉันภูมิใจมากและมีความมั่นใจในอาชีพ ทุกอย่างอยู่ที่ตัวเรา

ครั้งที่ 10

การอภิปรายกลุ่มเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้ง

ในปัจจุบันและอนาคตเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. **ขั้นนำ** ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. **ขั้นดำเนินการ**

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนศึกษาเอกสารเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในปัจจุบันและอนาคต

2.2 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. ความต้องการของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล
มีมากนักน้อยเพียงใด

ข. ความต้องการของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชน
มีมากนักน้อยเพียงใด

ค. ในตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความต้องการผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์มากนักน้อยเพียงใด

ง. แนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคตเป็นอย่างไร

จ. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2กลุ่มส่งตัวแทนรายงานผลการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับความต้องการและแนวโน้มของอาชีพนี้ในปัจจุบันและอนาคต

ฉ. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึก เกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ช. ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวทางในการปฏิบัติ เกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

3. **ขั้นสรุป** ให้นักเรียนร่วมกันสรุป เกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ในปัจจุบันและอนาคตเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ใน
ปัจจุบันและอนาคต

การประเมินผล

1. สืบเนื่องจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมการอภิปรายของ
นักเรียน
2. สืบเกิดจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในปัจจุบัน และอนาคต

อาชีพครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทย

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนปัจจุบันหน่วยงานต่างๆมีความพอใจในคุณภาพของนักศึกษาวิชาลัย ที่ผลิตออกไปรับใช้สังคม เพราะสามารถสอนได้หลายอย่างโดยมีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ละคร การแสดงเบ็ดเตล็ดต่างๆ รู้จักปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสม

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทยและรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ปัจจุบันผู้ปกครองเห็นความสำคัญของศิลปะทางด้านนี้มากขึ้น

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตร ที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

อาชีพครูด้านเครื่องสาย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนขณะนี้รัฐบาล

กำลังให้การส่งเสริมทางด้านดนตรีไทย ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา จะเห็นได้ວ่ามีการจัดประกวดเครื่องสายในระดับจังหวัดและเขตการศึกษา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้อการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพครูด้านปี่พาทย์

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ปัจจุบันครูทางด้านนี้ในสถานศึกษาต่างๆยังไม่เพียงพอ ยังขาดครูทางด้านนี้

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้อการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพครูด้านคีตศิลป์

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มาก เพราะขณะนี้รัฐบาลกำลังให้การส่งเสริมทางด้านดนตรีไทย ทำให้เกิดการตื่นตัวกันมากขึ้นทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพ ทางด้านนี้จะควรจะศึกษาทางด้านวิชาดนตรีประกอบด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้อการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์-ดนตรีไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ความต้องการของอาชีพในประเทศไทยจำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัดแต่ในต่างประเทศ
ยังเป็นที่ต้องการศิลปินทางด้านนี้มาก

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้ที่อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่างๆ
ได้รู้จักประเทศไทยได้ดีขึ้นและแสดงถึงเอกลักษณ์ของประเทศ

อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

อาชีพนี้ยังเป็นที่ต้องการ โดยเฉพาะตามห้องอาหารและสถานที่บันเทิงขนาดใหญ่
เพื่อให้ความบันเทิงและดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการเพราะรัฐบาลไทยเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่จะส่งเสริม
ให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งชาวต่างชาติต้องการที่จะได้เห็น
ศิลปวัฒนธรรมไทย

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพคารา

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังต้องการมากในปัจจุบัน คนเราต้องอยู่กับความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ทำให้คนมีความต้องการเวลาในการพักผ่อนหย่อนใจต้องการอาหารคาวอาหารใจฉะนั้นอาชีพ
คาราและนักแสดงจึงไม่ตกต่ำยังเป็นที่ต้องการ นอกจากนี้ในวงการทีวีและภาพยนตร์ ยังขาด
แคลนนักแสดงใหม่ๆและมีความต้องการอยู่เรื่อยๆ เพราะปัจจุบันจะเน้นนักแสดงต้องมีบุคลิก-
ภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง งานภาพยนตร์ได้พัฒนาขึ้นมากไม่เหมือนสมัยก่อนซึ่งจะใช้คารา
คู่โคคู่หนึ่งตลอดเวลา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการของสังคม แนวโน้มในอนาคตจะมีความเครียดในการดำรงชีวิต

มากขึ้นความต้องการการฝึกฝนก็มากขึ้นตาม ความบันเทิงต่างๆจะได้รับความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะ ผู้ทำงานทางด้านภาพยนตร์และการแสดงจะต้องเพิ่มการขึงขันพัฒนาและปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้นทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และนั่นความต้องการแรงงานทางด้านยังมีอยู่อีกมาก

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องเพลงไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการมาก เพราะผู้เรียนทางด้านนี้ยังมีน้อย เป็นวิชาที่ยาก ต้องอาศัยทักษะมาก ความจำดี ปัจจุบันชาวต่างประเทศให้ความสนใจนิยมฟังเพลงไทยมากขึ้น

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญและส่งเสริมพัฒนางานด้านการท่องเที่ยว ให้ชาวต่างชาติได้เข้ามาได้ประเทศไทย ซึ่งจะนำรายได้จำนวนมากเข้าสู่ประเทศไทย ซึ่งชาวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวต้องการที่จะได้เห็นศิลปวัฒนธรรม-ไทย

ครั้งที่ 11

กรณีตัวอย่างเรื่อง โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและรู้จักคุณค่าของการศึกษาต่อ
2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักสาขาและสถานศึกษาที่ผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์จะศึกษาต่อได้

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่องโอกาสในการศึกษาต่อให้นักเรียนร่วมกันศึกษาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการณ์ตัวอย่างที่แจกให้กับนักเรียน

- 2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

- 2.3 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 6 คน

- 2.4 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

ก. โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล

ข. โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ที่ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชน

ค. โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์

ง. สาขาวิชาที่ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ศึกษาต่อได้

จ. สถานศึกษาที่ผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์เข้าศึกษาต่อได้

ฉ. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มส่งตัวแทนอภิปรายผล

ช. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษา

ต่อ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและเกี่ยวข้องกันอย่างไร

ซ. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับ โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

๗. ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกถึงแนวโน้มในการปฏิบัติเกี่ยวกับ โอกาสในการ
 การศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

3. ขั้นสรุป ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
อุปการณ กรณีตัวอย่างเรื่อง โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์
การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการร่วมอภิปรายและสรุปของนักเรียน

กรณีตัวอย่างเรื่องโอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ที่บ้าน

พลอยไพลิน เพื่อนรัก

ฉันของโทษเธอด้วยที่ตอบจดหมายของเธอเข้าไปหน่อย ขอโทษจริงๆนะ ฉบับที่แล้วเธอถามฉันว่า โอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นอย่างไรบ้างนั้นก็ต้องตอบว่า มีเท่าๆกันกับนักเรียนที่จบจากสถาบันการศึกษาอื่นๆนั่นแหละ หลังจากสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วหากต้องการศึกษาต่อในสาขานาฏศิลป์ ก็สามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้ในสถาบันต่อไปนี้ คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ สถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์และต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาจะศึกษาในหน่วยงานดังกล่าวข้างต้นก็ได้หรือจะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หรือที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงก็ได้ หากสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ก็จะได้เทียบเท่ากับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายศิลป์นั่นเอง

ในเรื่องสาขาวิชาอื่นๆที่นักเรียนนาฏศิลป์มักจะเลือกศึกษาต่อก็ได้แก่ จิตวิทยาการแนะแนว ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การประถมศึกษา อนุบาลศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา นิเทศศาสตร์ ฯลฯ

สำหรับคนที่สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ แล้วเข้าทำงานทันทีที่จบนั้น โอกาสในการศึกษาต่อก็จะขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เราเข้าทำงานอยู่ว่าจะสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน เท่าที่ผ่านมานั้นในหน่วยงานรัฐบาล หากใครต้องการลาศึกษาต่อเต็มเวลาทางหน่วยงานก็จะให้ทำเรื่องลาศึกษาต่อไว้ และให้ไปสอบคัดเลือกเข้าสถาบันการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อหากสอบได้ก็จะให้ลาศึกษาต่อได้ ส่วนหน่วยงานเอกชนจะขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานของเรามีความมั่นคงมากน้อยเพียงใด หน่วยงานของเรามีกำลังคนพอเพียงหรือไม่ เราต้องการพัฒนาบุคลากรของเราเองให้มีศักยภาพสูงขึ้นหรือไม่ หากหน่วยงานเอกชนที่เราทำงานอยู่มีพร้อม การลาศึกษาต่อในสาขาวิชาที่หน่วยงานต้องการก็คงจะทำได้หรือไม่เช่นนั้นหากมีความต้องการศึกษาต่อจริงๆ ถ้าหน่วยงานไม่อนุญาต เราก็สามารถที่จะลาออกจากหน่วยงานนั้นเพื่อทำการศึกษาต่อให้สำเร็จตามความต้องการของเราก่อน ได้เช่นเดียวกันซึ่งขณะที่เรากำลังศึกษาต่ออยู่นั้น เราอาจจะหารายได้พิเศษจากอาชีพทางด้านนาฏศิลป์หรือจะเข้าสู่การ

ประกอบอาชีพอิสระทางด้านนี้ไปเลยก็ได้ เท่าที่ผ่านมา ฉันเคยเห็นคนที่จบจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วเข้าทำงานทั้งในหน่วยงานรัฐบาล หรือเอกชนเขาต้องการศึกษาต่อโดยไม่ต้องการลาหน่วยงาน เขาก็จะไปเรียนที่สถาบันราชภัฏในเวลาพิเศษ หรือไม่ก็เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในสาขาต่างๆได้อีก หรือบางคนไม่ชอบเรียนในหลักสูตรระยะยาว เขาก็ไปศึกษาหลักวิชาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและพัฒนางานอาชีพที่ตัวเองทำอยู่ในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้น อย่างเช่น การสมัครเข้าอบรมการเป็นผู้ประกาศ ผู้จัดรายการวิทยุ การสมัครเข้าอบรมสาขาศิลปะการแสดงของเอกชน สมัครเข้าอบรมการผลิตของข้าวไร่ การอบรมการทำอาหาร การอบรมการเดินสมีชใหม่ อบรมการใช้คอมพิวเตอร์ฯลฯ

เท่าที่กล่าวมา ฉันคิดว่าเธอคงจะพอทราบและเข้าใจในเรื่องโอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนนาฏศิลป์เพิ่มขึ้นนะจะ ถ้าหากว่าเธอยังมีข้อสงสัยตรงไหนก็ให้เขียนจดหมายมาบอกฉันอีกครั้งก็แล้วกันฉันจะรีบตอบเธอทันทีเลย ฉันหวังว่าเธอคงจะสบายดีและสนุกกับการทำงานนะจะ ส่วนฉันสบายดีทานข้าวอร่อย นอนหลับแ่งแล้วก็สนุกกับการทำงานมากจะ บ๊ายบายแม่พลอยไพลินกลืนอำไพของฉัน

จากฉัน

อัสยวรรณา

ครั้งที่ 12

ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงผลดีของการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการฝึกกิจกรรมกลุ่มและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้
 - 3.1 ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
 - 3.2 ความรู้ที่นักเรียนได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
 - 3.3 ประโยชน์ที่นักเรียนได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและสนทนาซักถามเกี่ยวกับปัญหาข้อข้องใจต่างๆจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
5. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง ทุกคนร่วมกันรับประทานอาหาร

อาหาร

อุปกรณ์ -

การประเมินผล สังเกตจากความสนใจ การแสดงความคิดเห็น และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียด วิธีการ และจุดมุ่งหมายในการเข้ารับข้อเสนองานที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเองโดยใช้กิจกรรม"ล่าลายเซ็น" ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.1 ผู้วิจัยแจกแบบล่าลายเซ็นแก่นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเขียนชื่อตนเองกำกับไว้

- 1.2 ผู้วิจัยบอกนักเรียนทุกคนว่า "ช่วงเวลาต่อไปนี้ประมาณ 5 นาที คือหลังจากให้สัญญาณแล้ว ให้นักเรียนทุกคนนำแบบล่าลายเซ็น ออกไปล่าลายเซ็น จากเพื่อนสมาชิกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับข้อที่กำหนดไว้ โดยให้สมาชิกผู้นั้นเซ็นชื่อลงในช่องว่างข้างหน้าข้อความนั้นๆ ขอให้สมาชิกหาผู้ที่ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับความเป็นจริง โดยมีเวลาในการล่าลายเซ็น 2 นาที หลังหมดเวลา ผู้ที่ลายเซ็นมากที่สุดให้นั่งกลางวง สำหรับคนอื่นๆให้กลับไปนั่งที่เดิม

- 1.3 ผู้วิจัยให้สัญญาณเริ่มล่าลายเซ็น

- 1.4 เมื่อหมดเวลาผู้วิจัยให้สัญญาณ และแนะนำผู้ที่ล่าลายเซ็นได้มากที่สุด ให้กลุ่มทราบและให้แจ้งกลุ่มว่า ตนได้ล่าลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้าง และ สมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

- 1.5 ผู้วิจัยหาสมาชิกที่ล่าลายเซ็นได้น้อยที่สุด ให้แจ้งให้กลุ่มทราบว่าตนได้ล่า ลายเซ็นของสมาชิกคนใดบ้าง และสมาชิกคนนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

- 1.6 ผู้วิจัยสรุปผลจากกิจกรรม

2. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับเรื่อง ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายของ "ทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์"

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ และปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ และจุดมุ่งหมายของการเข้ารับข้อสนเทศ ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

2.5 ผู้วิจัยนัดหมายนักเรียนเกี่ยวกับการเข้ารับข้อสนเทศในครั้งต่อไป

อุปกรณ์

1. ตารางให้ข้อสนเทศ
2. แบบล่ำลายเซ็น

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

ตัวอย่างแบบล่ำลายเซ็น

----- 1. ผู้ที่มีอายุมากที่สุด	----- 2. ผู้ที่สวยที่สุด
----- 3. ผู้ที่มีอายุน้อยที่สุด	----- 4. ผู้ที่สูงที่สุด
----- 5. ผู้ที่ผอมมากที่สุด	

ครั้งที่ 2

ข้อสันเทศ์เรื่อง ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน
วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน
2. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพแต่ละอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวิดีโอเรื่อง "ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง "ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

ลักษณะของงานอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานรัฐบาลที่รับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ตรงตามสาขา จะมี 2 อาชีพ คือ

1. อาชีพครู สอนนาฏศิลป์-ดนตรี เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษา ฝึกอบรมแก่นักเรียนและผู้สนใจทั่วไป โดยทำหน้าที่ในการสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้และประสบการณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและทำหน้าที่ในการควบคุมการฝึกซ้อมการแสดงการแสดงด้วยตัวเอง ช่วยควบคุมดูแลในด้านการแสดงทั่วไปนอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการด้านศิลปะแก่สังคมและชุมชน เช่น ได้รับเชิญเป็นวิทยากรสาธิตและให้การอบรม เป็นงานที่ได้พบกับผู้คนมากมาย ได้รับการยกย่อง มีเกียรติและเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง

2. อาชีพศิลปินนาฏศิลป์-ดนตรี เป็นนักแสดงประจำของกองการสังคีต กรมศิลปากร มีหน้าที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไป เป็นอาชีพที่มั่นคง มีเกียรติ มีโอกาสได้ร่วมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

ครั้งที่ 3

ข้อสันเทศเรื่อง ลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของงานอาชีพอิสระแต่ละอาชีพได้
3. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวิดีโอเรื่อง "อาชีพศิลปินอิสระ"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง "อาชีพศิลปินอิสระ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

ลักษณะของงานอาชีพอิสระทางด้านนาฏศิลป์

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในการประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่

1. ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวกันตั้งกลุ่มนักแสดง เป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนทั่วไปที่เข้ามาพักผ่อนรับประทานอาหาร โดยประกอบไปด้วยเพื่อนร่วมแสดงหลายคน ที่คิดประดิษฐ์การแสดงใหม่ๆ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมเอาไว้ เป็นงานที่สนุกสนาน ทำทาสี มีเกียรติ เป็นอาชีพที่มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ร่วมกันจากเพื่อนร่วมกลุ่มนักแสดงที่จบมาจากต่างสถาบันและต่างสถานที่
2. ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพดารานักแสดง เป็นงานที่สนุกสนาน ทำทาสีความสามารถ ไม่อยู่กับที่ ต้องเดินทางบ่อยๆ ต้องทำงานทั้งในร่มและกลางแจ้ง มีเวลาในการทำงานไม่แน่นอน ไม่เป็นเวลา เป็นงานที่มีเกียรติแต่ไม่มั่นคง ต้องรู้จักการวางแผน

ชีวิตที่ดี เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป

3. ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง-นักดนตรีเป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิง
ต้องอาศัยทักษะมาก มีเกียรตินั่นคงและสนุกสนาน มีโอกาสอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
ไทยแก่ประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ครั้งที่ 4

ข้อเสนอแนะเรื่อง คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพต่างๆ ทางด้านนาฏศิลป์ ได้
แก่ความรับผิดชอบ ความสามารถพิเศษ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความขยัน ความอดทน
ความมีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ การทำงานร่วมกับผู้อื่น
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และเห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพ ทางด้าน
นาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้าน
นาฏศิลป์"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

อาชีพศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ไทย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินทางด้านนาฏศิลป์ไทย ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ไทยอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัยและไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนาฏศิลป์ละครอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัยและไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินด้านเครื่องสาย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินด้านเครื่องสาย ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านเครื่องสายอย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัยและไม่ถือตัว

3. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินด้านเป่าพาทย์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินด้านเป่าพาทย์ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านเป่าพาทย์อย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี วางตัวได้เหมาะสม คล่องแคล่ว ทันสมัยและไม่ถือตัว
3. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินด้านคีตศิลป์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินด้านคีตศิลป์ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านคีตศิลป์อย่างแท้จริง
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นที่น่าประทับใจ
3. มีกระแสนเสียงไพเราะ
4. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
6. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีบุคลิกภาพที่ดี ทันสมัย ใจกว้าง ไม่ถือตัวและควรมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษพอสมควร
2. มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พัฒนาตนเองอยู่เสมอในการไม่หาความรู้ใหม่ๆ ในด้านการแสดง มีความอดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อนักที่
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
4. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้อง

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการแสดง สามารถแสดงได้ทุกบทบาท
2. มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ตรงต่อเวลารักษาหน้าที่ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมในโอกาสต่างๆ
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และมีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา
6. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องเพลงไทย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องเพลงไทย ควร

จะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องมีใจรักขยันมั่นเพียรในการฝึกซ้อม อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
2. มีบุคลิกภาพดี นั่งตัวตรงในท่าทางที่สง่างามและควรมีสมาธิที่ดีในขณะขับร้อง
3. มีกระแสน้ำเสียงไพเราะ จะต้องรู้จักรักษาและบำรุงเสียง ในการขับร้องจะต้องมีความรู้ในช่วงรับและช่วงส่งของดนตรี
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก
6. มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์โขน

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านนาฏศิลป์โขน ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ขยันฝึกฝน อดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่นสุจริตธรรม มีคุณธรรม ใจกว้างและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี รักงานทางด้านศิลปะ รู้จักอนุรักษ์พัฒนาศิลปะให้เข้ากับสังคมในยุคปัจจุบัน ขยันฝึกฝนอดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่นสุจริตธรรม มีคุณธรรม ใจกว้างและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพครูด้านเครื่องสาย

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านเครื่องสาย ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ชยันฝึกฝน อดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ให้นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่นสุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้างและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพครูด้านเป่าพาทย์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านเป่าพาทย์ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ชยันฝึกฝน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ให้นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่นสุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้างและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

อาชีพครูด้านคีตศิลป์

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

ในการประกอบอาชีพครูด้านคีตศิลป์ ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีความสามารถในการใช้เสียงโดยไม่เพี้ยน มีความจำดี ต้องมีความรู้ทางด้านภาษาไทยมากพอสมควร ชยันฝึกฝนอยู่เสมอ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ให้นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน
2. มีบุคลิกภาพดี เป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน มีความหนักแน่นสุติธรรม มีคุณธรรม ใจกว้างและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

ครั้งที่ 5

ข้อเสน�템เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพและเห็นคุณค่าของการเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนดูวีดิทัศน์ เรื่อง "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วีดิทัศน์เรื่อง "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

แนวสรุป

เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์ บุคคลที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง มีบุคลิกที่น่าประทับใจ คล่องแคล่ว ทันสมัย ไม่ถือตัว มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ตรงต่อเวลา รักษาหน้าที่ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรตั้งใจที่จะเรียนรู้อย่างจริงจังในขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และพยายามออกงานการแสดงบ่อยๆ เพื่อหาประสบการณ์ให้มากที่สุดนอกจากนี้ยังสามารถหาประสบการณ์ได้จากมูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ และบ้านอาจารย์รุจิตร คุริยประณีต

อาชีพครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทย บุคคลที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งมีฝีมือ อดทน มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน มีบุคลิกที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน มีความหนักแน่น สุจริตธรรม มีคุณธรรม ใจกว้าง มนุษยสัมพันธ์ดี ควรมีการค้นคว้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอและมีความศรัทธาในอาชีพ

ในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรจะมีการค้นคว้าประสบการณ์ต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เรียนด้วยความตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้ จะทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพ

ครั้งที่ 6

ข้อเสน�템เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบแนวทางการเตรียมตัวเข้าสู่และเห็นคุณค่าของการเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
2. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์
3. เพื่อให้นักเรียนได้หาแนวทางในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง "การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

แนวสรุป

เรื่อง การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดงเป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชน โดยทั่วไปที่เข้ามาพักผ่อนรับประทานอาหาร โดยประกอบไปด้วยเพื่อนร่วมแสดงหลายคน ที่คิดประดิษฐ์การแสดงใหม่ๆ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมไว้ เป็นงานที่สนุกสนาน มีเกียรติ เป็นอาชีพที่มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันจากเพื่อนร่วมกลุ่มนักแสดงที่จบมาจากต่างสถานที่ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพทางด้านนี้ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้ บุคลิกภาพดี ทนสมัย ใจกว้าง ไม่ถือตัว มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษพอสมควร มีความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม พัฒนาตนเองอยู่เสมอในการเฝ้าหาความรู้ใหม่ๆ ด้านการแสดง มีความอดทน มนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ในการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพนี้ ควรหาประสบการณ์ จากการที่ได้ออกแสดงงานบ่อยๆ จะทำให้มีความชำนาญ ความกล้าและความมั่นใจที่จะเข้าสู่อาชีพ

ศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพคารา เป็นงานที่สนุกสนานท้าทายความสามารถ ไม่อยู่กับที่ ต้องออกเดินทางอยู่บ่อยๆ ต้องทำงานได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง มีเวลาในการทำงานไม่แน่นอนไม่เป็นเวลา เป็นงานที่มีเกียรติ แต่ไม่มั่นคง ต้องรู้จักการวางแผนชีวิตที่ดี เป็นที่รู้จักของประชาชนโดยทั่วไป ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพทางด้านนี้ควรจะมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีความรู้ความสามารถในด้านการแสดง สามารถแสดงได้ทุกบทบาท มีความขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา มนุษย์สัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดี คล่องแคล่ว ทนสมัย ไม่ถือตัว รู้จักการวางตัวให้เหมาะสมในโอกาสต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรจะได้ออกแสดงบ่อยๆ ในขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏ-ศิลป์ จะทำให้เกิดประสบการณ์ เกิดความเชื่อมั่น มีความกล้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเป็นนักแสดงภาพยนตร์

ศิลปินอิสระ โดยการประกอบอาชีพนักร้องเป็นอาชีพที่ให้ความบันเทิง ต้องอาศัยทักษะมาก มีเกียรติ มั่นคง และสนุกสนาน มีโอกาสอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยแก่

ประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้คือต้องมีใจรัก ชื่นหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีบุคลิกภาพดีนั่งตัวตรงในท่าที่สวยงาม ควรมีสมาธิที่ดีในขณะที่ขับร้อง มีกระแสเสียงไพเราะ จะต้องรู้จักการรักษาและบำรุงเสียง ในการขับร้องจะต้องมีความรู้ในท่วงรับช่วงส่งของดนตรี มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกมีจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ควรหาประสบการณ์จากการที่ได้ออกแสดงขับร้องเพลงไทยบ่อยๆขณะที่เรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จะทำให้มีความมั่นใจในอาชีพและในขณะทำงานก็ควรมีการฝึกซ้อมล่วงหน้าอยู่บ่อยๆ

ครั้งที่ 7

ข้อเสนอแนะเรื่อง รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึที่ดี และทราบข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนชมวิดีโอเรื่อง "รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้าน

นาฏศิลป์"

3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ วิดีทัศน์เรื่อง "รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

แนวสรุป

รายได้ในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

การประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์จะมีรายได้ประมาณ ดังนี้

1. อาชีพครู สอนนาฏศิลป์-ดนตรี และ อาชีพศิลปินนาฏศิลป์-ดนตรี วิทยานาฏศิลป์ ขึ้นสูงในขั้นต้นจะได้รับการบรรจุค่าหนึ่งครู 2 คามระเบียบข้าราชการครู อัตราเงินเดือน 5,150 บาท พร้อมสวัสดิการต่างๆ เมื่อทำงานครบระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดไว้จะได้รับการปรับขึ้นเงินเดือน บำเหน็จ บำนาญ นอกจากนี้ในเวลารว่างยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในการรับงานหรืองานแสดงและสอนพิเศษหารายได้เสริมได้

2. อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวกันตั้งกลุ่มนักแสดงรายได้ในการแสดงจะเป็นค่าตอบแทนเป็นชั่วโมงๆละ 120 บาท นอกจากนี้ยังจะมีรายได้พิเศษจากการถ่ายรูปกับชาวต่างประเทศที่มาชมการแสดงและจากเงินรางวัล รายได้ขึ้นกับประสบการณ์

3. อาชีพศิลปินคารา นักแสดง เป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายด้าน เช่น ความมีชื่อเสียง ความสามารถและประเภทของงาน นอกจากนี้อาจใช้

ความมีชื่อเสียงไปประกอบอาชีพอื่นได้อีกมากมาย

4. อาชีพศิลปินนักร้อง-นักดนตรี จะได้ค่าตอบแทนชั่วโมงละ 120 บาท ทำงาน
ระหว่างเวลา 19.00 น. - 21.30 น. หากมีประสบการณ์สูง อัตราการจ้างก็จะสูงตาม

ครั้งที่ 8

ข้อสนทนาเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี รู้และเข้าใจในเรื่องความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานรัฐบาล

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

ด้านนาฏศิลป์"

3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ในวันไหว้ครูประจำปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทางวิทยาลัยได้จัดพิธีไหว้ครู ทั้งครูสาธิตและสาขาศิลปะ และในวันไหว้ครูของทุกปี ทางวิทยาลัยจะจัดงานพบปะสังสรรค์ของศิษย์เก่านาฏศิลป์ทุกรุ่น ในปีนี้ก็เช่นเดียวกันกับทุกๆปีที่ผ่านมา สำหรับงานพบปะสังสรรค์ในปีนี้ ทางวิทยาลัยได้จัดให้ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จและมีความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งไปเล่าประสบการณ์ในการทำงานให้เพื่อนๆศิษย์เก่าและครูอาจารย์ได้ฟังกันในวันนั้น นางสาวสมใจ นางสาวอัญชลีและนางสาวศิริวรรณ ต่างก็ถูกเชิญให้ขึ้นไปเล่าประสบการณ์ในการทำงาน นางสาวสมใจ เป็นคนที่ชอบพ้อนรำจึงเลือกเรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นสูงก็ได้สอบเข้าทำงานในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ในตำแหน่งครู 2 ระดับ 2 หลังจากทำงานได้ 2 ปีก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 1 ระดับ 3 และ ในอนาคตก็คงจะได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามระเบียบของทางราชการ นางสาวอัญชลี ก็เช่นกันหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง ก็ได้สอบบรรจุเข้าทำงานที่ กองการสังคีตในตำแหน่งศิลปินระดับ 2 ปัจจุบันได้เลื่อนตำแหน่งเป็นศิลปินระดับ 3 ภายในเวลา 2 ปีและในอนาคตก็คงจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรื่อยๆตามลำดับขั้น นางสาวศิริวรรณ คนที่มีเสียงไพเราะ ร้องเพลงเก่ง เลือกเรียนสาขาคีตศิลป์ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับสูง 2 ก็ได้สอบเข้าศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศน์ เมื่อสำเร็จการศึกษาก็สอบบรรจุเข้าทำงานของกรมสามัญได้ในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 ปัจจุบันตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 และตำแหน่งหน้าที่การงานก็คงปรับขึ้นไปเช่นเดียวกับสมใจและอัญชลี

เมื่อถึงเวลาที่สมใจถูกเชิญขึ้นไปเล่าถึงประสบการณ์ในการทำงาน นางสาวสมใจได้เล่าว่า ดิฉันชื่อสมใจ ดิฉันสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในระดับชั้นสูง ปัจจุบันทำงานอยู่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ เริ่มทำงานในตำแหน่ง ครู 2 ระดับ 2 และหลังจากทำงานได้ 2 ปี ดิฉันก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น อาจารย์ 1 ระดับ 3 ในอนาคตดิฉันก็คงจะได้เลื่อนระดับเป็นระดับ 3 ระดับ 4 ระดับ 5 หรืออาจารย์ 2 อาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา ดิฉันมีโอกาสนในการลาเพื่อศึกษาต่อทั้งในและนอกประเทศ ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นปัจจุบันดิฉันก็กำลังศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏ วิทยาเขตมหาสารคาม

ดิฉันได้มีโอกาสไปเผยแพร่การศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อยๆ ตอนนี้ดิฉันมีความสุขในการทำงานมากค่ะ ท่านทราบมั๊ยคะว่าดิฉันจะมีวันนี้ได้ดิฉันมีหลักในการปฏิบัติตัวอย่างไร เคล็ดลับส่วนตัวนะคะ ในขณะที่เรียนดิฉันจะตั้งใจเรียน เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดให้ ผูกชื่ออยู่เสมอตั้งแต่สมัยเรียนอยู่จนกระทั่งบัดนี้ ดิฉันก็ยังผูกชื่ออยู่เป็นประจำ และขณะที่ทำงานดิฉันก็ตั้งใจสอนสนทนากับนักเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย

อัญชลีเล่าว่า สำเร็จการศึกษารุ่นเดียวกับ สมใจ แล้วดิฉันได้ทำงานที่กองการสังคีตในตำแหน่งศิลปิน 2 ปัจจุบันตำแหน่งดิฉันได้เลื่อนเป็น ศิลปินระดับ 3 ตำแหน่งของดิฉันสามารถเลื่อนได้ถึงศิลปินระดับ 9 ดิฉันมีโอกาสลาศึกษาต่อได้ทั้งในและนอกประเทศ แต่ดิฉันยังไม่มี ความสนใจในการศึกษาต่อ เพราะขณะนี้ดิฉันกำลังมีความสุขกับการทำงาน รายได้พิเศษของดิฉันมีมากพอสมควร ทั้งจากงานแสดงนอกเวลาและการสอนพิเศษให้กับหน่วยงานต่างๆหรือกับคนที่มีความสนใจคิดต่อมา ดิฉันมีความภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และเมื่อสมใจมีเคล็ดลับส่วนตัวดิฉันก็มีส่วนตัวบ้างเหมือนกัน เคล็ดลับในการทำงานก็มีอยู่ว่า ดิฉันจะต้องขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม มีความอดทน มนุษย์สัมพันธ์ดีตรงต่อเวลา สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปรับปรุงบุคลิกให้ดีขึ้นเสมอค่ะ

ศิริวรรณเล่าว่าดิฉันเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับกับสมใจและอัญชลีดิฉันทำงานที่โรงเรียนของกรมสามัญ อัตราเงินเดือน สวัสดิการ ทุกอย่างก็เป็นไปตามระบบราชการเหมือนเพื่อนดิฉันทั้งสองคน แต่มีอยู่อย่างหนึ่งที่ดิฉันภาคภูมิใจ และรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จในการทำงานก็คือทางโรงเรียนจะมอบหมายงานเกี่ยวกับการแสดงเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ดิฉันเป็นคนรับผิดชอบเสมอ ดิฉันมีความสุขกับงานที่ทำมาก ดิฉันมีความสุขที่ได้ทำงานที่ดิฉันรักและชอบ หุ้ดถึงเคล็ดลับในการทำงานนะคะ เพราะดิฉันก็มีอยู่บ้างเหมือนกัน คือว่าดิฉันจะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านการสอน บุคลิกภาพ หรือว่าความรู้ใหม่ๆทางด้านการแสดง มีความอดทน ตรงต่อเวลาและหาสิ่งใหม่ๆที่เกี่ยวกับการแสดงมาสอนเด็กค่ะ

ครั้งที่ 9

ข้อเสนอเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กเรียนเกิดความรู้สึกที่ดี รู้และเข้าใจในเรื่องความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ในหน่วยงานเอกชน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชนและการประกอบอาชีพอิสระ"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในหน่วยงานเอกชนและการประกอบอาชีพอิสระ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

อาชีพศิลปินในหน่วยงานรัฐบาล

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ถ้าพัฒนาตนเองอยู่เสมอจะทำให้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเมื่อมีความสามารถมากขึ้นก็สามารถที่จะเลื่อนสถานะภาพเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อมเป็นต้น นอกจากนี้จะเลื่อนตำแหน่งได้ตามระเบียบข้าราชการพลเรือนจากศิลปินระดับ 2 ไปจนถึงศิลปินระดับ 9 (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ)

อาชีพครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

สามารถจะเลื่อนตำแหน่ง ตามระเบียบข้าราชการครูจากครู 2 เป็นอาจารย์ 1 อาจารย์ 2 อาจารย์ 3 ตามลำดับ โดยผลงานและการคิดค้นเขียนตำรา มีโอกาสลาศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศในระดับที่สูงขึ้นและมีการไปดูงาน นอกจากนี้มีโอกาสได้ไปเผยแพร่การแสดงศิลปวัฒนธรรมในต่างประเทศบ่อยๆ

อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ถ้ามีประสบการณ์ และความสามารถมาก อัตราจ้างก็จะสูงตามขึ้นไปด้วย

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพดารา

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ขึ้นอยู่กับความสามารถและการยอมรับของประชาชน ถ้าสามารถทำให้คนดูยอมรับในความสามารถของตนเองได้ก็จะได้รับความศรัทธาและไว้วางใจจากคนดู เมื่อแสดงหรือกระทำผลงานใดๆออกมา อาชีพนี้ยังมีโอกาสเติบโตก้าวหน้าในอาชีพได้อีก เช่นมีโอกาสได้เลื่อนขั้นมาเป็นผู้กำกับ ผู้อำนวยการสร้าง หรือใช้ความมีชื่อเสียงไปประกอบอาชีพอื่นๆได้

เช่นไปสมัครงานประชาสัมพันธ์ เป็นนักร้อง เดินแฟชั่น ถ่ายแบบ หรือเปิดร้านอาหาร ฯลฯ

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องเพลงไทย

ความก้าวหน้าในการทำงาน

ทำให้มีประสบการณ์ในการขับร้องมากขึ้น ถ้ามีประสบการณ์มากอัตราค่าจ้างจะมีจำนวนสูงขึ้นและจากการที่ได้พบปะกับผู้คนมากมาย จะทำให้มีโอกาสรู้ช่องทางในการประกอบอาชีพเสริมได้อีกเช่นงานบริษัท

ข้อสันเทศเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตของอาชีพ
ทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้ง
ในปัจจุบันและอนาคตของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "ความต้องการของตลาดแรงงานใน
ปัจจุบันและอนาคตของอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "ความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตของอาชีพ
ทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

**เอกสารเรื่อง ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในปัจจุบัน
และอนาคต**

อาชีพครูสอนนาฏศิลป์-ดนตรีไทย

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ปัจจุบัน
หน่วยงานต่างๆมีความพอใจในคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัยที่ผลิตออกไปรับใช้สังคม เพราะ
สามารถสอนได้หลายอย่างโดยมีความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ละคร การแสดงเบ็ดเตล็ดต่างๆ
รู้จักปรับปรุงประสุตให้เหมาะสม

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะ
ต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่าศิลปะ
วัฒนธรรมไทยและรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

อาชีพครูด้านนาฏศิลป์ละคร

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ปัจจุบันผู้
ปกครองเห็นความสำคัญของศิลปะทางด้านนี้มากขึ้น

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะ
ต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้คุณค่า
ศิลปะวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกของไทย

อาชีพครูด้านเครื่องสาย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มาก ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ขณะนี้

รัฐบาลกำลังให้การส่งเสริมทางด้านดนตรีไทย ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดประกวดเครื่องสายในระดับจังหวัดและเขตการศึกษา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพครูด้านเป่าพาทย์

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มากทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ปัจจุบันครูทางด้านนี้ในสถานศึกษาต่างๆยังไม่เพียงพอ ยังขาดครูทางด้านนี้

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพครูด้านคีตศิลป์

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังมีความต้องการอยู่มาก เพราะขณะนี้รัฐบาลกำลังให้การส่งเสริมทางด้านดนตรีไทย ทำให้เกิดการตื่นตัวกันมากขึ้นทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพทางด้านนี้ ควรจะศึกษาทางด้านวิชาดนตรีประกอบด้วย ซึ่งจะประกอบอาชีพประกอบการอาชีพ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังมีความต้องการ วิชาทางด้านนี้ เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในหลักสูตรที่นักเรียนจะต้องเรียน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องการครูทางด้านนี้ เพื่อที่จะสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและรู้จักอนุรักษ์มรดกไทย

อาชีพศิลปินด้านนาฏศิลป์-ดนตรีไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ความต้องการของอาชีพในประเทศจำนวนอัตราที่รองรับมีจำกัดแต่ในต่างประเทศ
ยังเป็นที่ต้องการศิลปินทางด้านนี้มาก

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการเพราะเป็นผู้ที่อนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้บุคคลต่างๆ ได้
รู้จักประเทศไทยได้ดีขึ้นและแสดงถึงเอกลักษณ์ของประเทศ

อาชีพศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

อาชีพนี้ยังเป็นที่ต้องการ โดยเฉพาะตามห้องอาหารและสถานที่บันเทิงขนาดใหญ่
เพื่อให้ความบันเทิงและดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการเพราะรัฐบาลไทยเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวที่จะส่งเสริม
ให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งชาวต่างชาติต้องการที่จะได้เห็น
ศิลปวัฒนธรรมไทย

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพดารา

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังต้องการมากในปัจจุบัน คนเราต้องอยู่กับความเครียดทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ทำให้คนมีความต้องการเวลาในการพักผ่อนหย่อนใจ ต้องการอาหารตาอาหารใจ ฉะนั้น
อาชีพดาราและนักแสดงจึงไม่ตกต่ำยังเป็นที่ต้องการ นอกจากนี้ในวงการทีวี และภาพยนตร์
ยังขาดแคลนนักแสดงใหม่ๆ และมีความต้องการอยู่เรื่อยๆ เพราะปัจจุบันจะเน้นผู้แสดงต้องมี
บุคลิกภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง งานภาพยนตร์ได้พัฒนาขึ้นมากไม่เหมือนสมัยก่อนซึ่งจะใช้
ดาราคู่ใดคู่หนึ่งตลอดเวลา

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการของสังคม แนวโน้มในอนาคตจะมีความเครียดในการดำรงชีวิต

มากขึ้นความต้องการการพักผ่อนก็มากขึ้นตาม ความบันเทิงต่างๆจะได้รับความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะ ผู้ทำงานทางด้านภาพยนตร์และการแสดงจะต้องเพิ่มการแข่งขันพัฒนาและปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้นทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นความต้องการแรงงานทางด้านยังมีอยู่อีกมาก

อาชีพศิลปินอิสระโดยการประกอบอาชีพนักร้องเพลงไทย

ความต้องการของอาชีพในปัจจุบัน

ยังเป็นที่ต้องการมาก เพราะผู้เรียนทางด้านนี้ยังมีน้อย เป็นวิชาที่ยาก ต้องอาศัยทักษะมาก ความจำดี ปัจจุบันชาวต่างประเทศให้ความสนใจ นิยมฟังเพลงไทยมากขึ้น

แนวโน้มความต้องการของอาชีพในอนาคต

ยังเป็นที่ต้องการ เพราะรัฐบาลไทยได้เห็นความสำคัญและส่งเสริมพัฒนางานด้านการท่องเที่ยว ให้ชาวต่างชาติได้เข้ามาได้ประเทศไทย ซึ่งจะนำรายได้จำนวนมากเข้าสู่ประเทศไทย ซึ่งชาวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวต้องการที่จะได้เห็นศิลปวัฒนธรรมไทย

ครั้งที่ 11

ข้อสันเทศเรื่อง โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและรู้จักคุณค่าของการศึกษาต่อ
2. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักสาขาและสถานศึกษาที่ผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

จะศึกษาต่อได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงจุดมุ่งหมาย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบ

อาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีความสงสัย
4. นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "โอกาสในการศึกษาต่อของผู้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการซักถามของนักเรียน
2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่องโอกาสในการศึกษาต่อของนั้ประกอบอาชีพทางด้านนาฏศิลป์

ที่บ้าน

พลอยไพลิน เพื่อนรัก

ฉันของโทษเขาดัวส ที่ตอบจดหมายของเธอล้ำไปหน่อย ขอโทษจริงๆนะ ฉบับที่ แล้วเธอถามฉันว่า โอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นอย่างไรบ้างนั้นก็ต้องตอบว่า มีเท่าๆกันกับนักเรียนที่จบจากสถาบันการศึกษาอื่นๆ นั้นแหละ หลังจากสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วหากต้องการศึกษาต่อในสาขานาฏศิลป์ ก็สามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้ในสถาบันต่อไปนี้ คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ สถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์และต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาจะศึกษาในหน่วยงานดังกล่าวข้างต้นก็ได้หรือจะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หรือที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงก็ได้ หากสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ขึ้นกลางปีที่ 3 ก็จะได้เทียบเท่ากับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาขศิลป์นั่นเอง

ในเรื่องสาขาวิชาอื่นๆที่นักเรียนนาฏศิลป์มักจะเลือกศึกษาต่อก็ได้แก่ จิตวิทยาการแนะแนว ภาษาไทย พลานามัย นันทนาการ การประถมศึกษา อนุบาลศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา นิเทศศาสตร์ ฯลฯ

สำหรับคนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ แล้วเข้าทำงานทันที ที่จบนั้นโอกาสในการศึกษาต่อก็จะขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เราเข้าทำงานอยู่ว่าจะสนับสนุนมากน้อยแค่ไหน เท่าที่ผ่านมามีหน่วยงานรัฐบาล หากใครต้องการลาศึกษาต่อเต็มเวลาทางหน่วยงานก็จะให้ทำเรื่องลาศึกษาต่อไว้ และให้ไปสอบคัดเลือกเข้าสถาบันการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อหากสอบได้ก็จะให้ลาศึกษาต่อได้ ส่วนหน่วยงานเอกชนจะขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานของเรามีความมั่นคงมากน้อยเพียงใด หน่วยงานของเรามีกำลังคนพอเพียงหรือไม่ เราต้องการพัฒนาบุคลากรของเราเองให้มีศักยภาพสูงขึ้นหรือไม่ หากหน่วยงานเอกชนที่เราทำงานอยู่มีพร้อม การลาศึกษาต่อในสาขาวิชาที่หน่วยงานต้องการก็คงจะทำได้หรือไม่เช่นนั้นหากมีความต้องการศึกษาต่อจริงๆ ถ้าหน่วยงานไม่อนุญาต เราก็สามารถที่จะลาออกจากหน่วยงานนั้นเพื่อทำการศึกษาต่อให้สำเร็จตามความต้องการของเราก่อน ได้เช่นเดียวกันซึ่งขณะที่เรากำลังศึกษาต่ออยู่นั้น เราอาจจะหารายได้พิเศษจากอาชีพทางด้านนาฏศิลป์หรือจะเข้าสู่อการ

ประกอบอาชีพอิสระทางด้านนี้ไปเลยก็ได้ เท่าที่ผ่านมา ฉันเคยเห็นคนที่จบจากวิทยาลัยนาฏศิลป์แล้วเข้าทำงานทั้งในหน่วยงานรัฐบาล หรือเอกชนเขาต้องการศึกษาต่อโดยไม่ต้องการลาหน่วยงาน เขาก็จะไปเรียนที่สถาบันราชภัฏในเวลาพิเศษ หรือไม่ก็เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในสาขาต่างๆได้อีก หรือบางคนไม่ชอบเรียนในหลักสูตรระยะยาว เขาก็ไปศึกษาหลักวิชาหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและพัฒนางานอาชีพที่ตัวเองทำอยู่ในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้น อย่างเช่น การสมัครเข้าอบรมการเป็นผู้ประกาศ ผู้จัดรายการวิทยุ การสมัครเข้าอบรมสาขาศิลปะการแสดงของเอกชน สมัครเข้าอบรมการผลิตของข้าวรส การอบรมการทำอาหาร การอบรมการเดินสมีชใหม่ อบรมการใช้คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

เท่าที่กล่าวมา ฉันคิดว่าเธอคงจะพอทราบและเข้าใจในเรื่องโอกาสในการศึกษาค่อกของนักเรีตนนาฏศิลป์เพิ่มขึ้นนะจ๊ะ ถ้าหากว่าเธอยังมีข้อสงสัยตรงไหนก็ให้เขียนจดหมายมาบอกฉันอีกครั้งก็แล้วกันฉันจะรีบตอบเธอทันทีเลย ฉันหวังว่าเธอคงจะสบายดี และสนุกกับการทำงานนะจ๊ะ ส่วนฉันสบายดีทานข้าวอร่อย นอนหลับเก่งแล้วก็สนุกกับการทำงานมากจะบ๊ายบายแม่พลอยไพลินกลืนอำไพของฉัน

จากฉัน

อัฐวราภาลี

ครั้งที่ 12

ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงผลดีของการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและสิ่งที่ได้จากการได้รับข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้
 - 3.1 ความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
 - 3.2 ประโยชน์ของการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและสนทนากลึกถามเกี่ยวกับปัญหาข้อข้องใจต่างๆ
5. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง ทุกคนร่วมกันรับประทาน

อาหาร

อุปกรณ์ -

การประเมินผล สังเกตจากความสนใจ การแสดงความคิดเห็น และการสรุปของนักเรียน

ภาคผนวก ข

ประกอบด้วย

1. คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์เป็นราชข้อ
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์
3. คะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 4 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

ก. ด้านความรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.71	17	1.83
2	2.00	18	6.67
3	2.89	19	2.31
4	1.93	20	4.34
5	5.64	21	3.00
6	2.96	22	4.22
7	7.89	23	1.93
8	7.51	24	7.63
9	4.39	25	2.49
10	1.86	26	5.37
11	7.91	27	5.28
12	13.00	28	5.97
13	2.53	29	7.51
14	2.16	30	6.14
15	3.24	31	4.90
16	7.05	32	6.67

ค่าความเชื่อมั่น (α) = .9209

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพชั้นนาฏศิลป์

ก. ด้านความรู้ลึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	5.00	15	2.21
2	2.15	16	3.81
3	2.74	17	1.88
4	10.00	18	2.21
5	15.65	19	1.77
6	7.63	20	3.87
7	2.80	21	1.98
8	2.34	22	7.07
9	6.35	23	13.00
10	3.16	24	1.81
11	2.07	25	7.63
12	5.28	26	9.75
13	2.26	27	1.85
14	2.96		

ค่าความเชื่อมั่น (α) = .8860

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์

ก. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	1.91	15	1.87
2	3.51	16	1.95
3	3.95	17	2.22
4	4.57	18	1.94
5	6.67	19	6.67
6	2.74	20	2.17
7	1.95	21	2.39
8	1.81	22	3.16
9	1.98	23	2.52
10	3.27	24	4.24
11	3.27	25	7.38
12	2.32	26	11.18
13	1.76	27	11.62
14	1.94		

ค่าความเชื่อมั่น (α) = .9215

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ทั้งฉบับ = .9566

ตาราง 7 คะแนนดิบของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มนะ	รวม	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มนะ	รวม
1	82	65	83	230	120	107	84	311
2	61	66	95	222	127	115	109	351
3	78	77	87	242	125	116	88	329
4	87	73	80	240	131	105	93	329
5	80	74	75	229	111	93	92	296
6	87	77	73	239	120	105	79	304
7	84	73	75	232	118	99	91	308
8	81	66	73	220	125	118	113	355
9	80	70	61	211	124	112	90	326
10	86	75	62	223	113	117	97	327

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มน้ำ	รวม	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มน้ำ	รวม
11	85	76	63	224	123	108	108	339
12	83	69	59	211	112	116	99	327

ตาราง 8 คะแนนดิบของนักเรียนที่ได้รับข้อสนเทศ

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มน้ำ	รวม	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มน้ำ	รวม
1	72	75	74	221	114	79	75	268
2	69	78	71	219	107	90	95	292
3	76	78	69	223	107	82	77	266
4	74	85	73	232	98	79	80	254

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง			
	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มฯ	รวม	ด้าน ความรู้	ด้าน ความรู้สึก	ด้าน แนวโน้มฯ	รวม
5	86	88	73	247	118	88	83	289
6	91	80	71	242	112	81	69	262
7	87	70	70	227	103	82	77	262
8	86	63	78	227	112	96	83	291
9	84	73	74	231	111	99	87	297
10	80	58	71	209	113	100	77	290
11	82	60	76	213	106	92	85	283
12	83	63	67	213	99	99	80	278

ประวัติของหลวงปู่จัน

ชื่อ นางกชกร ตรีสกุล
เกิด วันที่ 4 กันยายน 2506
สถานที่เกิด โรงพยาบาลร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านพักข้าราชการครูวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน งานแนะแนว วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ 46000
โทร. (043) 811317

ประวัติการศึกษา

2530 กศ.บ. (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2536 กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

บทคัดย่อ

ของ

กชกร ตรีสกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ความพึงพอใจต่อการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

กันยายน 2536

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ปีการศึกษา 2536 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่มีคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาจำนวน 24 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน โดย กลุ่มทดลอง ให้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และ กลุ่มควบคุม ให้รับข้อสนเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และ โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อสนเทศ มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP WORK ON ATTITUDE TOWARDS DRAMATIC ARTS
PROFESSION OF THE THIRD YEAR INTERMEDIATE DRAMATIC ARTS
STUDENTS OF KALASIN DRAMATIC ARTS COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
KATHIKAN TRISAKUL

Presented in partial Fullillment of the Requirements for the Master
of Education Degree in Education Psychology
at Srinakharinwirot University

December 1993

The purpose of this experimental research was to study the effect of group work on attitude towards dramatic arts profession of the third year intermediate dramatic arts students of Kalasin dramatic arts college in the academic year 1993. The samples were 24 students who had attitude towards dramatic arts profession lower than 25 percentiles, and were randomly into the experimental group and the control group, each group consisted of 12 students. The experimental group joined the group work and the control group was given information.

The instruments were the attitude towards dramatic arts profession questionnaire, the group work program and the information program. The data were analyzed by t-test.

The results were as follows:

1. The attitude towards dramatic arts profession of the experimental group was significantly higher than before the experiment at .01 level.

2. The attitude towards dramatic arts profession of the control group was significantly higher than before the experiment at .05 level.

3. The attitude towards dramatic arts profession of the experimental group was significantly higher than the control group at .01 level.